Elizabeth Oldfield - Yakışıklı Koruyucum

Neille yatağına uzanıp gözlerini kapadı.
Tam uykuya dalacaktı ki garip bir ses duyup yatağında doğruldu. Birisi tokmağı yavaş yavaş çeviriyor, sanki ona hissettirmeden kapıyı açmaya çalışıyordu.

Bölüm Bir

Lewis'in ilk tepkisi güvenliğini sağlama almak oldu, dedi Mr. Trenchard yemek masasının üzerine eğilerek. Bence çok akıllıca, öyle değil mi?

Neille bardağına portakal suyu koyarken gü-lümsedi. Kendisini uzun ve siyri bir şapka iğnesiyle silahlandırsın. Ya da karate kurslarına gitsin. Bak şimdi aklıma geldi, bir bekçi köpeği onun tarzına daha uygun olabilir.

Bardağı dudaklarına doğru götürürken kendini tutamayıp yüksek sesle güldü. Son ihtimal pek mümkün görünmüyor, dedi. Bence Lewis tüy döken bir Dober-man'a asla tahammül edemez.

Bu ciddi bir mesele, dedi babası, kaşlannı çatarak. Polise bügi verildi ve Lewis soruşturma için karakola çağrıldı.

Bütün bunlar biraz fazla olmuyor mu? Karmakarışık, anlamsız bir mektup buldu diye... Aklına bir şey gelmiş gibi sustu Neille. Dün ba. na neden bu konuda bir şey söylemedi?

Mr. Trenchard zor durumda kaldığı zamanlar yaptığı gibi başım hafifçe öne eğip öksürdü. Ki-zının kayıtsız tavrı, duyduğu endişeyi azaltmaya yetmiyordu. Yine de onun parlak mavi gözlerinde olaya kayıtsız kalmadığım gösteren bir şeyler vardı.

Yaşlı adam bir kez daha öksürdü. Sanınm, dedi. Lewis seyahate çıkmadan önce birlikte geçirdiğiniz son geceyi berbat etmek istemedi.

Daha açık konuşur musun, baba?

Şey... bir özel muhafız servisine başvurdu.

Özel muhafız mı? Neille iyice şaşırmıştı. Ne. den söylemediğini şimdi anladım, diye mırıldan, dı. Kendisiyle alay edilmesinden hoşlanmaz. Bunu bana söylemesi halinde kahkahayı basacağımı biliyordu besbelli. Lewis'i arkasında uzun bıyıklı bir muhafızla dolaşırken gözünün önüne getirdi. Bu adam çıldırmış olmalı, dedi. Ken. dini Getty ailesinden biri ya da bir pop yıldızı sanıyor galiba.

Lewis Mitchell, perakende ticaret dünyasının önemli şahıslarından biridir. Kendisi en başarılı ticaret şirketlerinden birinin yöneticisi olarak...

Anladım anladım, önemli biri olduğu kuşkusuz. Babası, Mitchell'm şirketinin baş muhasebecisi olarak konuşuyordu. Bu işler onun için çok önemliydi. Güneş her sabah o şirketin üzerine doğar ve her akşam aynı yerden batardı. Dünya bu işin etrafında dönüyordu sanki. Kafa, sı sürekli şirketin durumunu gösteren rakamlarla meşguldü.

Yine de bu bana aşırı bir tepki gibi geliyor, dedi Neille. Bir muhafız tutmak çok saçma.

Yaşlı adam masamn ötesinden kaşlarım kaldırarak ona doğru eğildi. Bir sır veriyormuş gibi, Bir değil, iki muhafız, dedi. Biri kendisi için, diğeri de senin için. Seninki Mr. Rea admda biri. Saatine baktı. Beş dakika sonra burada olacak, diye ekledi. Lewis bu işi dün gece geç saatlerde kesinleştirdi.

Neille ağzı aralık, hayretle ona bakıyordu. Kulaklarıma inanamıyorum, diye söylendi.

Not sadece Lewis'i tehdit etmiyordu. Notta, sen ve yakınların, deniyordu. Lewis'in ailesi olmadığı için, seni kastettikleri çok açık. Ayrıca senin de koruma altma alınmanı bizzat polis önerdi. Bunun üzerine Lewis hemen işi ayarladı, ben de çok memnun oldum. Bu güvenlik uzmanlarına ödenen para hiç de az değil. Anladığım kadarıyla Jack Rea bu işin en yetenekli

uzmanlarından biri. Zamamnda bakanların özel muhafızlığım yapmış. Hatta söylentilere bakılırsa bir keresinde. ..

Muhafız istemiyorum, diye bağırdı Neille. İyice öfkelenmişti ve mavi gözleri kıvılcımlar saçıyordu.

Lütfen sakin ol, Neille, dedi Mr. Trenchard, elini saçsız başımn üzerinde gezdirirken. Kızının böyle bir tepki göstereceğini gayet iyi biliyordu aslında. Anette hayatta olsaydı her şey çok daha kolay olacaktı. Kız çocukları annelerinden etki-lenmeliydiler. Bazı konularda babaların hiç şansı yoktu. Annesi hayatta olsaydı Neille böyleşine kışkırtıcı giysilerle dolaşmazdı belki. Mesela şu pembe tişört çok dardı. Bu yaşta bir kızın daha mazbut şeyler giymesi gerekmez miydi?

Lewis düşündü ki...

Lewis'in ne düşündüğü umurumda değil. Bana sormadan nasıl böyle bir şey yapar. Öyle öfkeliydi ki bunları söylerken, farkında olmadan elindeki kaşıkla tabağa vuruyordu. Ve sen nasıl onun yamnda yer alırsın? Bana ihanet ettin. Yanımda bir gorille dolaşmak istemeyeceğimi düşünemedin mi? Lewis bu şekilde davranarak beni sürekli gözaltında bulundurabileceğini samyorsa çok yanılıyor.

Haksızlık etme. Lewis sadece senin güvenliğini düşünüyor. Ayrıca Jack Rea bir goril değil.

Ne yani? Onunla görüştün mü yoksa?

Şey, evet. Mr. Trenchard'ın yüzü hafifçe pembeleşmişti. Mr. Rea bugün öğleden sonra büroya geldi. Çok kısa bir görüşme yaptık.

Benim hakkımda, öyle mi? Ne asap bozucu şey!

Ondan hoşlanacaksın.

Ondan hiç hoşlanmayacağım. Ayrıca, kesin olarak söyleyeyim, bir muhafız istemiyorum. Neille bunu söylerken kızıla çalan uzun saçlarım eliyle omzuna doğru itti. Londra'daki moda fotoğrafçılarının asla kaçırmak istemeyecekleri bir an hızla geçip gitti.

Bak tatlım, hayatm gerçekten tehlikede olabilir.

Lütfen abartma baba. Bürodaki biri Lewis'le dalga geçiyor bence. Ayrıca notun amatör biri tarafından yazıldığım sen söyledin. Üstelik ne para istiyorlar, ne de tehdit ediyorlar.

Ama, yine de.

Aması falan yok. Burnu kırık, iri yan bir adam tarafından bütün gün gözetlenmek istemiyorum.

Yanılıyorsunuz, bayan.

Bu yabancı ses arkadan gelmişti. Neille irküe-rek arkasma baktı. Yemek odasım oturma odasına bağlayan kapıda uzun boylu, esmer bir adam durmuş ona bakıyordu. Gülümseyerek eğildi. Jack Rea emrinizdedir. Kalın ve ahenkli bir ses tonu vardı. Fazla iri yarı sayılmam ve gördüğünüz gibi burnum da kınk değil.

İçeri nasıl girdiniz?

Ön kapıdan. Başka nasıl olabilir? Ben girebü-diğime göre herkes girebilir. Ön caddenin kalabalık oluşu, girmek isteyen biri için avantaj oluşturuyor. Mr. Trenchard'a doğru yürüyüp elini uzatarak, İyi akşamlar, sir, dedi.

Neille ona dikkatle baktı. Umduğu gibi biri değildi. Karanlık suratlı bir adamla karşilaşacağım sanmıştı, oysa Jack'in gri gözlerinde çok yumuşak bir ifade vardı. Tavırları rahattı, ayrıca çok zeki görünüşlüydü. ‘Dış görünüşe aldanmamak,' diye geçirdi içinden.

İçeri girmeden önce kapıyı çalabüirdiniz, dedi sinirli bir tavırla.

Çaldım, dedi genç adam. Ama çok zayıf bir ding dong sesi çıktı. Devam etsem bile işitmeyeceğinizi düşündüm.

Bize katılıp bir kahve içmez misiniz? dedi Mr. Trenchard.

Kahve hazırlamak için mutfağa geçtiğinde Ne. ille’nin kafası karmakarışıktı. Lewis’in, başına böyle bir iş sardırması akıl alır gibi değildi. Üstelik telefonu açıp ona bağırıp çağırma şansı da yoktu. Şu sırada Amerika’daydı. Oradan, Japonya’ya, Hong Kong’a gidecek, dönüş yolunda da Avustralya’ya uğrayacaktı. Bu seyahat boyunca müstakbel Mrs. Mitchell’in başında bir muhafız bırakmak istemişti.

Elinde kahve tepsisiyle odaya girdiğinde Mr. Rea, yaşlı adama mesleğinin inceliklerini anlatmakla meşguldü. Şeker, alır mıydınız? diye sordu Neille. Ya krema?

Sade içmeyi tercih ederim, teşekkür ederim, diyen genç adam, aydınlık bir tebessümle bakıyordu ona.

Mr. Trenchard kendini sohbete iyice kaptırmış görünüyordu. SAS komandoları arasmda da yer aldınız değil mi Jack? diye sordu.

Ona Jack diye hitap etmesi doğrusu çok garipti. Daha demin tanıştığı bir adamla nasıl bu kadar samimi olabiliyordu? Jack Rea dost kazanmanın inceliklerini iyi bilen biri olmalıydı. Adama hayretle baktı. SAS komandosu olmak herkesin harcı değildi., ‘Tam bir James Bond,' diye geçirdi içinden. Tipi de müsaitti.

Oturduğunda cepheden saldırmaya karar vermişti. Bakımz, Mr. Rea, diye söze başladı. Bir yanlış anlama oldu. Babam benim bir muhafıza ihtiyacım olduğunu düşünüyor, ama ne yazık ki yanılıyor. Şu sıralarda çok meşgulüm ve sizinle uğraşmam imkansız. Ayrıca böyle şeyler benim asabımı bozar. Sizin de zamanınızın çok bol olduğunu sanmıyorum. Yani böyle gereksiz işlerle uğraşacak kadar...

Gri gözlerde ciddi bir ifade belirmişti. Jack Rea hafifçe gülümsedi. Beni düşündüğünüz için çok teşekkür ederim, dedi. Ben serbest ajan olarak çalışıyorum. Bütün gün pardösümün yakalarını kaldırıp sizi izleyecek değilim. Sadece telefonla da görüşebiliriz. O anda Neille daha önce bu ka-dar hoş bir tebessüm görmediğini düşündü. Böyle bir tebessümün moda dünyasının gözünden kaçmış olması biraz garipti.

Size karşı kabalık etmek istemem, Mr. Rea, diye devam etti, bakışlarını adamın gözlerinden kaçırarak. Sizin gibi birini gerektirecek kadar karmaşık ve zor bir sorunumuz olduğunu sanmıyorum. Yine de buraya kadar geldiğiniz için size teşekkür ederim.

Ama bir tehdit mektubu almışsınız, dedi genç adam sakin bir tavırla. Kahvesinden küçük bir yudum aldı. Bakışlarım Neille'in gözlerinden ayırmıyordu. Böyle durumlarda her şey olabilir, diye devam etti. Mesela ansızm karşınıza çıkan biri size silah çekebilir.

Neille hafifçe kaşlarını çattı. Bu adamın üzerinde yarattığı etkinin aynısını onun üzerinde gözleyebiliyordu. Çok garip ve şaşırtıcı bir durumdu bu. Belki de Neille'i magazin kapaklarından tanı-yordu.

Kimse bana silah çekmez, dedi. Bu arada ba-şım hafifçe sallamış ve kızıla çalan saçları omuzlarının üzerinde geriye doğru dalgalamvermişti.

Nasıl emin olabiliyorsunuz?

Çok basit. Gönderilen notu ciddiye almıyorum. Ayrıca orada sözü edilen 'yakınlarınız' ben değilim. Eminim, Mitchell'in şirketinde çalışan insanlar kastediliyordur.

Jack Rea yaşlı adama döndü. Fazla meraklı biri gibi görünmek istemem ama, dedi. Sanı-rım Lewis'in bir nişanlısı olduğundan söz etmiş, tiniz. Yoksa ben mi yanlış anladım.

Bu da nereden çıktı şimdi? diye öfkeyle yaşlı adama döndü Neille.

Mr. Trenchard kızma özür diler gibi baktı. Basit bir dil sürçmesi, tatlım.

Neille yine mavi gözlerinden çevreye kıvılcımlar saçarak Jack Rea'ya döndü.

Size nasıl bir bilgi verildi bilemiyorum. Ama' şunu bilmenizi isterim ki ben Lewis Mitchell'in nişanlısı değilim.

Ya?

Genç adam uzanıp yanında duran küçük evrak çantasım aldı. Yüzünde düşünceli bir ifadeyle çantayı açıp içinden çıkardığı kağıtlara bir göz attı. Burada deniyor ki...

O nedir? Sorabilir miyim?

Bu bir gazeteden kesilmiş bir haber. Gazeteci bir arkadaşım gönderdi. Ben istediğim için... Arşivden çıkarılmış oldukça eski bir haber. Buna göre...

Anladım. Bakınız, o haber saçmalıktan başka bir şey değil.

Jack Rea işi oldukça sıkı tutuyordu anlaşılan. Yine de Neille sonuna kadar direnmeye kararlıydı. Rahat bir tavırla koltuğuna yerleşerek bakışlarını adamın yüzüne dikti.

Her okuduğunuza inamr mısınız siz? O gazete küpüründe okuduğunuz nişanlanma haberi bir gazeteci tarafından uyduruldu. Herhalde sütunda boş bir yer kaldı ve burayı sahte de olsa bir haberle doldurmak gerekiyordu. Başkaları ne dü-şünürse düşünsün, Lewis ile ben, sadece çok iyi iki arkadaşız. Sözlerinin etkisini anlamak için gözlerini iri iri açarak adamın

yüzüne baktı. Savaş henüz bitmemiş olabilirdi, ama Neille küçük bir mevzi kazandığım hissediyordu.

Jack Rea omuzlarım silkti. O notu gönderen kişinin bu durumdan haberi olmayabilir. Aranızdaki ilişkinin gerçekte nasıl bir ilişki olduğu bu bakımdan çok belirleyici değil korkarım. İnsanlar tanınmış kişilerin özel hayatlarım genellikle basından izlerler ve okuduklarına inanırlar.

Ben o kadar tanınmış değilim. Sözlerinin doğruluğuna kendisini inandırmak ister gibi bir süre düşündü. Ben sadece bir modelim, diye devam etti. Pek çok modelden biri. Yaptığım iş gereği biraz göze batıyor olabilirim. Ama bu benim durumumda olan hemen herkes için geçerli. Ayrıca benden izin alınmadan yayımlanan her haberi tekzip etmem çok zor.

Kızım jet sosyetenin üyesi değildir, dedi Mr. Trenchard. Mesleki kariyerine ciddi ve çok sıkı çalışmak suretiyle ulaştı. Asla diğerleri gibi sansasyon peşinde koşmamıştır. Aslmda çok yorucu bir iş yapıyor.

Tamamen aynı fikirdeyim, Mr. Trenchard. Ama bu söylediklerinizin durumu değiştireceğini sanmıyorum. İnsanlar kitle iletişim araçlarının yansıttıklarım gerçek kabul ediyorlar. Öte yandan...

Bu konuyu fazla uzatmadık mı? diye araya girdi Neille. Notta kastedilen kişilerden biri ben olsam bile, ki değilim, büyük bir tehlike söz konusu olamaz. Bir kere, Lewis, her şeyi çok ciddiye alan biridir. Bir başkası böyle bir not almış olsaydı hiç önemsemez, hemen buruşturup kağıt sepetine atardı. Size ne düşündüğümü söyleyeyim mi? Bence bu notu Lewis’in bürolarından birinde çalışan ve hayatından memnun olmayan, belki biraz dengesiz bir kişi yazmış olmalı.

Jack Rea, Ben aynı görüşte değilim, dedi, sakin bir tavırla.

Tam o sırada Mr. Trenchard elindeki fincanı sehpanın üzerine bırakıp doğruldu. Beni mazur görmenizi rica ediyorum, dedi. Yarma yetiştirilmesi gereken birkaç hesap var.

Neille babasma hayretle baktı. Deminden beri konuşmayı kısa kesmeye çalıştığım fark etme-miş olamazdı. Tam o anda kalkması, hiç tanımadığı bu adamla uzun bir konuşma yapmak zorunda bırakacaktı onu. Yan gözle Jack Rea’nm yüzüne baktı. Bu adamla yalnız kalmaktan korkuyordu.

Bu arada Mr. Trenchard kapıya ulaşmıştı. Onlara dönerek gülümsedi.

Mrs. Dawson misafir odasını senin için hazırladı, Jack. Merdivenlerin hemen üstünde, soldaki ük oda. İyi geceler dilerim. Bunları söyledikten sonra çıkıp gitti.

Bir süre sonra genç adam fincanına bir kahve daha koydu. Odamn içinde derin bir sessizlik vardı.

Neille telaşım açığa vuran bir ses tonuyla, Bu gece burada kalmayı mı düşünüyorsunuz? diye sordu.

Düşünmüyorum, bunu bir görev olarak kabul ediyorum.

Çok güzel. Demek insanlar bana danışmadan benim adıma kararlar vermeye başladılar.
Öfkeyle ayağa kalktı ve Mr. Rea'nm karşısına dikildi. Ellerini dar pantolonunun ceplerine sokarak bir süre süzdü onu. Sizi düşkınklığma uğratacağım için peşinen özür dilerim, Mr. Rea, dedi. Planınızda bir değişiklik yapmak zorunda kalacaksınız. Ben artık yetişkin bir insanım ve kendimle ilgili kararları kendim veririm. Ne babam, ne Lewis ne de herhangi bir başkası bana karışamaz. Sizden şimdi rica ediyorum. Derhal bura-yı terk ediniz. Derhal!
Genç adam, Özür dilerim, emirleri sizden al-mıyorum, diyerek hafifçe gülümsedi.
Ama böyle davranamazsınız. Ben istemediğim halde beni korumaya kalkamazsınız.
Durumu kabul etmeniz gerekiyor.
Neille onu dikkatle adeta seyrediyordu. Pırıl pırıl cilalı ayakkabılarına, üzerindeki pahalı ve dikimi kusursuz elbiseye, dudaklarmdaki hafif alaycı tebessüme uzun uzun baktı.
Ansızın aklına bir şey gelmiş gibi telefonun durduğu yeri eliyle işaretledi. Şimdi gidip Lewis'e telefon edeceğim ve size verdiği emri iptal etmesini isteyeceğim.
Bunu yapabilirsiniz, tabii, dedi genç adam. Ceketinin kolunu yukarı doğru çekerek kol saatine baktı. Yalmz küçük bir sorun var, diye ek-ledi. Şu saatte yakın arkadaşınızın uçağı Boston' la New York arasında havada bulunuyor. Kendi-si, uçak alana iner inmez oldukça önemli bir iş görüşmesine katılmak zorunda. Dolayısıyla Londra saatiyle sabahın ikisine kadar beklemek zorundasınız. O civarda Waldorf Astoria Oteli'ne inmiş olacak. Bu arada benimle bir fincan kahve içmek istemez misiniz?
Neille gözlerini kısarak öfkeyle baktı ona. Hayır, dedi. Kalsın.
En iyisi gidip yatmaktı. Ama saat dokuz buçuk, tu henüz. Ayrıca burası kendi eviydi. Saat ikiye kadar orada oturmaktan başka çaresi yoktu. Koltuklardan birine oturarak eline bir magazin aldı ve sayfalan rastgele kanştırmaya başladı. Kafası sadece karşısında oturan adamla meşguldü. Evlere davet edilmeden girip yerleşen insanlar için uygulanan bir kanun maddesi olmalıydı mutlaka. Hiç bu kadar geniş omuzlu bir adam görmemişti. Otuz ile otuz beş arası olmalıydı. Çok güçlü olduğu ilk bakışta belli oluyordu. Yine de fazla kilosu yoktu. Teni kumraldı. Formunu korumak için düzenli spor yapıyordu herhalde. Teni sağlık, tan parlıyordu. Şu anda biri kapıdan ya da pencereden elinde silahıyla içeri dalsa nasıl bir tepki gösterirdi acaba? Ani bir refleksle yerinden fırlayıp, birkaç sert karate darbesiyle... Hayır, böyle bir şeyi gözünün önüne bile getiremiyordu Neille. Bu tür özel muhafızları özel eğitimden geçiriyor olmalıydılar.

Kalmama izin verdiniz galiba. Derin sessizlik bozulmuştu. Neille başını kaldırıp baktı.

Üzerimde dikkatinizi çeken bir şey varmış gibi bakıyorsunuz.

Ceketinizin altında bir silah taşıdığınıza eminim.

Yanılıyorsunuz, dedi genç adam, kollarını iki yana açarak. Ateşli silah taşımak yasalara aykırıdır. Ayrıca koltuk altında taşman silahlar ceketin görünüşünü bozar. Zaman zaman özel bir baston taşırım. Yüksek sesle güldü. Özel muhafızların çok antika adamlar olduklarmı düşünüyorsunuz galiba.

Bakınız, Mr. Rea...

Jack... Bana Jack diyebilirsiniz. Ben de size Nellie diyebilir miyim? Uzun süre birlikte yaşayacağımıza göre, böylesi daha kolay olur.

Nellie mi?

Yanlış bir şey mi söyledim yoksa? Çantasını işaret ederek, Burada öyle yazıyor, dedi.

Benim adım Nellie değil, Neille.

Ah anladım. Daktiloyu yazan i harfinin yerini değiştirmiş.

Olabilir. Nellie denince insamn gözünün önüne başka türlü bir kadın geliyor. Uzun ağızlıkla sigara içen, saçları oksijenle sarartılmış bir kadın.

Siz sigara içmiyor musunuz?

Hayır, hiç kullanmam.

Bir an düşündü. Bu adamın adım yanlış bilmesi mümkün değildi. En azmdan babasıyla yaptığı konuşmalarda ismi pek çok kez geçmiş olmalıydı. Kasten böyle bir şey yapması garip değil miydi? Madem isimlerle oynamaktan hoşlamyordu...

Aslına bakılırsa sizin isminiz de pek yakışmıyor, dedi. Rocky ya da Champ veya buna benzer bir isim size daha çok yakışırdı.

Genç adam omuzlarım hafifçe kaldırarak arkasına yaslandı. ‘Onu kızdırdım,’ diye içinden geçirdi Neille.

Bizler hakkında çok yanlış kanaatlere sahipsiniz. Bu işi filmlerdeki gibi bıçaklar ya da tabancalarla yaptığımı samyorsamz yanılıyorsunuz. Bu işlerde en önemli silah insanın kendi beynidir. Ayrıca bu işlerin belli bir tekniği vardır. Çoğu zaman benim varlığımı bile hissetmeyeceksiniz. Babanıza sürekli gözetlenmek istemediğinizi söylemişsiniz. Oysa sizi gözetlemek gibi bir durum söz konusu değil. Ufak tefek kaçamaklarınız olabilir. Bunlar sorun değil. Benim görevim bu tür şeyleri Lewis Mitchell’e haber vermek olamaz. Ben sadece muhafızım. Sizin güvenliğinizi sağlamak zorundayım. Bu yüzden bana güvenmeniz gerekir.

Ufak tefek kaçamaklardan kastımz nedir?

Erkeklerden söz ediyorum. Ya da bunun gibi şeyler.

Benim hiçbir erkekle gizli ilişkim yok.

Öyle mi?

Jack kaşlarını kaldırarak Neille’nin yüzüne hayretle baktı. Kulaklarına inanamıyormuş gibi bir hali vardı.

O halde neden korunmak istemiyorsunuz?

İstemiyorum, çünkü buna ihtiyacım yok. Beni korumanız saçmalıktan başka bir şey değil. Böyle bir şeye gerek yok. Bana zorla dayatılan bir şeyi neden kabul edeyim? Ayrıca bu benim hayatım, Lewis’in hayatı değil.

Yani hayatımzda başkalarının öğrenmesini istemediğiniz sırlar yok mu? Bakışlarında apaçık, kuşku dolu bir ifade vardı.

Hayır, hayatımda en küçük bir sır bile yok. Çeşitli magazinlerin dedikodu sütunlarında hakkımda yazılanları ben de okuyorum. Ama haya-tımı daha yakından incelerseniz bunların gerçek dışı olduklarım görürsünüz. Bazı defterleri yıllar önce kapattım.

Simon Gates öldüğünden beri mi?

Neille başım salladı. Evet, diye mırıldandı. Hiç tanımadığı bu adamla özel hayatının ayrın-tılannı konuşması çok garipti. Bu adamın, hakkında, dedikodu sütunlarında yazılanlardan çok daha fazla şey bildiği kesindi. Acaba babasından mı öğrenmişti? Bu gün öğleden sonra bir araya geldiklerinde kendisinden söz etmiş olabilirler miydi? Ne olursa olsun, Jack Rea’nın geçmişi hakkında sorular sormasına izin vermemeliydi.

Özel muhafıza ihtiyacım yok, dedi sert bir sesle. Böyle bir şey istemiyorum ve reddediyorum.

O kağıtta yazılanları hatırlayın.

Bu konuda düşündüklerinize katılmıyorum.

Genç adam içini çekti. Ama o notta...

Ne olursa olsun. Hepsi saçma: Aşırı kuruntudan kaynaklanıyor bütün bunlar.

Olabilir, tabii. Yine de sormadan edemeyeceğim. Yazıyı tam olarak hatırlıyor musunuz?

Kelimesi kelimesine değil. Sadece babamm bana söylediği kadarıyla...

Genç adam çantasını açıp içinden bir kağıt çıkardı. Neille'ye uzattı. Bakın, dedi.

Neille elindeki kağıda boş gözlerle baktı. Bu orjinalinden çekilmiş bir fotokopiydi. Harfler gazetelerden kesilmiş ve yan yana yapıştırılmıştı.

Bu kez çok ileri gittin, diye yazıyordu. Artık yeter. Bütün değerleri ayaklar altına aldın ve çiğnedin. Sen ve yakınların bunun bedelini ödeyeceksiniz. .Hoşçakal, Mitchell.

Neille kağıdı uzatırken, Çok saçma, diye söy-lendi. Bunun hiçbir anlamı yok bence. ,

Dikkat edin ama, bazı ipuçları var. Örneğin bu yazımn televizyon seyretmeye meraklı küçük bir çocuk tarafından yazılmadığı apaçık ortada. Gençler ayaklar altına alman değerlerden söz etmezler.

Neille omuzlarını silkti. Bir yetişkin tarafından da yazılmış olabilir. Ne çıkar bundan?
Dikkatli bir yetişkin tarafından yazılmış. El yazısının tanınacağından korkan biri. Endişeli biri.
Sizce neden endişe ediyor?
Polis henüz bilmiyor, ama araştırıyorlar tabii.
Eminim hiçbir zaman öğrenemeyecekler. En kötü ihtimalle bir uyarıda bulunuluyor burada. Ayaklar altına alman değerler... Bedelini ödeyeceksiniz, derken de gelecek zaman kullanılıyor. Yani şimdilik bir tehlike yok.
'Bu kez çok ileri gittin/ diyor ama. Bu da alınacak intikamın çok uzak bir geleceğe bırakılmadığım gösteriyor. Sonra şu söz de garip : 'Hoşçakal, Mitchell.' Adeta veda ediyor.
Çok dramatik bir düşünme tarzınız var. Bence yanılıyorsunuz. Bu kağıt parçasından bu tür sonuçlar çıkarılamaz. Bu tür mektuplarda hep aynı tür klişeler kullanılır. Lewis mutlaka birinin ayağına basmıştır. O da yapacak bir şey bulamadığı için bizimkini tedirgin etmek amacıyla böyle saçma bir not yazıp postalamış olmalı.
İnsanların ayağına sık sık basar mı?
Ne fark eder?
Çok şey. Örneğin notu nasıl birinin yazdığım açıklayabilir veya bazı ipuçları sağlayabilir.
Üzerine çok meraklı ve dikkatli bir hava çökmüştü. Neille bu adamın bir iki saat önce hayatına girdiğini düşündü. Hakkmda hiçbir şey bilmediği bir insamn bu kadar meraklı olması biraz garibine gitmişti.
Polisin soruşturmayı sürdürdüğünü söylemiştiniz, dedi. Bu soruların yamtını onlara bıraksak daha iyi olmaz mı?
Ama ben de kendi dosyamı hazırlamak zorundayım. İkna edici bir ses tonuyla söylemişti bu sözleri. Polisle işbirliği halinde çalışıyorum. Ama onlar kadar rahat olamam. Polis soruşturmayı istediği gibi ve en kaba hatlarıyla yürütür. Oysa ben çeşitli nüansları, ayrıntıları dikkate almak zorundayım. Bunu yapmazsam tehlikenin nereden geleceğini bilemem. Bazı şeyleri öğrenemezsem sizi gerektiği gibi koruyamam.
Bu seferki işinizi yanda bırakmak zorunda kalacaksınız, dedi Neille, sert bir sesle. Ayrıca ortada tehlike falan yok.
Genç adam arkasına yaslanarak derin bir soluk aldı. Lewis Mitchell'ın neler yaptığım bana anlatmayacak mısınız?
Şey... satış bölümlerinde bazı önemli değişiklikler yaptı. İnsanlar, yerleri değiştirildiği için biraz rahatsız oldular tabii. Bir an kuşkuya kapılarak sustu. Hayır, bunlan anlatmasında sakın-, ca yoktu. Belki böylece olayın çok da önemli olmadığını ona kanıtlayabilecekti. Belki biliyorsunuz, diye devam etti. Mitchell'm babasının zamanmda işler çok daha eski bir anlayışla yürütülürmüş. Müşteriler çok seçkin kişilerden oluşurmuş ve kaliteye büyük

önem verilirmiş. Lewis, sürümden kazanmak için, mağazaları kitlelere, hatta orta sınıflara açtı. Babasının ölümünden hemen sonra bir sürü reklamcı, satış uzmanı, iç mimar buldu ve onlardan oluşturduğu bir kadroyla harekete geçti. On sekiz aylık bir süre içinde hemen her şey değişti. Departmanların büyük kısmmda self-servis uygulanıyor artık. Her şey otomatikleştirildi, hesaplar ve kayıtlar bilgisayarlarla kontrol edilmeye başlandı. Bazı kişilere yol verildi. Bu değişiklikler insanların çoğunu huzursuz hale getirdi. Bazı huzursuzluklar başladı. Mitchell'm yürüttüğü reklam kampanyasım biliyorsunuz herhalde.

Hatırlıyorum. Bir çizgi film vardı. Orada şirketin eski çalışanlarının kara cahil oldukları ima ediliyordu.

Doğru. işte bütün bunlar yüzünden Lewis bazı düşmanlar kazanmış olabilir. Görüyorsunuz, sorunun benimle en ufak bir ilgisi bile yok. Kısacası benim değil Lewis'in korunmaya ihtiyacı var. Bu nedenle esas olarak mağazaları ve diğer satış yerlerini korusanız daha iyi edersiniz.

Genç adam gülümsedi. Şirketin belli başlı bütün, merkezlerinde yirmi dört saat görev yapan köpekli muhafızlar var.

Demek köpekleriniz ve muhafızlarınız var.

Elbette. Ben bir güvenlik firmasının sahibiyim.

Ama bu durumda, neden...

Neden bu kadar işim varken sizinle ilgileniyorum, değil mi? Ellerini birbirine kenetleyip koltuğuna iyice yerleşti. Uzun süredir kişisel iş almıyordum, ama Lewis Mitchell beni istedi. Hatta bunu bir şart olarak öne sürdü. Onun şirketiyle mutlaka iş yapmak istediğim için kabul etmek zorunda kaldım.

Bu durumda benim güvenliğim biraz ikinci planda kalıyor galiba.

Asla. Erkek arkadaşımz size bu kadar özen gösterdiği için sevinmelisiniz.

Galiba o da böyle düşünüyor. Peşime birini n taktığı için mutlu olacağımı samyor.

Neden işbirliği yapmıyoruz? Her şey çok daha kolay olurdu. En fazla bir ay sürecek.

Bir ay mı?

Genç adam başım salladı. Elbette, dedi. Soruşturma bir ay içinde tamamlamr. Yakm arka, daşımz da o sırada dönmüş olur.

Belki de beni öldürürler.

Jack Rea anlamlı bir tebessümle ona bakıp, Yammzda olduğum sürece asla böyle bir şey ya-pamazlar, dedi.

Bölüm İki

Ertesi sabah Neille erkenden kalktı. Elini yüzünü yıkayıp üstüne bir pantolonla moher bir süveter geçirdi ve merdivenlerden aşağı indi. Evin içi karanlık ve sessizdi. Mutfağa geçip bir dilim ekmekle yarım bardak süt içti. Merkezi ısıtma sistemi çalışmaya başlamadığı için ev oldukça serindi. Mr.

Rea dün geceyi evde geçirmişti, ama henüz uyanamamıştı besbelli. Uyamp da Neille'yi bulamayınca suratı nasıl bir şekil alacaktı, kim bilir?

O gün yapması gereken bir sürü iş vardı. Önce güzellik salonuna gidecek, oradan stüdyonun yolunu tutacaktı. Jack onu bulmak için pek şanslı sayılmazdı.

Kendi kendine gülümsedi. Akşam eve dönünce Lewis'e telefon edip Mr. Rea'yı nasıl atlattığını anlatarak onu kızdıracaktı. Bu adamdan kurtulmanın mutlaka bir yolu olmalıydı. Bir an durup düşündü. Ya mektup gerçekse? Gerçekten bir tehlike varsa? Durum gerçekten ciddiyse adamın bir mektup daha yazması gerekirdi. Dolayısıyla ikinci mektup gelene kadar bir şey yokmuş gibi davranmak en iyisiydi.

Kürk ceketini üzerine geçirip yüksek topuklu ayakkabılarım giydi. Ses çıkarmamaya dikkat ederek ön kapıyı açtı, yavaşça dışarı süzüldü.

Ekim ayı için çok soğuk bir gün. Jack yanında bitivermişti. Neille'nin şaşkınlığını fark etmiş, gülümsüyordu. Kar yağarsa hiç şaşmam, diye mırıldandı. Jogging için mi çıkmıştınız? Yoksa ay ışığı altında sakin bir yürüyüş yapmak mı is-tediniz?

İşe gidiyorum.

Bu kadar erken mi? Fotomodellerin geç saatlere kadar uyuduklarını samrdım.

Neille kürkünün yakalarım kaldırdı. Kulakları üşümeye başlamıştı. Sokak ıssızdı. İlerde bir sütçü evlerin önüne küçük beyaz şişeler bırakmakla meşguldü. Bazı evlerin ışıkları tek tük yanmaya başlamıştı. Kent yavaş yavaş uyamyordu. Bu kadar erken çıkmakla hata etmişti. Jack Rea'yı at-latacağım diye sabahın bu saatinde sokağa çık-ması akıl işi değildi. İlk uğrayacağı yer güzellik salonuydu. Saçlarım yaptırması gerekiyordu. Ama salonun açılmasına neredeyse bir buçuk saat vardı.

Mutfaktaki küçük pencere iyi kapanmıyor, dedi Jack Rea. Hafif bir itişle açılabilir. Ön kapının da emniyetli olduğu söylenemez.

Neille adımlarım yavaşlattı. Her şeyle ilgilenmek zorunda mısınız?

Elbette. Bu benim işim. Güvenliğinizi sağla, mam gerekiyor.

Isınmak için adımlarını sıklaştırdı. Dayanılmaz bir soğuk vardı. Kulakları, burnu ve elleri nere, deyse donmak üzereydi. Üstelik, evden çıkarken eldivenlerini almayı unutmuştu.

Normalde taksiye binerdi. Ama bu kez zaman kazanmak için metroyu kullanmaktan başka çaresi yoktu. Ansızın aklına bir fikir geldi. Yol üzerindeki kafeteryanın önünde durdu. Jack Rea'ya dönerek, Bir hamburger yemek istiyorum, dedi. Siz de ister misiniz?

Bu saatte hamburger yiyebileceğimi sanmıyorum. Ama bir kahve içerim.

Kafeteryaya girdiler. Yeşilli kırmızılı örtülerle kaplı masalar boştu. Jack Rea, tezgahın gerisinde duran adama kahve ve hamburger ısmarladı. Bu

arada Neille cam kenarındaki masalardan birine oturdu. Jack Rea cama yaklaşıp dışarıya bir göz attı.

Sabah kahvaltınızı bu kadar külüstür bir yerde yapmamz garip, diye mırıldandı, otururken.

Savoy Grill'de yapacak değildim herhalde.

Kısa bir sessizlik oldu. Jack Rea garsonun getirip Neille'nin önüne koyduğu hamburgere bir göz attı. Bunu yemeniz doğru mu? dedi. Çok yağlı. Kilo almaktan korkmuyor musunuz?

Bu kadarı fazlaydı. Ben asla kilo almam, di. ye dişlerinin arasından söylendi Neille.

Bu sabah aksiliğiniz üzerinizde.

Doğru. Sevimli olmadığımı ben de fark ediyorum. Hiç tanımadığım biriyle Siyamlı ikizler gibi yaşamak zorunda kaldığım için de sinirliyim.

Jack Rea'nm kavga etmeye hiç niyeti yoktu. Yüzünde sakin bir tebessümle onu seyrediyordu.

Lewis o notun gerçek olduğuna inanabilir, ama ben inanmıyorum. İnanmak bir yana çok kuşku, luyum. Dudaklarına sempatik bir tebessüm yerleştirerek genç adamın gözlerinin içine baktı. Lütfen bana karşı dürüst ol, Jack, dedi tatlı bir sesle. İlk kez ona Jack diye hitap ediyordu. Bu işlerde ne kadar tecrübeli olduğunu biliyorum, diye devam etti. Tehlike içinde olduğuma inanıyor musun gerçekten? Genç adam kaşlarım çattı. Yüzünde düşünceli bir ifade belirmişti. Le-wis'in durumunu anlıyorum, dedi Neille. Şirkette yaptığı değişiklikler yüzünden düşmanlıklara yol açmış olabilir. Hatta ondan intikam almak isteyenler bile olabilir. Ama görüyorsun, benim durumum farklı. Ben insanların hayatlarıyla oynamadım ki. Benim bu işlerde en ufak bir etkim bile olmadı. Ben masum bir kızım ve...

Masum mu? Kahve Jack Rea'mn boğazına kaçmıştı. Öksürdü. Pek çok dergide fotoğraflarım gördüm.

O ayrı mesele. Neille tabağın içindeki ham-burgeri ısırdı. Jack haklıydı. Hamburger sadece yağlı değil, üstelik bayattı. Şunu demek istiyorum ki, hayatımda çok karmaşık ilişkilere yer yok. Yani kimsenin nefretini çekecek bir şey yapmadım hayatımda.

Ama dünya delilerle dolu. Biri kafayı sana takmış olabilir.

Bu çok zayıf bir ihtimal. Bence sen de bu işi ciddiye almıyorsun ve sadece şirketinin bir ay sonra kazanacağı parayı düşünüyorsun. Lewis'in şirketiyle sürekli iş yapmak uzun vadede sana çok şey kazandırabilir.

Jack almna düşen perçemi parmaklarının ucuyla geriye doğru itti.

Çok iyimsersin, dedi. Oysa gazete okuyorsun, televizyon seyrediyorsun. Bazı anormal insanların hiç tanımadıkları kişileri tehdit ettiklerini hatta çekip vurduklarım biliyor olmalısın.

Senin gibi adamların kafası hep terör hikayeleri ve şiddet sahneleri ile doludur. Ben senin bildiğin kişilerden değilim. İkinci hamburgerini öfkeyle ısırdı. Ben sıradan biriyim, diye homurdandı.

Ağzın doluyken konuşmamalısın. Sıradan biri olduğun muhakkak. Öyle sıradansın ki, hemen her ay ülkenin en önemli moda dergilerinde resimlerin çıkıyor. Spor arabalarda genç ve yakışıklı erkeklerle poz vermiş olarak!

Erkekler mi?

Evet erkekler. Fıskiyelerin içinde çıplak dans ederken çekilmiş resimlerini bile gördüm.

Neille mavi gözlerinde öfke kıvılcımlarıyla baktı ona. Sen gazeteciler kadar kötüsün. Bir kere o fıskiye olayı tamamen rastlantıydı. Neden suya girmek zorunda kaldığımı bilmiyorsun. O sırada, Simon... Birden sustu. Jack Rea'ya kendi hayatıyla ilgili bazı gerçekleri açıklamak zorunda de-ğildi. Ayrıca bu tür hikayeler çok gerilerde kal-mıştı. Çok iyi tanımadığı bir adama, bir gorile hesap verecek değildi ya. O hızlı arabalar falan çok gerilerde kaldı, dedi, üzgün bir tavırla. O zamanlar çok gençtim, olgun değildim.

Çok dokunaklı, diye mırıldandı Jack Rea. Kaç yaşındasın, sorabilir miyim? Yirmi iki mi? Yoksa yetmiş beş mi?

Yirmi dört yaşında olduğumu pekala biliyorsun.

Jack Rea başını iki yana salladı. Korkunç bir şey bu, dedi. Çok, ama çok yaşlanmışsın.

Kuaför Dominic uykudan yeni kalkmıştı. Kendine gelebilmesi için en azından on beş dakika gerekiyordu. Neille bu süreyi koltukta oturarak geçirmeye karar verdi. Bu arada görevliler salonu düzenliyorlardı. Neille bir süre aynadaki görüntüsünü inceledi. Hayır, hiç de iyi görünmüyordu. Soğuk rüzgardan ötürü yüzünde kırmızı beyaz benekler belirmişti. Gözlerinin altında belli belirsiz bir morluk seçiliyordu. Makyaj bütün bu küçük sorunları az sonra giderecekti. Fakat midesindeki hamburgerlerin yaratabileceği sonuçlardan korkmaya başlamıştı. Duyduğu rahatsızlığı neredeyse besin zehirlenmesine yoracaktı.

Jack Rea hala resepsiyondaki sarışın kızla konuşuyor muydu acaba? İçeri girerlerken Neille onun biraz sıkılacağım sanmıştı. Oysa genç adam evine girmiş gibi rahat bir tavırla üzerindekini çıkarmış, resepsiyon masasına yerleşmiş ve o sarışın kıza sempatik bir tebessüm fırlattıktan sonra sağa sola telefon etmeye başlamıştı. Sarışının birden içeri girip havayı değiştiren bu genç ve yakışıklı adamın cazibesine kapıldığı çok açıktı.

Bir ara arkadaki kapı açılıp kapandığında Ne-ille, Jack Rea'yı yine o kızla konuşurken görüverdi. Açılan kapıdan içeri giren Dominic'ten başkası değildi. Dominic kaşla göz arasında Neille'nin saçlarım şampuanlayıverdi.

Yanındaki o adam da kim? diye sordu bir ara. Neille'nin yamt vermediğini görünce, Seninle birlikte değil mi? diye üsteledi.

Evet, benimle birlikte.

Başka ne diyebilirdi? ‘Korumam,’ diyemezdi ya. Bunu dese, ardından bir sürü ayrıntı vermesi gerekecekti. Bir koruma buraya gelen insanlar için bile çok yadırgatıcı bir şeydi ve kuşkusuz Dominic böyle bir durumda çok şaşırırdı. Dedikodu Dominic’in günlük hayatının önemli bir parçası sayılırdı ve bu tip şeyler kulaktan kulağa, ta gazetecilere kadar hızla yayılırdı. Oysa dedikodulara kapılmamak Neille için çok önemli bir yaşama ilkesi haline gelmişti. Hayatında gizli kapaklı hiçbir şeye yer yoktu. Olanlar da geçmişte kalmış, ölmüş ve tıpkı Simon gibi gömülinüşlerdi. Jack’in arkadaşı olduğunu söylese Dominic bunu derhal ‘sevgilim’e çevirecekti. Ve sonra dedikodu başlayacak, kulaktan kulağa yayılarak...

Bana biraz sıkıntı veriyor, diye mırıldandı. Bu yüzden başımdan savmaya çalışıyorum.

Hiç de sıkıntı verecek bir adama benzemiyor, hayatım, dedi Dominic kayıtsız görünmeye çalışarak. Üzerindeki elbise çok pahalı. Doğrusu çok şık ve yakışıklı biri.

Ne fark eder?

Saç yapımı bitmişti. Dominic son düzeltmeleri yapıyordu. Görünmeden çıkabileceğim bir yer var mı? diye sordu Neille.

Dominic histerik bir kahkaha attı. Bu kadarı-m ummazdım doğrusu, dedi. Arka kapıdan çıkabilirsin, hayatım. Nedenini sormuyorum, çünkü hu benim işim değil. Benim işim sadece müşterilerin saçım yapmak.

Neille kürkünü alıp sessizce arka kapıdan çıktı. Salon, mağazalardan oluşan bir terasm orta yerindeydi. Paralel terasa geçmesi zor olmadı. Küçük bir pencereden öteki tarafa geçmesi yetmişti. Çevreye bakındı. Görünürde kimseler yoktu. Hızlı adımlarla yürüdü. Jack Rea’yla her an karşılaşabilirmiş gibi tedirgin edici bir duygu içini kaplamıştı. Bu arada o, resepsiyondaki sarışınla sohbeti iyice koyulaştırmıştı besbelli. Belki de birlikte kahvaltı etmek için yandaki büfeye gitmişlerdi. Her neyse, diye söylendi yüksek sesle. Biz işimize bakalım. Adımlarım sıklaştırdı. Nihayet dış kapıya varmıştı. Çıkmadan durup çevreyi kolaçan etti. Orta yaşlı bir kadın bebek arabasım iterek geçiyordu. Yolun karşı tarafında işçiler yolu kazmakla meşguldüler. İnsanlar gelip geçiyorlardı ve Jack Rea aralarında yoktu.

Neille omuzlarım silkti. Keyifli adımlarla yürümeye başladı. Nedense onu atlattığı için büyük bir sevinç duymamıştı. İlk durak Chelsea stüdyosu olacaktı. Ama oraya kadar yürümek istemiyordu. Yolun kenarma kadar giderek ilk geçen taksiye el salladı. Üzerinde boş yazan siyah bir taksi tam yamnda durdu. Neille arka kapıyı açıp yerleşti. Araba tam hareket etmek üzereyken kapı açıldı ve biri içeri girdi. Neille bir an soluğunun kesildiğini hissetti. Beni tam on beş dakika uğraştırdığın için sana ödül vermeliyim, dedi Jack Rea, her zamanki tebessümüyle.

Dedektif Brian Gilchrist elindeki dev bardaktan büyük bir yudum bira aldı. Ağzım yumruğuyla sildi. Sevgili dostum, dedi. Üç hafta kaldı. Nasıl gidiyor bakalım?

Çok zor, dedi Jack, başım iki yana sallayarak.

Seni uğraştırıyor, öyle mi?

Hem de nasıl. İlk günden beri diken üstündeyim. Bu iş beni on yaş ihtiyarlattı.

Brian gülerek elindeki Sunday Magazine'i barın pencere kenarındaki masasımn üzerine açtı. Çok güzel bir kadın, dedi hayranlık dolu bir ifadeyle. Ön sayfada Neille'in büyük boy bir resmi vardı. Takılarla süslü çıplak kollarını açıkta bırakan ince bir giysi vardı üzerinde. Böylesine güzel bir vücudu korumanın neresi kötü, anlayamıyorum, diye mırıldandı.

Kes sesini, dedi Jack. Çok çarpıcı olduğunun farkındayım. Nellie her sabah yeniden doğuyor sanki. Kendini yenileyebilen bir kadın.

Nellie mi dedin?

Evet, ona takılıyorum. Çok kızıyor.

Brian bütün yüzünü kaplayan bir tebessümle baktı ona. Aranızdaki ilişki sadece sempatiden ibaret değil herhalde.

Jack güldü. Mitchell'ın işime son vermeyeceğini anladığı andan itibaren aramızda büyük bir savaş başladı. Magazini göstererek, O adamın bu fotoğraflara bakarken yüzünün nasıl bir şekil aldığım çok merak ediyorum doğrusu, diye mırıldandı.

Ben de, diye atıldı öteki. Adamın gözü kör olmalı. Başka nasıl açıklanır? Evleneceği kız değil sanki. Belki de evlenmeye niyeti yoktur, ne dersin?

Haklı olabilirsin. Aslında ben de onları karı koca olarak düşünemiyorum. Neille'in onun için 'iyi arkadaşız' demesi de çok ilginç. Bence o Mitchell'in tipi değil. O adamda ne buldu anlayamıyorum.

Ne bulacak, zenginlik ve güç! Bu ikisinden da, ha güçlü bir afrodizyak bilmiyorum. Brian birasından büyük bir yudum daha aldı. Mitchell dediği tarihte dönecek mi bakalım?

Jack başını salladı. Neille ve ben önümüzdeki hafta Paris'e kısa bir seyahat yapacağız, dedi. Sonraki pazar işim bitmiş olacak. Pazartesi günü öğleden sonra Mitchell Heathrow'a inecek.

Demek bu güzel bayana Paris gibi bir yerde eşlik edeceksin. Bu sözleri magazindeki fotoğraf, tan bakışlarım ayırmadan söylemişti.

Evet. Orada birkaç fotoğraf çektirecek. Fotoğrafları Andre adında koca burunlu bir adam çekiyor.

. Bu arada sen de orada bulunuyorsun, öyle mi?

Jack başını salladı. Ancak bu seferki seyahat özel zorluklar çıkaracağa benziyor, dedi. Avrupa'da gitmediğim yer kalmadı. Ama Fransa'da pek az bulundum. Benim için karanlıkta dans etmek gibi bir şey olacak. Ayrıca Fransızcam da çok yetersiz. Ancak basit şeyler söyleyebiliyorum. Yemek

ısmarlamak, adres sormak gibi. İşin kötü tarafı ne biliyor musun? Rahatsız bir tavırla kravatmı çekiştirdi. Neille'le sürekli bir çekişme halindeyiz. Benden kaçmak için şiddetli bir arzu duyuyor ve ben bunun farkındayım. O da benim farkında olduğumun farkında.

Brian biraz şaşırmıştı. Yalmz kalınca başına bir iş geleceğinden korkmuyor mu?

Bu kız hiçbir şeyden korkmuyor, azizim. Yüksek sesle güldü. Ben yamnda belirdiğim an kedi fare gibi oluyoruz.

Paris'te farenin bir deliğe girip kaybolacağından korkuyorsun galiba.

Deneyebilir. Daha önce de denedi. Senden saklayacak değilim, birkaç kez beni fena halde zor duruma düşürdü. Bereket Londra'yı, bütün arka sokakları ve geçitleriyle birlikte avucumun içi gibi bilirim. Bu sayede onu her defasında tam zamanında kuyruğundan yakalayabildim. Saçı uzaktan bakınca hemen göze çarpıyor. Bu büyük bir lütuf. Çok kalabalık bir caddede bile onu uzaktan fark edebiliyorum. Yalnız bir keresinde büyük bir hata yaptım. Saçını aynı renge boyatmış elli yaşlarında bir kadıncağızı ona benzettim. Tabii bunu ona söylemedim. Yaşlı bir kadına benzetil-diği için çok kızabilir.

Kibirli mi?

Fazla değil. Olsa olsa diğer kadınlar kadar. Görünüşüne doğal olarak çok dikkat ediyor. Aksi halde başarılı bir fotomodel olamaz, öyle değil mi? Onu bir kez bile saçı başı dağınık ve bakımsız görmedim.

Arkadaşının bakışlarındaki ifadenin değiştiğini fark edince sustu. Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum, ama yanılıyorsun, dedi. Sabahları o yatak odasından çıktığı an ben de benimkinden çıkıyorum. Ayrı ayrı odalardan, anlıyor musun?

Çok garip. Bu meseleye gereğinden fazla önem veriyor gibisin. Yoksa bizim meşhur Jack Rea'ya bir şeyler mi oluyor?

Bir şey olduğu yok. Sadece biraz büyüdüm. Ayrıca İlilirsin, çalışırken kadınlar dahil, başka şey düşünmem.

Ama bir zamanlar iş ne olursa olsun, kadınlar önce gelirdi senin için.

Artık durum değişti. Şimdi bütün enerjimi firmamn yaptığı çalışmalara vermem gerekiyor. İnsanın kendi işinin başında olması çok başka.

Yoksa kadınlara artık ilgi duymuyor musun? Haydi, söyle Jack.

Sıradan, gelip geçici ilişkilere tahammülüm yok artık. Hep aynı filmi seyrediyormuş gibi oluyorum. Zaman zaman geçmişte yaptıklarımı düşünüyorum da, kendimi tanıyamaz: oluyorum.

Brian inanmıyormuş gibi bakıyordu. Öyle bakma, diye uyardı Jack. Sakın gülme bana. Artık kendime ait bir yerim, bir yuvam olsun istiyorum. İlerde tavuk beşlemeyi bile düşünebilirim. Ama küçük bir sorun var. Hayal ettiğim bu hayatı kiminle paylaşacağımı bilemiyorum.

Sakın bana güzel bir kadın bulamadığım söyleme. Yoksa, Tanrı bilir, gözyaşlarımı tutamayabilirim.

Jack sır verir gibi arkadaşına doğru eğildi. Model ajansında bir kız var, diye fısıldadı. Neille’ in günlük çalışma programım ondan alıyorum. Bir! sekreter. Çok hoş bir kız. Bana arkadaşça davranıyor. Ayrıca güvenilir biri. Onunla ilişkiyi biraz geliştirmeyi düşünüyorum.
Her zamanki gibi büyüksün, Jack, dedi Brian.
Neille de arada bir böyle diyor bana.
Seni tokatladı mı hiç?
Yok camm. Bu da nereden çıktı? Öfkesini şiddete dönüştüren tiplerden değil o. Ama yine de önümüzdeki hafta neler olacağı bilinmez. Ayrıca ilişkimiz o kadar kötü değil. Bazen şakalaştığımız bile oluyor. Zaman zaman benim neden yanında bulunduğumu unutuyor. İşte o zaman bana normal biriymişim gibi davramyor ve iki dost gibi konuşuyoruz. Bir keresinde beni kurtardı.
Jack kısa bir an dalıp gitti. Bir keresinde onu kadınlar tuvaletinin kapısmda bekliyordum, diye yeniden söze başladı. Oldukça uzun sürdü ve orada dikilip durmam otelin üniformalı adamlarından birinin dikkatini çekti. Adam önce yaklaşıp çevremde bir tur attı. Kapıya çok yakın duruyordum. Bu yüzden hemen uzaklaşmak iyice dikkati çekecekti. Kadınlar tuvaletini gözetlemekten ötürü başımm belaya gireceğini düşünmeye başlamıştım. Aslma bakarsan Neille’in lehime şahitlik edeceğinden kuşkuluydum. Adam tam yanıma yaklaşıp konuşmaya başlayacağı sırada tuvaletten çıktı ve bir bakışta durumu fark etti. Hemen koşup boynuma sarıldı. ‘Beklettiğim için özür dilerim sevgilim,’ gibi bir şeyler söyledi. Çok şaşırdım, biliyor musun? Bana hiç o geceki kadar iyi davranmamıştı.
Sessizlik Brian’ın kahkahasıyla bozuldu. Jack kaşlarım çattı. Şu mektupla ilgili soruşturmayı herhalde tamamlamışşmızdır, dedi.
Brian hemen ciddileşerek, Normal işlemleri tamamladık, dedi. Şu ana kadar bir sonuç alınmadı.
Mitchell’dan özel olarak nefret eden kimse yok mu yani?
Hayır, şirketine bağlı bütün işyerlerini altüst etmesine rağmen özel olarak kendisinden nefret eden kimse yok. Aslında fikirleri fena değil. So-run, onları kimseye danışmadan yürürlüğe koymaya kalkması. Babasının ölümünden sonra şir-ketin eski çalışanlarına, en kıdemlilerine karşı, akıl almaz derecede kötü davranmış. İnsan, adamlara yol verirken, hiç olmazsa, ellerini sıkar, geçmiş hizmetleri için teşekkür eder, değil mi? Bu adamda böyle davranışlardan eser yok. Adamları hiçbir şey söylemeden bir gece içinde kapının önüne koyvermiş. İfadesine başvurduğumuz bazı adamlar onun ismini duyunca yüzlerini buruşturuyorlardı. Hele yaşlı bir adam vardı, konuşmayı bile reddetti. Kısacası Mitcheil'm yaptıkları değil, tarzı kötü. Kendini beğenmiş, kibirli bir tip. Kendini şirketin patronu değil, tanrısı sanıyor.
Yani bir adım bile ilerleyemediniz ve tek bir ipucu bulamadınız.

Öyle sayılır. Bu iş duyulmadan haberimiz olsaydı bir şeyler yapabilirdik belki. Sen de gayet iyi biliyorsun ki bu tür tehditlerin arkasında genellikle ciddi bir şey olmaz. Biraz daha zaman geçsin, iyice anlayacağız. Aslında ipucu bulsak da bulmasak da sen param alacaksın. Mitchell denen adam böylece yaptığı hataların faturalarını ödemiş olacak.

Brian bira bardağım burnuna kadar kaldırıp arkadaşının yüzüne dalgın dalgın baktı. Sonra büyükçe bir yudum alıp, Senin şüpheni çeken bir şey olmadı mı? diye sordu.

Hayır.

Yine de o notu yazan kişinin Mitchell'la kızın resmini birbirine iğnelemesi biraz tuhaf. Bunun mutlaka özel bir anlamı olmalı. Çünkü adamın yaptıklarıyla kızın hiçbir ilgisi olmamış. İşyerlerinde verilen davetlerde bile birlikte görünmemişler.

Bunu ben de çok düşündüm. Babası o fotoğrafları görünce kelimenin tam anlamıyla dehşete kapıldı. İhtiyar Trenchard'm sinirleri çok bozuk. Kızma bu kadar düşkün bir baba az bulunur.

Jack garsonun getirdiği birayı aldı. Küçük bir yudum alarak, düşünceli bir tavırla, Neille bu resim hikayesini bilmiyor, diye mırıldandı. İhtiyarla ona söylememeye karar verdik. Bilirsin, böyle şeyler insanları çok kötü etkiler.

Biraz abartmıyor musun? diye söylendi Brian. Magazinin ön sayfasındaki fotoğrafa bir süre dikkatle baktı. Sonra, düşünceli bir tavırla başını iki yana sallayarak, Ya bu kız göründüğü gibi değilse? diye mırıldandı.

Bu imkansız, diye atıldı Jack. İnan bana Brian, günümüzde mumla araşan Neille Trenchard gibi birini bulamazsın. Foto modelliği meslek dışı bir takım amaçlar için yapmıyor o. Ailesi zaten çok zengin. Ayrıca babasını ne kadar iyi tanıdığımı biliyorsun, şu Mitchell denilen adamın ne kadar zengin olduğunu da... Adama hiç yüz vermiyor. Ondan önceki erkek arkadaşı hem çok zengin hem çok yakışıklı olduğu halde...

Simon Gites'i mi kastediyorsun? Pekala. Dinle bak! Bu konuda Moira bana bütün bilgileri verdi. Mitchell'la ilgili ayrıntıların beni ilgilendirdi, ğini anlattım ona. Ve bunun üzerine karım, Mitchell, senin genç bayan ve Gates'ler'in o altın çocuğu hakkında gerekli bütün bilgileri en ince ayrıntılarına kadar verdi. Öyle ki, bu kadarını bütün Scotland Yard bir araya gelse sağlayamazdı. Moira, bence gazetelerin dedikodu sütunları için büyük bir kaynak.

Gazetelerde yeterince dedikodu var. Moira'ya gerek kalmadan da yürüyor bu iş.

Yine de onun söylediklerini yabana atmamak lazım. Gözlerini kısarak bir süre arkadaşının yüzünü inceledi Brian. Biliyor musun, dedi. Şu genç bayanı çok fazla tutuyorsun sen. Belki sandığından da fazla.

Haklısın, dedi Jack. Ve benim genç bayan, öyle sanıyorum ki, önümüzdeki hafta kötü bir şok yaşayacak. Bu bir sezgi. Onu uzun bir halatla kendime

bağlı tutacağım, gerektiği an halatı çekip onu kurtarmak için. Miss Neille Trenchard'm er ya da geç bir tehlikeyle yüz yüze geleceğini hissediyorum.

Bölüm Üç

Yoğun sis Heathrow'dan yapılan uçak seferlerinin uzun süre ertelenmesine yol açmıştı. Jack'le Neille bekleme salonunda uzun ve sıkıcı saatler geçirdikten sonra nihayet uçaktaydılar. Hostesler yüzlerinde sabit tebessümlerle gidip geliyorlar, pilot yaklaşık her on dakikada bir işlerin yolunda gittiğini bildiriyordu. Neille kaim, beyaz bir battaniyeye sarınmış, gözleri kapalı dinlenmeye çalışıyordu.

Benimle Paris'e gitmek için bu kadar ısrar ettiğine pişman mısın? diye sordu Neille gözlerini açmadan.

Ben ısrar etmedim, Lewis etti.

Ona benim için bir tehlikenin söz konusu olmadığını söyleseydin, ısrar etmezdi.

Emin misin?

Elbette. Ne dersen dinliyor. Senin gerçek bir profesyonel olduğunu düşünüyor çünkü.

Genç adam gülümsedi. Beni övüyor musun, yoksa yeriyor musun, belli değil, diye mırıldandı.

İstediği her şeyi elde etmek için şöhretini kullanan ve bunu yaparken başkalarını asla düşünmeyen bir erkeği övmem.

Bana haksızlık ediyorsun, Neille.

Hayır. Tam üç haftadır beraberiz. Doğruyu söylemek gerekirse o kadar kötü bir beraberlik değil. Ama yine de o mektubun bir saçmalıktan ibaret olduğunu hala kabul etmemen garibime gidiyor.

Bu konuyu daha önce tartışmıştık ama.

Bak, Jack,-Paris'te durum farklı olacak. Beni bir gölge gibi izlemeni istemiyorum orada. Fran-sızlar böyle şeylerle dalga geçerler.

Yan tarafta bir Japon işadamı oturuyor, arada bir hafifçe gülümseyerek Neille'ye bakıyordu.

Beni çok kırıyorsun, dedi Jack üzgün bir tavırla. Duygusal bakımdan ne kadar hassas biri olduğumu biliyorsun oysa. Seninle birlikte çok güzel bir üç hafta geçirdim. Bu süre içinde aramızda... Bir an susup elini kalbine götürdü. Aramızda çok anlamlı bir ilişki doğdu, diye devam etti. Yamnda olmamı istediğini sanıyorum. Ayrıca sana hemen hemen hiç soru sormuyorum. Kapının hemen önündeki halının üzerinde kıvrılıp uyumak benim için bir mutluluk kaynağı.

Senin için çok üzgünüm, ama ne yazık ki söylemem gerekiyor. V. George'da kapıların önüne hah koyma adeti ne yazık ki yok. Çok zor durumda kalabilirsin.

Bunları söyledikten sonra başını çevirerek yan-daki Japon işadamının tebessümüne karşılık ver-di.

Bu durumda George V'te kalamayız.
Ben orada kalmak zorundayım. Bağlı bulunduğum ajans orada yer ayırttı. Çalışma yerine de çok yakın.
Ama, Dee...
Dee hiçbir şey yapamaz. Bu işler daha üst kademelerde ayarlanıyor.
Dee, rezervasyonu iptal ettirdi. Şey... benim ricamla, tabii.
Neille hayretle baktı ona. Elini ağzına götürerek, Olamaz, dedi.
Ne yazık ki oldu.
Neille ona öldürecekmiş gibi bakıyordu. Emin ol buna mecburdum, diye devam etti Jack. Biliyorsun, önceden ayarlanan yerleri son anda de-ğiştirmek korunmanın ve iz kaybetmenin en önemli yöntemlerinden biridir. Dee ufak bir otel ayarladı. Oldukça sakin bir yerde. V. George kadar lüks bir yer değil, tabii, Dee'nin söylediğine bakılırsa rahat ve temiz bir yermiş.
Ben Dee'ye gösteririm, diyen Neille battaniyeye iyice sarınarak başım öte yana çevirdi.
Bak canım, dedi Jack. Önümüzdeki pazar gününe kadar birlikte olacağız. O zamana kadar bana tahammül etmeyi denesen olmaz mı? Alt tarafı altı gün. Yan taraftaki Japon konuşmaları-m dinliyordu. Jack adamın yüzüne doğrudan bakmıyor, arada bir göz ucuyla hareketlerini kontrol ediyordu.
Şu son birkaç hafta boyunca hep banş içinde bir arada olmadık mı? Neden bunu sonuna kadar götürmeyelim, dedi fısıltıyla.
Barışı sürdürmek bazen çok zor oluyor, diye mırıldandı Neille, başım çevirmeden.
Bir an düşündü. Gerçekten de şu son birkaç hafta boyunca hiç ayrılmamışlardı birbirlerinden. Ama bu, ilişkilerinin barış içinde sürdüğü anlamına gelmiyordu. Neille onun üstünlüğünü kabul etmek istemiyordu. Yine de ne zaman onu atlatmaya çalışmışsa başarısızlığa uğramıştı. işte tahammül edemediği şey de bu başarısızlık duygu-suydu. Bağımsız bir kişiliğe sahip olduğunu ona kanıtlamadan bu ilişkinin sona ermesini istemiyordu.
Jack'e döndü. Yoksa, dedi. Paris'e vardığımızda aramızdaki barışın bozulacağım mı düşünüyorsun. Varabilirsek, tabii. Başıyla dışardaki yoğun sisi işaret etti.
Böyle şeyler düşünmüyorum. Seni Londra gibi bir yerde izleyebildiğime göre her yerde izleyebilirim. Aynca bu benim işim ve çok iyi başardığımı sanıyorum. Dolayısıyla Paris'te bulunmamız pek bir şey fark etmeyecek.
Edebilir. Bir kere orada çok göze batacaksın. Bu kıyafetle Amerikalı turistlere benziyorsun. Şu haline bak. Renkli kazak, deri ceket ve kot pantolon. Gerçi, eminim, Dee bu kıyafetle seni çok seksi buluyordur, ama bence...
Lütfen Dee'den söz etmeyelim artık.

Neille kayıtsız bir tavırla omuzlarını silkti. Camdan dışarıyı seyretmeye başladı. Aslında günler geçtikçe Jack Rea'yı daha iyi tanıyordu. Duygularını çok iyi kontrol edebilen bir insandı. Sinirleri hemen hemen hiç bozulmuyordu. Belki de mesleki alışkanlıklarından kaynaklanıyordu bütün bunlar. Ama nedense o gün biraz asabi gibiydi. Dee'ye tutulmuş olabilir miydi? Belki de bu Paris seyahati canını sıkıyordu.

Yaklaşık on dakika sonra uçak sisin içinden sıyrıldı. Yolcuların üzerindeki gerilim yavaş yavaş kayboldu. Yemek ve içki servisi başladı. Pilot Charles De Gaulle Havalimanının açık ve havanın güneşli olduğunu bildirdi.

Az önceki sis seni iyice korkuttu sanırım, dedi Jack. Ama hiç belli etmedin. Ancak sezgi yoluyla anlayabildim bunu.

Duygularımı saklamayı küçük yaşta öğrendim, dedi Neille gülümseyerek. Kuzenlerin sayesinde. Tam üç kuzen, Peter, Paul ve Podge. Onların var, lığı kadınca duygulan açığa vurmamayı öğretti bana.

Aramzda çok yakın bir ilişki vardı herhalde.

Çok. Tam on üç yıl Sussex'te onlarla birlikte yaşadım. Okulu bitirdikten sonra Londra'ya, babamın yanma döndüm. Küçük bir kahkaha attı. Gördün mü, dedi. Bir de benim hakkımda her şeyi bildiğini iddia ediyordun.

Jack güldü. Haklısın, dedi. Bilmediğim şeyleri bana öğretirsen sevinirim.

Yani, dosyana koymak için daha fazla bilgi istiyorsun, öyle mi?

Kabul edersen eğer.

Edebilirdi. Birlikte geçirdikleri o uzun haftalar, aralarmda garip bir güven ilişkisi yaratmıştı. Ayrıca Jack çok iyi bir dinleyiciydi.

Ben beş yaşındayken annem öldü, diye söze başladı. Onu tam olarak hatırlamıyorum. Ancak öldüğünde babamın çok şiddetli bir depresyon geçirdiğini gayet iyi hatırlıyorum. O sıralarda, an-nemin kız kardeşi, Muriel Teyze bize gelmişti. Benim gibi küçük bir kız çocuğunun ağır bir depresyon geçiren bir adamla birlikte kalmasını istememişti. Sonra onunla birlikte yola çıktık. O günü çok iyi hatırlıyorum. Özellikle babamın üzgün yüzü zaman zaman gözümün önüne gelir. Birlikte Sussex'e gittik. Muriel Teyze, kocası Ken ve üç çocuklarıyla birlikte yaşamaya başladım.

Alışabildin mi?

Kolayca. Çok iyi insanlardı. Onları çok sevdim. Annemin hastalığı çok uzun sürmüştü. Evde tedavi ediliyordu. Ben de yardım ediyordum. Bu yüzden hep uslu bir çocuk olmak zorundaydım. O sıralarda arkadaşlarımla oynayamıyordum. Hatta hemen hiç arkadaşım yoktu. Ama Sussex'te her şey çok farklıydı. Orada kelimenin tam anlamıyla özgürdüm.

Bir oğlan çocuğu gibi yaşamış olmalısın.

Evet, öyleydi. Bir süre sonra beni civardaki bir okula kaydettiler. Hayatımdan memnundum. Bu sırada babam depresyondan kurtuldu ve bir gün çıkageldi. Artık kızıyla birlikte yaşamak istiyordu. Doğrusunu istersen ben pek hevesli değildim. Annemin hastalığı sırasmda geçirdiğim günler bir

çeşit kabus gibi bilinçaltıma işlemişti. Muriel Teyze benim artık o ailenin bir üyesi olduğumu söyledi. Uzun tartışmalardan sonra babam ikna oldu. Hafta sonlan beni görmeye geliyordu artık. Uzun tatillerde de birlikte oluyorduk. Babam beni uzaktan, sessizce kontrol altında tutmak istedi hep, ama pek başaramadı.

Jack tek kaşım kaldırarak dikkatle baktı ona. Neden ama?

Çok değişmiştim. Aslında kişilik olarak ne anneme ne de babama benziyordum. Onlardan iyice kopmuştum, sanıyordum.

Anneni özlemedin mi? .

Neille bir süre sustu. Özlem denemez, diye mırıldandı. Hastalığı çok uzun sürmüştü. Hatırladığım tek şey, yüzü çok solgun, zayıf bir insan. Kederli bir tebessümle bana bakışım hatırlıyorum. Yarı karanlık bir odada yatardı. Beni hemen hemen hiç öpmemişti. Bu tür şeyleri Muriel Teyze yapardı. Ona Mooie derdim. Dalgın dalgın camdan dışarı baktı. Sonra kendi kendine gülümsedi. Podge'u çok kıskanırdım, dedi. Benden bir yaş küçüktü. Mooie masal anlatırdı bize. Yer yüzünden kavga ederdik. Sanırım Mooie'nin ona ilgi göstermesini kıskanırdım. Çünkü Mooie onun annesiydi, benim değil. Bu durum beni çok üzer-di, biliyor musun? Komik, ama gerçek.

Jack onun yüzünde keder dolu bir ifade görerek şaşırdı. Konuyu değiştirmek için, Teyzen size kitaplar verirdi herhalde, dedi.

Elbette. Jules Veme'in bütün kitaplarım o sırada okudum.

O kitapları ben de çok okurdum. Hala bir raf dolusu var evde.

Bir süre kadar Jules Verne'in romanlarından konuştular. Uçak alana indiğinde hala aynı konuda tartışıyorlardı.

Pasaport ve bagaj işlerini Jack halletti. Bu aradan Neille'e tünelden geçip bekleme salonuna gitmesini söyledi. Fakat elinde bavullarla döndüğünde Neille'i bıraktığı yerde bekler bulunca biraz şaşırdı.

Nereden gideceğimi bilemedim, dedi Neille, gülümseyerek.

Bilemedin mi? Paris'i çok iyi bildiğini sanıyordum.

İlk gelişim sayılır.

Olamaz!

Öğrenciyken bir kere gelmiştim. Bu itiraf üzerine Jack'in rahatladığını fark edince şaşırdı. Bir sorun daha var, diye devam etti. Eğer Andre yeterince İngilizce bilmiyorsa çok zor anlaşacağız demektir. Yürürlerken Jack'in pasaportunu açıp içine baktı. Aman Tanrım, dedi. Adını bile yeni öğreniyorum. Burada Jack değil, Jackson yazıyor. Jackson! Bu daha güzel bir isim bence!

Bence değil. Bir kere Jack daha kolay söyleniyor. Pratik bir isim.

Ama Jackson daha ahenkli ve sevimli. Büyük bir malikanenin kahyası gibi... Jackson bir bah-çivan ismi. Aslında bir şoför ismi de olabilir. Seni bir Rolls Royce'un direksiyonu başında özel üniformalar içinde gözlerimin önüne getirebiliyorum. Doğrusu, çok yakışır.

Jack kaşlarım çatarak baktı ona. Lütfen, yeter, diye mırıldandı. İnciniyor muydu acaba? Neille gözlerini kısarak dikkatle baktı ona. Onu bile bile kırmak istemişti aslında. Başarabilmiş miydi?

Bundan sonra sana Jackson diyeceğim, dedi, bakışlarını genç adamın gözlerinden ayırmadan.

Bana Jackson dersen, ben de sana Nellie derim.

Göreceğiz bakalım.

Göreceğiz. Bana bir daha Jackson diye hitap edersen, adını tamamen unutacağım ve sana hep Nellie diyeceğim. Herkesin içinde yapacağım bunu.

Neille güldü. Kazandın, Jack, dedi.

Az sonra taksideydiler. Neille camdan dışarıyı seyrediyordu. Jack, ciddi bir ses tonuyla, Bugünkü programım kısaca konuşalım, dedi. Zamanını nasıl geçirmeyi düşünüyorsun?

Neille saatine baktı. Bir şeyler yapmak için çok geç, diye mırıldandı. Yarınki çekimlere hazırlanmam gerekiyor.

Nasıl bir hazırlık bu? Jogging mi yapacaksın? Yoksa bir aerobik salonuna mı gideceksin?

İkisi de değil, dedi Neille. Sempatik bir tebessümle genç adamın yüzüne baktı. Fakat Jack' in sert ifadesi değişmedi. Otelde kalıp dinlenmeyi düşünüyorum, diye devam etti. Yarın ise Andre'yle buluşacağım. Orada son moda gecelikler giyip fotoğraf çektireceğim. Tabii ne kadar kalacağımı bilemiyorum. Duruma bağlı. Bu gecelik serisi sadece benim için hazırlandı. Bu yüzden çok dikkatli olmalı ve bütün yeteneklerimi sergilemeliyim. Ayrıca iç çamaşırlarından oluşan bir başka seri sunmam gerekiyor. Böylesi ilk kez oluyor.

Lewis böyle şeylere bozulmuyor mu?

Bilmiyor ki.

Gerçekten mi?

Neille genç adama sert bir bakış fırlattı. Benim yaptığım işten ona ne, diye mırıldandı. Üstsüz fotomodellik yapan bir sürü manken var. Benimki o kadar değil, tabii. Yine de siyah dantel iç çamaşırları beni biraz düşündürüyor.

Şu Lewis'i anlayamıyorum doğrusu.

Lewis benim arkadaşım. Sahibim değil.

Bu adam hakkında böyle konuşman yine de garip. İki yıldır birliktesiniz. Gerçi onunla çok kısa görüştüm. Ama bende ilk bıraktığı izlenim çok tutucu biri olduğu. Ayrıca... Uygun sözcüğü bulamamaktan korkuyormuş gibi bir süre sustu. Ayrıca, kamuoyunda yarattığı imaj onun için çok önemli olsa gerek, diye ekledi. Kız arkadaşımn, herkesin içinde...

Soyunmasını hoş karşılamıyor olmak, öyle mi?

Evet. Gerçi zaman çok değişti, ama biliyorsun günümüzde de böyle şeylere önem veren çok sayıda insan var. Kaşlarım çatarak bir süre düşündü. Bu fotoğraflar İngiltere'de yayımlanacak mı? diye sordu, utanarak.

Neille başım salladı. Bu fotoğraflar haftalık bir derginin Londra'da başlatacağı reklam kampanyası için çekilecek. Kısaca, ay m anda bütün başkentlerde dergi kapaklarında görüneceğim. Noel'in yaklaşması reklam savaşını hızlandırdı. Bütün moda firmaları yeni fotoğraflarla ortaya çıkarlar bu dönemde. Çekilen fotoğraflar reklam için hazırlanan çeşitli yayınlarda yer alır ve böy-lece satışlar hızla artar. Fotoğraf çektirmenin mesleğinin çok doğal bir gereği olduğunu eklemeye gerek görmedi. Bu mevsimde yapılan işlerin muazzam bir biçimde yayıldığım ve kendisi için çok önemli olduğunu uzun uzadıya anlatması da gereksizdi.

Kız arkadaşın benim gibi bir fotomodel olsaydı ona engel olur muydun?

Genç adam içini çekti. Bilemiyorum, diye mırıldandı. Ama benim Lewis Mitchell gibi biri olmadığım kesin. Biraz eski kafalıyım galiba. Le-wis'in bu konuda kayıtsız kalmasının başka sebepleri de olabilir. Bir işadamı olarak reklam dünyası ve kitle iletişim araçlarıyla çok iyi ilişkiler geliştirmek zorunda. Yayın organlarının dedi-kodu sütunlannda çıkan haberler bu yüzden onu rahatsız etmiyor olabilir.

Olabilir, dedi Neille kayıtsız bir tavırla omuzlarını silkerek. Ama bu benim değil, onun sorunu!

Jack bu konuşmadan sonra derin bir sessizliğe gömüldü. Neille ise içine kapanarak düşünmeye başladı. Keşke bu Paris seyahatini tek başına yapsaydı. Bu durumda kendini daha rahat hissedecekti. Gerçi bunu daha önce Jack'e söylemişti, ama genç adam onu bu seyahate yalmz göndermemeye kararlıydı. Sürekli gözetlenmek ve yapacağı herhangi bir şeyin önceden hesabını vermek hiç de hoş bir şey değildi. Çekim sırasında Andre veya orada bulunan diğerleri tarafından seyredilmesi hiç sorun değildi. Nasıl olsa profesyoneller arasında bulunacağını biliyordu. Aslında bu açıdan bakıldığında Jack'i de profesyoneller arasında sayması gerekmez miydi? Jack'in kendisi hakkında neler düşündüğünü zaman zaman merak ediyordu. Gerçi konuşuyorlardı, ama genç adam, kişisel olarak pek az şey söylüyordu. Aralarında uzun süredir devam eden yakınlık belli belirsiz de olsa bir çeşit güven ilişkisi doğurmuştu. Tam bir güven değildi bu. Daha doğrusu içinde rahatsız edici bir şeyler vardı sanki.

Jack birden ona dönerek, Lewis'e telefon etmelisin, dedi.

Bu tavır birden Neille'nin sinirlerini bozdu. Hayır, bu adama güven duymasına gerek yoktu. Her işine burnunu sokarak biraz aşırıya kaçmış olmuyor muydu? Kime telefon edeceği sadece Neille'i ilgilendiren bir meseleydi. Ayrıca bir gorilin bu tür konularda emirler vermesi saçmalıktan başka ne olabilirdi? Jack güvenilir biri değildi. Bu konuda yanılgıya düşmemeliydi. Burada oturmuş görevini yapmaya çalışıyordu. Alacağı paradan başka bir şey düşündüğü de yoktu. Parayı kimden alacaktı? Lewis'ten değil mi?

Gittiğin her yerden telefon etmeni istiyor, diye devam etti Jack. Böylece beni de rapor hazırlama zahmetinden kurtarmış olacaksın.
İlgine teşekkür ederim, dedi Neille, buz gibi bir sesle. Kime ne zaman telefon edeceğime ben karar veririm.
Yan gözle Jack'e baktı. Paralı bir muhafızdan başka bir şey değildi bu adam. İki günde bir Le-wis'e telefon edip rapor veriyordu mutlaka. Şu Lewis de ne garip adamdı. 'Benim sevgili arkadaşım,' diye geçirdi içinden. Onu hep iyi arkadaş olarak görmeye çalışmıştı. Zaman zaman bunun saçmalıktan başka bir şey olmadığını düşünüyor, du.
Yine de telefon etmelisin, dedi Jack. Kısa bir an göz göze geldiler. Genç adam bakışlarım ayır, madan ve sözcüklerin üzerine basa basa, Ona telefon etmeni sağlamak zorundayım, dedi.
Emredersiniz, efendim, diye karşılık verdi Neille.
Otel oldukça ıssız bir yerdeydi. Dee'nin böyle bir yer seçmesi Neille'nin oldukça garibine gitmişti. Şoför otelin yerini tam olarak bilmiyordu. Bu yüzden biraz dolaşmak zorunda kaldılar. Otelin önünde durduklarında şoför Jack'in daha önce eline tutuşturduğu adres kartını iade etti. Sonra inip bavulları taşımalarına yardım etti.
Otel ilk bakışta, restore edilmiş tarihi bir bina-yı andırıyordu. Lobiye girdiklerinde Neille'nin ilk izlenimi pekişti. İlk kez bu kadar mütevazi döşenmiş bir otel lobisi görüyordu. Hemen her şeye kahverengi hakimdi. Halılar, duvarlar, masalar, her şey, kahverenginin çeşitli tonlarındaydı.
Jack küçük bir sıramn ardında oturan kadına yaklaşarak, İki oda ayırtmıştık, dedi. Yan yana iki oda.
Kadın yüzünde endişe dolu garip bir ifadeyle önündeki defteri inceledi. Sonra yüzü birden aydınlanıverdi. Ah, oui, dedi. Benjour, monsie-ur. Arkasında asılı duran panodan iki anahtar alıp onlara uzattı. 42 ve 43 numaralı odalar onlara aitti. Koca burunlu bir adam bavulları yukarı çıkardı. Jack ve Neille, kadımn peşi sıra merdivenleri çıktılar. Odaların önüne geldiklerinde kadın uygun sözcük arıyormuş gibi bir süre durakladı ve sonra bozuk bir İngilizce'yle, Akşam yemeği saat sekizde, dedi. Oldukça eski bir asansör vardı, ama herhalde iki kişiden fazlasını taşımadığı için kullanmamışlardı.
Kadın uzaklaştıktan sonra çevreye bir göz attılar. Odalar oldukça loş bir koridorun hemen başındaydı.
Jack kapılardan birini açıp önden içeri girdi.
Dolaplar çok küçük, diye söylendi Neille.
Öteki oda belki daha iyidir.
Değildi. Kapaklan kahverengi boyalı dolaplar aynı boydaydılar. Her iki odada küçük birer banyo vardı. Neille gidip dolabı açtı. İçinde bir çubuk ve üç askı vardı. Üstelik mekan da çok dardı. Tek kişilik oldukça dar bir yatak. Bir masa, tek bir sandalye.

Banyo bölümünü açınca iyice canı sıkıldı. Küvet çok dardı. Ayrıca banyo ile tuvaletin aym yerde olmasından hiç hoşlanmazdı. Yine de ortalık en azından temizdi.

Banyoyu cüceler için yapmış olmalılar, diye söylendi. Daha geniş bir yere ihtiyacı vardı. Daha büyük ve aydınlık bir banyo. En azından geniş bir boy aynası.'Sonra bütün makyaj malzemelerini ve parfüm şişelerini rahatça yerleştirebileceği aynalı bir tuvalet masası.

Bir keresinde bana her şart altında yaşayabileceğini söylemiştin, dedi Jack. Aslında, bence çok fena değil. Böyle bir yerde kalmanın avantajlı olduğundan bile söz edilebilir.

George V'de kalmayı neden istediğimi anlamış-smdır herhalde. Biliyor musun, çağımızda insanlar kalacakları oteli mesleklerinin gereklerine göre seçiyorlar.

Jack bu sözlerdeki suçlamayı anlamazlıktan geldi. Haklısın ama bu odalar çok güvenli, diye mırıldandı.

Güvenli mi? Bu Neille'in akima en son gelebilecek şeydi.

Evet, güvenli, diye tekrarladı genç adam. Ama ne yazık ki odalar arasında geçiş yok. Arada bir kapı olsaydı bence çok daha iyi olurdu.

Neille kollarını göğsünde kavuşturup ona öfkeyle baktı. Bu küçük ayrıntıları Lewis'e vereceğin rapora sakla, dedi. Herhalde son raporu ona gümüş bir tepsi içinde götüreceksin. Ayrıca endişelenmene de hiç gerek yok. Sabaha kadar kapının arkasında durup bekleyebilirsin. Hatta istersen kulağım kapıya yapıştır. Böylece içerde bir şey olursa son anda girip beni kurtarabilirsin.

Böyle bir şey yapmama gerek yok, diye mırıl, dandı Jack.

Neille'in içine bir kurt düşmüştü. Birbirine açı-lan odalar araması sadece güvenliği sağlama kaygısından mı kaynaklanıyordu acaba? George V oldukça büyük bir oteldi. İnsanların böyle bir yerde ayrı odalarda kalmaları halinde birbirlerini kaybetmeleri bile mümkündü. Umutsuzluk içinde etrafına bakmdı. Bu otel ise inanılmayacak kadar kötüydü.

Bu arada Jack 42 ve 43 numaralı odalar arasın, daki duvarı incelemekle meşguldü.

Oldukça ince duvarlar, dedi. Bir sorun olursa bağırman yeterli.

Böyle bir şey yapacağımı samyorsan çok yanılıyorsun, diye bağırdı Neille. Gidip pencereyi açtı. Harika bir manzara, diye söylendi. Gel, sen de bak.

Tam karşılarında taş bir bina vardı. Herhalde bir büro olarak kullanılıyordu, çünkü pencerelerden yazı makinelerinin üzerine kapanmış harıl harıl çalışan insanlar görülüyordu. Etrafta gri renkli damlar, üzerlerinde iri siyah bacalarla uzanıp gidiyordu. Gökyüzünün birazı, o da pencereden sarkmak şartıyla, görülebiliyordu. Aşağıda bir avlu, avlunun orta yerinde ise soru işareti gibi yükselen tek bir ağaç vardı. Neredeyse tamamen kurumuş bir ağaçtı bu. Üzerinde tek bir yaprak yoktu.

Pencereyi kapadı. Paris herkese mutluluk verirmiş, diye mırıldandı. İnsan daima müzik sesi duyarmış.

Bunları nereden biliyorsun?

Sen nasıl oluyor da bilmiyorsun acaba?

Genç adam ellerini iki yana açarak, yüzünde çaresiz bir ifadeyle baktı ona. Haydi Neille, dedi. O kadar da kötü değil. En azından Dee'nin söyledikleri doğru çıktı. Ne demişti biliyor musun?

Evet, temiz ve rahat olduğunu söylemişti. Bizimle dalga geçmek istemiş olmasın? Neden ona telefon etmiyorsun. İstersen bir kartpostal da gönderebilirsin. Kızcağız eminim çok sevinir.

Jack'in gözleri parladı. Hafifçe gülümseyerek, O kızdan ne istiyorsun anlamıyorum, dedi ve kapıya doğru yürüdü.

Buramn George V gibi bir yer olmadığı açık. Ama yine de idare eder. En azından sessiz sakin bir yer. Buna ihtiyacın olduğunu düşünüyorum. Ayrıca istesen de istemesen de yetinmek zorundasın.

Evet, başka çare yok, diye söylendi Neille, dişlerinin arasından. Jack odadan çıktı.

Bu adamın kendi başına aldığı her kararı kabul etmek zorunda mıydı? Bavulunu açıp elbiselerinin bir kısmını dolaptaki askılara astı. Diğerleri, ni ayakkabılarla birlikte raflara yerleştirmekten başka çaresi yoktu. Birden durdu. Bir ses duymuştu. Kulağını duvara yaklaştırıp dinledi. Duvarlar gerçekten de çok inceydi. Öteki odadan gelen su sesini olduğu gibi işitiyordu. Jack duş alıyor olmalıydı. Ansızın aklına parlak bir fikir geldi. Yüzünde muzaffer bir tebessüm belirmişti. Üç haftadan sonra işte o an gelmişti. Ayağına beyaz bir pantolon, üzerine bir ceket geçirip sessizce odadan çıktı. Yan taraftan hala su sesi geliyordu. Asansörü denemeden merdivenlere yöneldi. Hızlı hızlı aşağı inip lobiyi geçti ve kendini dışarı attı. Ellerini cebine sokarak kaldırım boyunca hızlı hızlı yürümeye başladı. Havada hoş bir koku vardı. Paris havasını derin derin içine çekti. Sonunda başarmıştı. İşte özgürdü. İkisinden de aynı anda kurtulmuştu. Hem Jack Rea' dan hem-de Lewis'ten.

İnsanın yabancı bir kentte, hem de bu kadar uzak ve karışık bir semtte kaybolması işten değildi. Bu yüzden geçtiği yerleri aklında tutmaya çalışıyordu. Az sonra küçük bir meydana ulaştı. Oldukça ilginç bir yerdi. Vitrinlere baka baka yürümeye devam etti. Çevredeki dükkanlar ve mağazalar tam anlamıyla Parizyen bir havaya sahiptiler. Antika eşyaların satıldığı bir mağazanın önünde uzun süre oyalandı. Sadece çikolata satan bir dükkan gördü. İçeri girip bir şeyler almak istediyse de son anda vazgeçti. Ara sokaklara dalıp yürümeye devam etti.

Az sonra bir başka meydana ulaştı. Burası ön. çekiyle kıyaslanamayacak kadar kalabalık ve ha. reketliydi. İnsan kilometrelerce ötede olsa bile fark etmiyordu. Dünyanın bütün büyük kentlerinde aynı trafiği ve insan

kalabalığını görmek mümkündü. İnsanlar genellikle birbirlerine benziyorlardı. Yolda yürürlerken çok yüksek sesle ve el kol hareketleri yaparak konuşuyorlardı. Arabalar ya Peugeot ya Renault ya da Citroen'di.

Meydanın tam orta yerinde yüksekçe bir podyum vardı. Üzerinde beyaz bir yağmurluk olan bir gendarme üzerine çıkmış, garip el kol hareketleriyle trafiği yönetiyordu.

Çok garip bir manzaraydı bu. Neille durup seyretmeye başladı. Adam sanki bir orkestra şefiydi ve trafiği idare etmiyor da, arabaların çevresinde ahenkli biçimde dönmelerini sağlıyordu.

Bir süre kadar arabaların podyumun çevresinde dolanıp durmalarını seyretti. Hafiften başı dönmeye başlamıştı. 'Saçmalıyorum,' diye düşün, dü kendi kendine. Üzerinde bir ceket ve bir pantolonla kaçmaya kalkışması aptallıktan başka neydi ki? Bu kılıkla nereye gidebilirdi? Eninde sonunda eşyalarını almak için oraya dönmek zorundaydı. Zavallı Jack onun ortadan kaybolduğunu fark edince kimbilir ne düşünmüştü. Bu karışık sokaklarda onu aramaya çalışması tam bir işkence olacaktı.

Dönmeye karar verdi. Yol boyunca geçtiği yerlere dikkat ettiği için yolunu bulması zor olmadı. Otele yaklaştığında kalbinin hızlı hızlı çarptığım fark ederek şaşırdı. Jack acaba ne yapıyordu? İçeri girdi. Bu kez asansörle çıkmaya karar verdi. İçeri girip düğmeye bastı. Herhalde yüzyıllık bir asansördü bu. Ağır ağır yukarı çıkarken, ilerde onu özleyip özlemeyeceğini düşündü. Bu üç haftayı, hep, birlikte geçirmişlerdi. Onu arayacakmıydı acaba? Belki de bu beraberlik bir alışkanlık yaratmıştı.

Dördüncü katta asansörden indi. Koridora girdiğinde bir an durdu. Soluk soluğa kalmıştı. Jack'in onu beklediğini hissediyordu. Onu nasıl bulacaktı acaba? Korkudan ve endişeden dehşete kapılmış olabilirdi.

Odanın kapısını açıp içeri girdiğinde şaşırdı. Jack yüzünde sakin bir ifadeyle oturmuş, ayaklarım masamn üzerine uzatmıştı.

Bakışlarını Neille'ye çevirip, Neredeydin? diye sordu.

Neille bir an ne diyeceğini bilemedi. Kapıyı yavaşça kaparken, Dışardaydım, diye mırıldandı. Sonra derin bir soluk alıp, Senin kurallarınla yaşayamıyorum, Jackson, dedi.

Bugün sana bir ders vereceğim, diyerek ayağa kalktı Jack. Bunların birincisi ve en önemlisi benim kurallarıma uymak zorunda olduğundur.

Neille'i kollarından tutup yatağa doğru çekti. Bugüne kadar sana kimse dersini vermemiş, dedi onun gözlerinin içine bakarak. Sonra ani bir hareketle yatağın üzerine oturup Neille'yi dizlerine yatırıverdi ve poposuna çok sert iki tokat attı.

Nasıl? diye sordu. Yeterince sert mi?

Neille dehşete kapılmıştı. Bütün bunlar o kadar çabuk olmuştu ki tepki gösterememişti.

Buna cesaret edemezsin! diye bağırdı.

Ediyorum ya.
İki tokat daha attı. Canı yanan Neille bağırdı. Çırpınarak kurtulmaya çalıştı.
Bırak beni!
Bugüne kadar hep senin istediklerini yaptım. Sana bir prensesmişsin gibi davranmaya alıştırdım kendimi. Ama artık bitti. Bundan sonra kendi yöntemlerimi kullanacağım.
Lütfen kendine gel. Bana bunu yapamazsın.
Sözlerin etkisi yoktu. Onu dizlerine yatırıp pataklamaya nasıl cesaret edebilirdi? Neille çok zor bir duruma düştüğünü hissediyor, ama ensesini kavrayan güçlü parmaklardan kendi çabasıyla kurtulamayacağım da biliyordu. O anda garip bir biçimde Peter, Paul ve Podge'yi hatırladı. Küçükken onlarla da arasında böyle şeyler geçmişti. Ama o zamanlar henüz küçücük bir kız çocuğuydu. Oysa şimdi koskocaman, olgun bir kadındı ve bu şekilde dayak yemesi çok gurur kırıcıydı.
Daha kötüsü Jack'in onu çocuk yerine koyduğunu hissetmesiydi. Bu, hakaretlerin en büyüğü gibi geldi ona. Bir kadın olarak ona hiç değer ve önem vermediği anlaşılıyordu. İnsan hayran olduğu, beğendiği bir kadım bu şekilde dizlerine yatırıp döver miydi?
Sen kaba bir adamsın! diye bağırdı öfkeyle. Sen bir ayısın! Bütün gücüyle çırpındı, ama faydasızdı. Jack tek eliyle onu ensesinden tutmuş ve vücudunu dizlerine iyice bastırmıştı. Çırpınıp durmasına aldırmadan poposuna düzenli darbeler indiriyordu.
Seni Lewis'e şikayet edeceğim.
Jack, güldü. Bak bu çok iyi olur, dedi. Eminim Lewis bana hak verecektir. Şu üç haftadır neler çektiğimi bir ben bilirim. Sonuna kadar sabretmeye kararlıydım. Az önce ortadan kaybolman bardağı taşıran son damla oldu. Vurmayı kesti, ama Neille'i sıkı sıkı tutmaya devam ediyordu.
Söyle bakalım, bir daha bana Jackson diyecek misin? Diyeceksen devam edeceğim.
Hayır hayır, lütfen yeter. Bir daha sana Jackson demeyeceğim, söz veriyorum. Ayrıca yarın fotoğraf çektireceğim. Popomda çürükler oluşmasını istemezsin herhalde.
Bunu sen düşünmelisi.
Bu yaptığın korkunç bir şey. Erkek olmasaydın yapamazdın bunu bana.
Çok doğru, yapamazdım.
Böylece kendi görevine de ihanet etmiş oldun. Güya beni şiddetten koruyacaktın. Oysa kendin bana karşı şiddet kullanıyorsun..
Onu şimdi daha az sıkı tutuyordu. Neille başı-m çevirip ona baktı. Genç adamın gözlerinde alaycı bir ifade vardı.
Sana söz veriyorium. Bir daha senden izin almadan şuradan şuraya gitmeyeceğim.

Saha inanabileceğimi sanmıyorum. Daha önce de buna benzer şeyler söylemiştin.
Neille onun dizlerinden kalkarak yatağın kenarına oturdu.
Ben de kendimi uygar bir insan sanırdım, diye söylendi Jack. Ama bana öyle şeyler yaptın ki, sonunda en ilkel güdülerim açığa çıktı.
Neille kıpkırmızı bir yüzle ayağa kalktı. Çok özür dilerim, dedi. Davranışımın mükemmel ol-madiğim kabul ediyorum.
Demek mükemmel olmadığını kabul ediyor-sun.
Evet. Bundan sonra asla tek başıma dışarı çıkmayacağım.
Bu senin güvenliğin için gerekli, Neille. Le-wis’e gönderilen notun arkası gelmedi. Ama bu tehlikenin tamamen ortadan kalktığı anlamına gelmiyor.
Öyle mi? Neille inanmıyormuş gibi baktı ona.
Bana inanmadığın çok açık. Ama bilmediğin, daha doğrusu, sana zamanında söylemediğim bir şey var. Lewis'e gönderilen nota bir de fotoğraf iliştirilmişti. Bu senin fotoğrafındı, Neille.
Neille şaşırmıştı. Benim mi? Neden bana söylemediniz?
Baban telaşlanacağını düşündü. Birlikte, sana söylememeye karar verdik. Polis soruşturması sırasında da sana bu konuda sorular sorulmaması-m sağladık. Resmini görünce babanın sinirleri çok bozuldu, biliyor musun.
Şimdi anlıyorum.
Bu ek bilgi daha önce düşündüklerini değiştirmesini gerektiriyordu. O ana kadar çok uzaklarda olan önemsiz bir tehlike, şimdi yakınlaşmış, büyümüş gibi görünüyordu.
Kısacası, duyduğumuz endişe haksız değildi.
Genç adamın ses tonunda bir değişiklik olmuştu. SAS komandolarının sesi olmalıydı bu. Birden otoriter bir havaya bürünmüştü.
Yine de ben...
Bu meseleyi artık kapatalım. Duyduğumuz endişenin yersiz olmadığım böylece öğrenmiş oldun. Gerisi benim işim. Yerinden kalkıp kapıya doğru yürüdü. Eli kapının kolunda olduğu halde geri dönüp Neille'in gözlerinin içine dikkatle baktı.
Saat sekizde aşağıdaki restoranda yemek yiyeceğiz, dedi. Yemekten sonra odana çıkacaksın. Saat tam yedi buçukta birlikte kahvaltı edeceğiz.
Asık bir suratla kapıyı açıp çıktı.

Bölüm Dört

Kahvaltıda Jack aynı resmi ve ıızak tavrı sürdürdü. Neille ise havayı yumuşatmak için elinden geleni yaptı. Ama konuşma çabalan ve tebessümü hep boşa gitti.
Jack’in özellikle son hafta içinde kendini oldukça tedirgin hissettiği açıktı. Nota iliştirilen fotoğraf olayı, Neille’in kafasında canlandırdığı tabloyu biraz değiştirmiş, en azından duyulan endişe, nin tamamen yersiz olmadığım göstermişti. Bu oyun daha ne kadar sürecekti? Karşısındaki bu adam belki de

onu sorumsuz, şımank bir genç kız gibi görüyordu. Peki ya kendisi? Onu bu kadar çok düşünmesi doğal mıydı? Son sıralarda Jack'in karşısında bir davranış biçimi bulabilmek için büyük bir çaba göstermiş, düşüncelerinin merkezini neredeyse sadece bu konu oluşturmuştu.

Başka şeyler düşünmeliydi. Mesela şu yüz yüze bulunduğu tehlikeyi. Kendisine yönelik bir tehlike olduğu apaçık ortadaydı. Restorantm diğer masalarına bir göz attı. Çevredeki insanlar son derece normal görünüyorlardı. Orta yaşlı Fransız çiftler... Hiçbirinde katil suratı yoktu.

Otelden çıktıklarında, Andre'nin stüdyosuna metroyla mı gideceğiz? diye sordu. Kendini çalışmaya hazır hissediyor, hatta sabırsızlanıyordu. Andre çok meşhur ve biraz da kibirli bir yapımcıydı. Fotomodellerin tam zamanında gelmelerim isterdi. Haritadan baktım, diye devam etti. Gideceğimiz binanın tam yanmda bir metro istasyonu var.

İyi fikir, diye mırıldandı Jack. Taksiyle gitmemiz çok zaman alabilir.

Birlikte metro girişine doğru yürüdüler. Merdivenlerden indiklerinde Jack, Bilet alayım, dedi. Neille onu beklerken gelip geçen insanları seyretti. Henüz sabahın erken saatleriydi. Fransızlar işe bir an önce yetişme telaşı içindeydiler. Jack elinde sarı renkli iki biletle döndüğünde ilk kez ona bakıp gülümsedi.

Bariyerlerden geçtiler. İnsanlar dirsek dirseğe ilerlemeye çalışıyorlardı. Onlar için çok doğal, her sabah yaşadıkları bir durumdu bu. Nitekim yüksek sesle konuşuyor, gülüşüyorlardı. Vagona binerlerken az kalsın birbirlerini kaybedeceklerdi. Jack, Neille'i bileğinden sıkıca yakalamıştı. Güç-bela içeri girdiler.

Hiç bu kadar kalabalık bir metro görmedim, dedi Jack. Bir dahaki sefere taksiyle gidelim.

Neille kalabalığın içinde güçlükle nefes alıyordu. Ona gülümseyerek, Emredersiniz, efendim, dedi. Vagon sarsıldı. Bu küçük hareket Neille'nin ona iyice yaklaşmasına yol açmıştı. Jack Rea'nın geniş göğsüne sığınmış gibiydi şimdi. Birden aklına Lewis geldi. İki erkek arasında sayılamayacak kadar çok fark vardı. Fiziksel görünüşlerinden kişiliklerine kadar...

Metro oldukça hızlıydı. İstasyonlarda yarım dakika kadar duruyor, sonra hızla yoluna devam ediyordu. Başlangıçtaki kalabalık yavaş yavaş azalmaya başlamıştı. Ama Neille ona yakın duru, şunu bozmadı. Genç adamın vücudundan yayılan sıcaklık içine bir tür güven duygusu yayıyordu.

Bu duygudan kurtulmak için çantasını açıp haritasını çıkardı. Stüdyo iki istasyon arasındaydı. Jack'e ikinci istasyonun adım söyledi. Aslında, eşit uzaklıkta olduğu için birincisinde de inebilirlerdi.

Ansızın aklına parlak bir fikir geldi. Sevinçle ürperdiğini hissetti. 'Neden olmasın,' diye geçirdi içinden. 'Bakalım bizim James Bond, bu kez ne yapacak?' Yine de kısa bir tereddüt geçirdi. Bu işi yapacaksa, dikkatli olmalı, elini çabuk tutmalıydı. Tam üç istasyon saydı.

Jack'e söylediğinden bir önceki istasyona yaklaştıklarında hazırdı. Bu arada kalabalık iyice azalmıştı ve birbirlerine yarım metre kadar uzak duruyorlardı. Çıkış kapısı Neille'in sağındaydı. Genç adam sırtını tutunma direklerinden birine yaslamış dalgın dalgın önüne bakıyordu. Kalabalık azaldığı için önceki kadar dikkatli değildi.

İstasyonda durduklarında otomatik çıkış kapısı açıldı. Neille saatine baktı. Yarım dakikanın dolmasına bir iki saniye kala ani bir hareketle perona sıçradı. Zamanlaması kusursuzdu. Kapa, nan kapının camlı bölmesinde Jack'in yüzünü kısa bir an gördü. Dehşetle bakıyormuş gibi geldi ona. Sonra vagon hızla hareket etti.

Neille koşar adımlarla metro çıkışma yöneldi. Merdivenleri ikişer ikişer çıktı. İşte caddedeydi. Yüzüne serin ve temiz bir hava çarptı. Özgürlük dolu bir havaydı bu. Büyük bir mutluluk duyarak hızlı adımlarla yürümeye başladı. Böylece hiç de kolay bir kadın olmadığını ona bir kez daha göstermişti. Gerçi bu geçici bir zaferdi ama, yine de kazanılmıştı. Andre'nin stüdyosuna ondan daha çabuk varacağı kesindi. Jack ise öteki durakta inecekti.

Yürürken vitrinlere arada bir göz atıyordu. Öylesine dalmıştı ki, ağır bir el omzunu kavrayınca birden dehşete kapıldı. Müthiş bir korkuyla irki-lerek döndü. O anda iri mavi gözleri hayretle açıldı. Jack karşısında duruyordu. Ceketinin önü açıktı. Geniş göğsü hızlı hızlı inip kalkıyordu.

Nasıl olur? diye söylendi. Olamaz! Bana nasıl yetiştin?

Genç adamın yüzünde öyle bir ifade vardı ki, bakışlarını kaçırmak zorunda kaldı. Kendini resmen çaresiz hissediyordu.

Jack onu kolundan hafifçe yakaladı, birlikte yürümeye başladılar.

Yoksa imdat frenini mi çektin?

Hayır. Öteki istasyonda indim ve koşarak geri döndüm.

Koşarak mı? Yani tünelin içinde mi koştun?

Genç adam başım salladı. Neille onun yüzüne dehşetle baktı. Çok tehlikeli bir şey yapmıştı. Tünelin içinde koşarken karşıdan gelen bir başka metro treniyle karşılaşabilirdi. Ayrıca bu tür metro tünellerinde açıkta bırakılmış elektrik kabloları vardı. Suçluluk duymaya başlamıştı. Bir süre ne söyleyeceğini bilemedi. Sonra, tek solukta ve öfkeyle, Aklını kaçırmış olmalısın, diye bağırdı. Böyle bir şeyi nasıl yaparsın? Ancak bir aptal metro tünelinin içinde koşmaya kalkışır.

Çok doğru söyledin. Koşan da aptalın tekiydi zaten.

Öteki istasyonda inebilirdin pekala. Böyle olacağını bilseydim yapmazdım. Bu arada hızlı hızlı yürüyorlardı ve genç adamın göğsü hala hızla inip kalkıyordu.

Caddeye hangi merdivenden çıktığımı nasıl bildin?

Genç adam derin bir soluk aldı. Üzerine yerleştirdiğim özel bir cihazla.

Ne!

Üzerine küçük bir cihaz yerleştirdim. Küçük sinyallerle bulunduğun yeri bana haber veriyor.

Neille sokağın ortasında durmuş hayretle ona bakıyordu. Böyle bir şeyi nasıl yaparsın? Nereye, nereye koydun onu?

Jack hafifçe gülümsedi. işte şurada, dedi. Neille'nin omzundaki çantayı işaret ediyordu. Bu kadar telaşlanacak bir şey yok, diye ekledi.

Neille telaşla çantasım açtı. Bir sürü eşya içinde o şeyi aramaya koyuldu. Boşuna uğraşma, bu-lamazsın, dedi Jack. Akşam otele dönünce alırım.

Şunu bilmeni isterim ki Jack Rea, böyle şeylerden hiç hoşlanmam ben. Anlıyor musun, ne demek istediğimi?

Ben de hoşlanasm diye koymadım zaten. Basit bir önlem sadece.

Bunu yapmaya hakkın yok.

Peki senin benim itibarımla oynamaya hakkın var mı? Beni gülünç duruma düşürme çabasından ne zaman vazgeçeceksin?

Bu arada Neille çantasını araştırmaya devam ediyordu. Bulamayacağım anlayınca öfkeyle fermuarı çekti. Dudaklarım ısırıyor, sinirlerine hakim olmaya çalışıyordu.

Jack Rea bir ara kolunu onun omzuna attı.

Şimdi ne oluyor? dedi Neille öfkeyle. Yaklaşan bir tehlike mi sezdin yoksa?

Jack güldü. Yine kaçmayasın diye küçük bir önlem alıyorum sadece, diye mırıldandı. Fiziksel yakınlaşmanın bir sakıncası mı var?

Neille kuruyan dudaklarını dilinin ucuyla ıslattı. Dikkatle onun yüzüne baktı. Bu yakınlaşmada cinsel bir şeyler olabilir miydi? Genç adamın yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Sana karşı pek iyi duygular beslemediğimi bilmeni isterim, dedi Jack. Neille'in az önceki düşüncesi yersiz bir umut gibi bir anda dağılıverdi. Dün öyle bir öfkeye kapıldım ki, az kalsm seni bırakıp gidecektim. Popona vururken bir ara kendimi kaybetmekten korktum. Bereket aldığım eğitim sinirlerime hakim olmamı sağlıyor. Ayrıca ömrümün geri kalan kısmım Fransız hapisa-nelerinde geçirmeye hiç niyetim yok. Gerçekten öfkeli miydi, yoksa rol mü yapıyordu, Neille bunu anlayamadı. Az önceki davramşımn cezasız kalacağını samyorsan yanılıyorsun, diye devam etti genç adam. Bu kez çok ince bir yöntemle cezalandıracağım seni.

Nasıl ince yöntem?

Bekle ve gör. Ancak şunu unutma, bana yaptıklarım mutlaka ödeyeceksin.

Birkaç dakika sonra Andre'nin stüdyosunun büyük kapısından içeri girdiler. Tam vaktinde gelmişlerdi. Andre onları kapıda karşıladı. Jack' ten ayrılan Neille onunla birlikte soyunma odasına doğru yürüdü. Az sonra güçlü spotlar altındaydı. Çalışırken bakışlarıyla sürekli Jack'i aradı. Görünürde yoktu, ama orada bir yerde olduğunu biliyordu. Daha doğrusu onun bakışlarını sürekli üzerinde hissediyordu. Bunun hiç de rahatsız edici bir duygu olmadığım kendi kendine itiraf etti.

Jack Rea nerede olursa olsun, aklını da ondan alamıyordu. Genç adam, o anda intikam planlarını hazırlıyor olmalıydı. Ne yapmayı tasarlıyordu acaba?

Şivesi bozuk olmakla birlikte Andre'nin İngilizce'si hiç de fena değildi. Onu iki sarışın Fransız kızla tanıştırdı. Birinci bölümde tek kişilik çekim yapılmıştı, ikinci bölümde ise magazinlere ve gazetelere verilecek çeşitli reklamlar için bu kızlarla birlikte çalışacaktı. Yarın stüdyonun dışında, Paris'in çeşitli yerlerinde çekim yapacaklardı. Perşembe ve cuma, modaevinin kendi özel katalogu için çalışacaklardı.

İki saat içinde saçları tam üç kez biçim değiştirdi. Bu arada kaç giysi değiştirdiğini kendisi bile bilmiyordu. Kafasıysa sadece tek bir şeyle meşgüldü. Jack Rea ondan nasıl bir intikam almayı planlıyordu?

Işıkların altında çeşitli pozlar verirken Andre' nin sesini işitti.

Biraz daha arzu dolu olmalısın, cherie. Gerekeni yapmaktan başka çaresi yoktu. Jack oralarda mıydı acaba?

Neille genellikle şehvetli pozlar vermezdi. Ama burası Paris'ti ve Fransızlar için cinsellik bu tür çalışmalarda önde geliyordu. Kendini olduğun-dan çok daha kadınsı hissetmek ve bunu bütün hareketlerinde vurgulamak zorundaydı. Müziğin sesi gittikçe yükseliyor ve temposu hızlanıyordu. Işıklardan ötürü salonda bulunan insanların yüzlerini seçemiyordu. Vücudunu saran ipeğin okşayıcı teması havaya girmesini kolaylaştırıyordu. Kamera sürekli onu izliyordu. İki Fransız kız hep ondan bir adım geride kalıyorlardı. Yaptığı işi seviyordu aslında, fakat bu kez biraz ileri gitmişti. Bütün dünyaya yayılacak bu resimler biraz fazla kışkırtıcı olacaklardı. Zaman hızla akıp geçiyordu. Babası bu seferki resimleri görünce biraz bozulabilirdi. Gerçi kendisine bu konuda bir şey söylemiyordu, ama zavallı adamın içten içe endişelendiği apaçık ortadaydı. Yaşlılık günlerinde onun için bir endişe kaynağı olmak istemiyordu Neille.

Saatler geçtikçe sinirleri bozulmaya başladı. Giysileri çok çabuk değiştirmek gerekiyordu. Boşa geçen her saniye stüdyo açısından muazzam bir maliyet demekti. Andre oldukça otoriter, hatta zaman zaman diktatörce davranıyordu.

Soyunurken kendisine yardım eden birileri vardı. Neille'in yaptığı tek şey kendisine uzatılan giysileri hızla giymek ve aynanın karşısına oturmaktı. Saçma hemen yeni bir biçim veriyor, o sahnede kullanılacak takıları takıyorlardı. Sonra yerinden kalkıp tekrar ışıkların altında poz vermeye başlıyordu. Artık kendini Andre'nin kısa ve kesin emirlerine göre hareket eden bir kukla gibi hissetmeye başlamıştı. Sırtında hafif bir adale ağ. rısı başlamıştı. Bütün bunlara rağmen Jack Rea' yı içinde bir huzursuzluk halinde yasamaya devam ediyordu. Oysa Neille saatler geç ilkçe her şeyi unuturdu böyle durumlarda. Arada bir göz attığı pencereden, Paris'in üzerine yavaş yavaş akşam çöktüğünü, sokak lambalarının yandığını gördü.

Nihayet Andre, Stop! diye bağırdı ve spotlar söndü. Stüdyonun normal ışıklarına rağmen ortalık birden kararı vermişti sanki. Neille rahatla-dığını hissetti. Fena gitmemişti. Ağır adımlarla soyunma odasına döndü. Bu arada Fransız kızlar onunla konuşmaya çalışıyorlardı.

On beş dakika sonra hazırdı. Saatine baktığı sırada odanın kapısı vuruldu. Neille, gelenin Jack olduğuna emindi.

Kapıyı kızlardan biri açtı. Neille, Jaek'm Fransızca, Neille'yle görüşmek istiyorum.' dediğini işitti. Genç adam başını uzatıp içeri bir göz attı. Bakışlarıyla Neille'i arayıp bulmuştu. Aynada kısa bir an göz göze geldiler.

Bizden birini tercih etmez misin?1, dedi sarışınlardan biri, gülerek. Üstelik bunu İngilizce söylemişti. Neille sinirlendiğini hissetti. Çünkü kız o ana kadar kendisiyle tek kelime bile İngilizce konuşmamıştı.

Çok cazip bir teklif, diye mırûdsnda Jack. Yüzünde kibar bir ifadeyle gülümsedi. *Ama ne yazık ki reddetmek zorundayım. Sonra Neille beni bağışlamaz.

Oo, demek Neille'nin amantısınız.r' dedi kız.

Evet, böyle denebilir.

Denemez, diye itiraz etti Neille. Aynanın önünden kalkıp ona yaklaştı. Gereğinden fazla yaklaşmıştı. Bakışları genç adamın geniş göğsüne takıldı. Metroda bir an kapıldığı o garip duyguyu sezer gibi oldu. Soğukkanlılığını korumaya çalışarak, Amantın anlamı... diye söze başladı.

Sevgili, demektir,!) diye araya girdi Jack. Amantın olmak zorundayım. Aksi halde bu be-raberliği yürütemeyeceğini. Bunları odadaki kızların duyamayacakları şekilde Neille'nin kulağına fısıldayarak söylemişti.

Neille bir an kulaklarına inanamadı. Ne demek istiyorsun? diye sordu, merakla. Kısa bir an göz göze geldiler. Jack Rea sempatik bir tavırla gülümsedi.

Paris'te insan ister istemez romantik oluyor. Küçük kaçamaklar, parklarda, gözlerden uzak köşelerde öpüşmeler...

Kızlardan biri bu sözler üzerine kıkırdadı. Neille kıpkırmızı olduğunu hissetti. Bir şeyler söylemek için çok geçti artık. Kızlar Jack'in söylediklerini işitmişlerdi. Bunu kasten yaptığı apaçık ortadaydı. Başta Andre olmak üzere, stüdyoda çalışan herkesin yarın bu sahneyi konuşacakları kesindi. Neille'nin moda dünyasında yarattığı masum kız imajına büyük bir darbeydi bu.

Jack rolünü sürdürmeye kararlı görünüyordu. Kızlara dönerek gülümsedi. Sizi kırdıysam kusura bakmayın, dedi. Bu gece Neille'yle birlikte gözlerden uzak bir köşede baş başa şampanya içmek istiyorum. Daha sonra belki birlikte oluruz. Bunları söyledikten sonra Neille'in çantasım alıp kendi omzuna astı. Au revoir, dedi, elini sallayarak.

Sarışınlar bir ağızdan, Au revoir, diye karşılık verdiler. Neille öfkeden çıldırmak üzereydi. Dışarı çıktıklarında patladı.

Gözlerden ıızak bir köşede şampanya içeceğiz, öyle mi? diye bağırdı.

Jack oralı olmadı. Her şey ışıklar içindeydi. Havada hoş bir parfüm kokusu vardı. Bu hava insanın üzerinde gerçekten de romantik ve yatıştırıcı bir etki yaratıyordu. Üzerinde bulundukları geniş cadde kalabalık değildi. Neille uzaktan bir akordeon sesi işitir gibi oldu. Sessizce yürüdüler.

Az sonra Jack yavaşça onun elini tuttu. Bu sıcak temas Neille'in içini ürpertti. Elini sert bir hareketle çekmeyi düşündü, ama bunu başaramayacağını biliyordu.

Taş heykellerle süslü, küçük ve güzel bir meydana vardılar. Gökyüzünde kocaman bir ay belirmişti. El ele yürümeleri Neille'e dünyamn en olağan şeyi gibi gelmeye başlamıştı. Neden kavga etmiyorlardı? Kavga etmeleri için bir sürü sebep vardı oysa.

Jack onun elini çok doğal bir tavırla tutuver-mişti. Bunu altüst edici bir duygu olarak yeni yeni algılıyordu. Korkmaya başlamıştı. Daha doğrusu elini zamanında çekememesi, duygularım zamansız açığa vurması anlamına geliyordu. Aslında bu duygulan tam olarak çözümleyebilmiş de değildi.

Ne olursa olsun kadınca bir zayıflık göstermemeliydi. iik önce bu büyüleyici, tuhaf sessizliği bozmalıydı.

Az önceki davranışının sebeplerini açıklama, yacak mısın?

Bu soru üzerine aralarındaki sessizlik daha da yoğunlaştı.

Acıkmış olmalısın, diye mırıldandı Jack.

Evet, ama...

O halde bir şeyler yiyelim.

Onu elinden yavaşça çekerek hemen oracıktaki bir restoranta soktu. Siyah ve bordo renklerin hakim olduğu dekor oldukça romantikti. Dip tarafta, küçük, süslü lambalarla aydınlatılmış masalardan birine geçtiler. Smokin giymiş bir garson hemen yaklaştı. Menüyü uzattı ve elinde bir not defteri ile kalem olduğu halde beklemeye başladı.

Karar vermeden önce biraz düşünmek istiyoruz, dedi Jack. Garson başını eğerek gülümsedi ve yanlarmdan uzaklaştı.

Neille sabahtan beri ağzına bir şey koymamıştı. Mönüyü incelerken ağzının sulandığım hissetti. Az sonra garson tekrar yanlarında bitiverdi. Ne-ille'e doğru eğilerek, Madame? diye mırıldandı.

Neille listedeki birkaç Fransız yemeğini parmağıyla işaret ederek adama gösterdi. Garsona gülümseyerek, Lütfen, dedi. Adam çabuk çabuk not aldı. Sonra aynı törensel havayla Jack'e döndü.

Et monsieur?

Jack İngiliz aksanıyla, soslu som balığı istedi. Ve bir şişe beyaz şarap, lütfen, diye ekledi. En iyisinden.

Garson eğilerek' onları selamladı ve uzaklaştı.

Jack adamın arkasından bakarak gülümsedi. Şu Parisliler'de çok değişik bir hava var, dedi. Bence harika bir kent.

Hepsi aynı olmayabilir.

Fransız modellerin davranışı aklına geldi birden. Hafifçe kaşlarını çattı. Çok yorucu bir gün geçirmişti. Rahatlamak ve kendini mutlu hissetmek istiyordu. Ama açıklığa kavuşturulması gereken sorunlar vardı ve bunları ertelemek imkansızdı.

Hala açıklama yapmanı bekliyorum, dedi, ciddi bir tavırla. Az önce soyunma odasında söylediklerini Lewis işitseydi ne derdi acaba?

Jack gülümsedi. Bugün ben de çok meşguldüm, diye söze başladı. Arkasına yaslanarak derin bir soluk aldı. Bakışlarını Neille'in gözlerine çevirmişti.

Bir çok telefon görüşmesi yaptım. Bunların biri de Lewis'leydi. Benden uzaklaşmaya çalıştığını anlattım ona. Kaçmaya çalıştığım...

Demek bunu da anlattın.

Evet, hem de ayrıntılarla birlikte. Yüzünde kederli bir ifade belirir gibi oldu. Sonra gülümsedi.

Bu durumun beni ne kadar endişelendirdiğini anlattım ona. Yaptığın hareketler bir koruyucu olarak görevlerimi engelliyor. Bu yüzden durumda bir değişiklik yapmamız gerekiyor.

Nasıl bir değişiklik.

Tam o sırada garson geldi. Şişenin mantarım açtı ve Jack'in kadehine bir tadımlık içki koydu. Jack içkiyi tattı ve başım sallayarak garsona onayladığını bildirdi.

Garson kadehleri doldurup uzaklaştıktan sonra, Jack, Seni gereğince koruyamadığımı düşünüyorum, diye devam etti. Bu görüşümü Lewis'e de anlattım. Seni izleyen ve saldırı planlayan bir kişi, şimdiki koşullarda beni bir yabancı gibi görecek. Bu da seni savunmasız bırakacak.

Biraz daha açık konuşur musun, lütfen.

Çok basit. Senden altı metre uzakta duruyorsam ve biri sana bıçakla saldınyorsa, müdahale etmem çok zor olur.

Yani, sürekli birlikte olmamızı istiyorsun?

Tam o sırada garson geldi ve servis başladı. Jack'in önündeki tabak gerçekten muhteşem görünüyordu. Zengin bir garnitürün ortasında bir som balığı! İştah kabartıcı bir manzaraydı bu. Neille'in önündeki yemek ise pek öyle görünmüyordu. Garsona işaret ettiği nouvelle cuisine bu muydu? Kahverengi bir sosa gömülmüş, büyükçe, beyaz bir et parçası. Kenarında birkaç tane man-tar.

Sürekli birlikte olmayabiliriz, diye mırıldandı Jack. Fakat kalabalığın içinde birbirimize daha yakın olmalıyız. Çatal ve bıçağım alarak ba. lığı dikkatle, ortadan kesti.

Bu tür bir önlemin neden gerekli olduğunu pek anlayamadım, dedi Neille. Özellikle bu saatten sonra. Tedirgin olmuştu. Daha doğrusu bu garip önerinin altında başka şeylerin yattığım sezmişti.

Bir süre hiç konuşmadan sessizce yemeklerini yediler. Bu arada Neille kafasım alabildiğine zor-layarak düşünüyordu. Genç adam Lewis'le bir

telefon görüşmesi yaptığım söylemiş, ama ne konuştuklarını anlatmamıştı. Arada bir bağlantı ola-bilir miydi? Her ne olursa olsun sözcükleri dikkatle seçmeliydi.
Söz konusu tehlikenin arttığım gösteren hiçbir belirti yok, dedi. Hatta böyle'bir tehlikenin varolduğu bile kesin değil. Unutma ki, önümüzdeki pazartesi günü bu iş bitecek ve herkes kendi dünyasına dönecek.
Bunu ben de biliyorum. Ama o tarihe kadar görevimi eksiksiz yapmak istiyorum. Başka seçeneğim yok. Balıktan büyükçe bir parça kesip ağzına attı. Sakin bakışlarını Neille'in gözlerine çevirdi.
Böyle durumlarda işin sonuna yaklaşılınca tehlike artar:- Ayrıca bizi izleyen bir saldırgan varsa, ne zaman birlikte olup ne zaman olmadığımızı şu ana kadar tesbit etmiştir. Bu yüzden insanların içinde birbirimize farklı davranmamız gerekiyor. Yani...
Yani, aşıklar gibi davranacağız, öyle mi?
Biraz daha şarap alır miydin?
Neille kadehinin boşalmış olduğunu fark edince şaşırdı. Lütfen, dedi.
Bizi izleyen kişi, benim varlığımın kendisi için bir tehlike olmadığım sezdiği an saldırır. Bir an durup Neille'in önündeki tabağa baktı. Yemek olduğu gibi duruyordu.
Aç olduğunu sanıyordum, dedi.
Neille sebepsiz bir telaşla çatalım aldı. Yemek tavuk eti tadındaydı. Her lokmadan sonra bir yudum şarap içmek gerekiyordu. Elindeki çatalı öfkeyle masanın üzerine bıraktı.
Biliyor musunr bütün anlattıkların bana bir masal gibi geliyor. Hırsız polisçilik oynuyormu-şuz gibi... Bu yüzden pek inandırıcı olamıyorsun.
Haklı olabilirsin, dedi genç adam, kadehini kaldırıp hafifçe gülümserken. Ama nasıl düşünürsen düşün, yollarımız ayrılıncaya kadar bu işi resmen sürdürmek zorundayım. Bu arada senin sevgilin gibi görünmem gerekiyor.
Lewis'e söyledin mi bunu?
Evet. Ne gerekiyorsa onu yapmamı söyledi. Lütfen, bunu bir mesele haline getirme.
Neille bir şey söylemedi. Hızlı hızlı yemeğini yemeğe başladı. Başını iyice öne eğmişti.
Bütün bunlar senin güvenliğin için, dedi Jack, en ikna edici ses tonuyla.
Hayatımda bu kadar saçma bir şey işitmedim, diye patladı Neille.
Belki hoşuna gider.
Böyle bir şey umuyorsan, boşuna uğraşıyorsun, Jack Rea. Sen benim için bir koruyucudan başka şey değilsin ve hep öyle kalacaksın.
Bu arada yemeği bırakmıştı. Jack sakin bir tavırla onun önündeki tabağı işaret ederek, O eti yemek istemiyorsun galiba, dedi. Senin yerine ben devam edebilir miyim?
Neille tabağı itti. Kendini evinde gibi hissedebilirsin.

Bu endişelerin bence çok yersiz, dedi Jack, tabağı kendi önüne çekerken.

Neille başını çevirerek, yandaki pencereden Paris'in ışıklarını seyretmeye koyuldu. Kendini altüst olmuş, zayıf düşmüş hissediyordu. Aşık rolü oynamak çok büyük bir tehlikeydi. Bu öneride tam olarak çözemediği tehdit edici bir şeyler vardı. Son iki yılı duygusal bakımdan tam bir boşluk içinde geçirmişti. Aslında bu boşluk huzur vericiydi. Onu rahatlatıyor ve kendini özellikle erkeklerin karşısında güven içinde hissetmesini sağlıyordu. Ama ansızın bir kovboy ortaya çıkıyor ve dörtnala paldır küldür hayatına giriyordu. Sinir bozucu, alışılması zor bir durumdu bu. Üstelik karşısında oturan adamı çekici, hatta müthiş etkileyici bulmadığını söyleyemezdi. Bu durumu en azından şimdilik soğukkanlılıkla karşılamaktan başka çaresi yoktu.

İnsanlar arasında böyle bir rolü sürdürebiliriz, dedi. Bence bir sakıncası yok. Özellikle, Paris gibi bir yerde.

O halde anlaştık. Bundan sonra sana daha yakın olacağım.

Bu arada Jack yemeğe devam ediyor, lokmaları çiğnerken bakışlarını Neille'in gözlerinden ayırmıyordu.

Neille açısından bu ilişkiyi olduğu gibi kabul etmek gerekiyordu. Jack Rea bir koruyucuydu ve onu koruyordu. Bu ilişkide bir değişiklik olmamıştı. Birbirlerine daha yakın olmaları, oynadıkları oyunun bir parçasından başka şey değildi. Jack için bu durum, bir oyun olmamn ötesinde mesleki bir sorundu. Ayrıca onun kadınlara doymuş bir tip olduğu kuşkusuzdu. Geçmişinden pek söz etmiyordu, ama ettiği kadarıyla, o güne kadar pek çok kadınla birlikte olduğunu ortaya koymuştu.

Hayatında bir kadın olduğu kesindi. Onu öpüyor, ona dokunuyordu. Cinsel bakımdan ateşli bir adam olduğu da kesindi. Onun cinselliğinden etkilenmeyecek bir kadın düşünemiyordu Neille. Erkeklerle fiziksel yakınlık kurmak bir zamanlar onun için hiç sorun değildi. Fakat Simon'ın ölümüyle birlikte her şey değişmişti. Hayatında aşkın yeri yoktu artık. Ve eğer bir gün aşık olursa, bunun ömür boyu sürmesini istiyordu. Hayır, aşktan çok uzaktı henüz.

Jack Rea'yla oynayacakları oyun, belki başkalarının önünde küçük öpücükleri gerektirecekti. Bir öpücükten ne çıkardı? 'Paniğe kapılmanın hiç gereği yok,' diye geçirdi içinden.

Çok iştahlı görünüyorsun, dedi sert bir tavırla. Yemek hoşuna gitti galiba.

Genç adam ağzını peçeteyle silerken, Nefisti, diye mırıldandı.

Aynı fikirde değilim. Yanlış şey ısmarladığımı düşünüyorum.

Tatlı ister misin?

Neille mönüye bir göz attı. Kalorisi az olduğu için bir Bombe Alaska söyledi. Ardından kahve içtiler.

Yarın Andre’yle birlikte çalışırken beni sürekli gözetlemen gerekmez, dedi Neille. Nedenini bilmiyordu ama çok sert ve soğuk bir tavırla konuştuğunu fark ediyordu.

Bu sabahki metro macerasından sonra, bir daha senden kaçmamaya karar verdim. Bunun bir faydası olmuyor. Ayrıca bu sabahki girişimim bir felaketle sonuçlanabilirdi.

Seni çıplak görmemden mi korkuyorsun yoksa?

Ben mi? Ne münasebet. Bütün gün çalışmak zorundayım. Sen de görmüşsündür, stüdyo çok güvenli bir yer. En azından yabancıların içeri girmesine izin vermiyorlar.

Az önce konuştuklarımızı unutmuş gibisin. İlişkimiz değişti artık. Rolümüzü iyi oynamalıyız. Bu yüzden yarın orada olmam gerekiyor. Çalışma boyunca gözlerimi senden ayırmayacağım. Geniş bir tebessüm belirdi yüzünde. Sıkılman gereksiz, diye mırıldandı. Ayrıca muhteşem bir vücudun var. Özellikle sırttan görünüşün, inanılır gibi değil.

Neille bir an ne diyeceğini bilemedi. Sonra gülümseyerek, Teşekkür ederim, diye mırıldandı.

Bu arada sormak istediğim bir şey var. Az önce yediğim etin ne olduğunu biliyor musun? Tavuğa benziyordu, ama değişik bir tadı vardı. Lapin ne demek?

Tavşan.

Ne! Kahve az kalsın genç adamın boğazında kalıyordu. Elindeki fincam masamn üzerine bırakarak öksürdü. Neille’e hayalet görmüş gibi baktı.

Tavşan ha! Demek bir tavşan yedim. Çok acı bir durum. Küçükken bir tavşamm vardı. Ona Snowy derdim. Bembeyaz tüyleri vardı. Oldukça da iri bir tavşandı. Geceleri başımı ona yaslayıp uyurdum. Çok yazık. Kendimi eski bir dostuma ihanet etmiş gibi hissediyorum.

Gerçekten paniğe kapılmıştı. Öyle komik bir hali vardı ki Neille kendini tutamayıp güldü.

Tabağıma el koymamn cezasım çekiyorsun, dedi. İnsan bilmediği şeyleri yerse, başına böyle şeyler gelir. O kadar yedin yine de doymadın galiba. İstersen garsonu çağırıp senin için kurbağa bacağı ısmarlayayım. Ya da salyangoz.

Jack'in yüzü altüst olmuştu. Elini midesine doğru götürerek, İstemem, kalsın, dedi.

Az sonra dışardaydılar. Jack elini tuttuğunda
Neille itiraz etmedi. Artık böyle şeylere alışması gerekiyordu. Bu el tutuşma olayı Jack’in planlarının bir parçasıydı. Eli sıcak ve rahattı. Hafifçe, sanki incitmekten korkuyormuş gibi tutuyordu onu. O anda Leslie, Jack’le birlikte olmanın mükemmel bir şey olduğunu düşündü. Lewis'le birlikte olmaktansa onunla birlikte olmayı tercih edebilirdi. Önceden tasarlanmamış, kendiliğinden doğuveren, şaşırtıcı bir düşünceydi bu.

Otele kadar yürüdüler. Kapıdan girerlerken, Yatmadan önce birer içki içelim mi? diye sordu Jack. Çünkü bu gece...

Hayır teşekkür ederim.

Bütün vücudu gerilmişti. Bir iyi geceler öpücüğü bekliyordu aslında. Öperken onu kollarının arasına alacak mıydı?

Yeterince içtik, diye devam etti. Hemen yatıp uyumak istiyorum.

Asansörde onunla göz göze gelmemek için özel bir çaba harcadı: İner inmez, İyi geceler, deyip doğruca odasına yöneldi. İçerde soyunurken Jack'in yandaki odada bir aşağı bir yukarı dolaşmakta olduğunu fark etti.

Bölüm Beş

Nötre Dame Katedrali'nin taş kuleleri masmavi göğe uzanıyordu. Katedralin önündeki geniş meydanda bir karavan duruyordu. Günün bu saatinde ortalık oldukça kalabalıktı. Fakat meydanın bir bölümünü ayıran kordon meraklılar kitlesini çekim alanının dışında tutuyordu. Kablolar döşeniyor ve projektörler en uygun açılara yerleştiriliyordu. Andre elinde megafonla koşturup duruyor, görevlilere kısa ve kesin emirler yağdı-rıyordu. Turistlerden ve meraklılardan oluşan kalabalık, kordonun ötesinde yerlere oturmuş çekimin başlamasını bekliyordu.

Neille karavandan indiği anda kalabalıktan bir ses yükseldi. Üzerindeki ipek rob ona çok kışkırtıcı bir hava veriyordu. Giysi hafif bir rüzgarda vücudunun bütün hatlarını gözler önüne serecek şekilde dalgalanıyordu. İki sarışın Fransız kız onun hemen arkasmdaydı. Üzerlerinde açık mavi, uzun giysiler vardı.

Neille kendini oldukça rahat hissediyor, dekora alışmaya çalışıyordu. Kalabalığa bakmamalıy-dı. Daha önce hiç bu kadar büyük bir kalabalığın önünde çekim yapmamıştı. Onun tarzı değildi bu. 'Peki benim tarzım ne?' diye sordu kendi kendine. Son birkaç gündür arada bir kendisi hakkında garip düşüncelere kapılıyordu. Kendini tanımaya çalışıyordu adeta. Bir model olarak, bir insan ve bir kadın olarak. Simon'la ilişkilerinin başlangıcında çok mutlu ve sevgi doluydu. Lewis'e karşı ise genellikle ilgisiz kalmıştı. Peki ya Jack?

Hayır, onu bu kategorilere sokamazdı. Bu çok özel bir durumdu. Ayrıca geçiciydi. Bugün burada, yambaşındaydı. Ama yarın, çok uzakta, bambaşka bir hayatın içinde olacaktı. Dün geçirdiği kararsızlığı yenmişti. Saldırıya geçebilecek durumda hissediyordu kendini. Mr. Rea'nm silahı ona işlemeyecekti.

Kuşlara doğru yürü ve gülümse, diye bağırdı Andre.

Neille uçar gibi adımlarla güvercinlere doğru yürüdü. Havalanan kuşlan tutmak ister gibi kol-lannı açtı. Kameraların tıkırtısı duyuluyordu. Poz vermeye devam etti. Arada bir çevreye göz atıyordu. Çinli kameraman onu çeşitli açılardan yakalamak için etrafında dört dönüyordu. Andre az ilerde onu izliyordu. Işıkların başında adamlar... Sonra o kordonun gerisinde bir

sürü insan. Kadınlar, çocuklar, adamlar... Kameraya doğru gülümserken, Peki sen neredesin Tann'nm cezası, diye yüksek sesle söylendi. Çevredekilerin sesini işitmesi imkansızdı. Bu kez poz vermeden kendi kendine güldü. Deminden beri bakışlarıyla Jack Rea'yı aramıştı.

Kameraya doğru, diye seslendi Andre. Çok değil. Tamam!

Kahvaltıda tartışmaya devam etmişlerdi. Neille çalışırken onun meraklı bakışlarım üzerinde hissetmek istemediğini açık açık söylemişti.

Şimdi, profil! Megafon Andre'nin sesini iyice çatallaştırıyordu. Tam o sırada bir güvercin kanat çırparak Neille'nin bileğine kondu.

Sakın kımıldama, diye bağırdı Andre. Ona doğru bak. Gülümse!

Neille kuşa doğru bakarken yüzünü kameraya göre ayarladı. Şimdi bir heykel gibi duruyordu. Diğer güvercinler küçük adımlarla ona yaklaşmaya başlamışlardı. Hatta birkaçı ayağına dokundu.
Bu arada kamereman kuşlan ürkütmeden sessiz, ce yaklaşmaya çalışıyordu.

Tam o sırada Neille bileğindeki kuşun gerisinde Jack Rea'nın yüzünü seçer gibi oldu. Daha dik-katli bakınca onu gördü. Kuytu bir köşeden gülümseyerek Neille'yi izliyordu. Göz göze geldikle, ri an cesaret vermek istiyormuş gibi başım salla dı.

Gülümse, diye fısıldadı Andre. Megafonu bırakmış, ona iyice yaklaşmıştı. Çeneni yukarı kaldır. Çok güzel, cherie.

Kameralar aynı anda çalışmaya başladı. Çinli fotoğrafçı, Harika bir pozdu, diye bağırdı. Bütün kuşlar aym anda havalandılar. Neille işte tam o anda Jack'i birkaç adım ilerde gördü. İçgüdüsel bir hareketle ona doğru koştu. Bu arada kameralar çalışmaya devam ediyordu.

Genç adamın kollarına atıldığında, Ah Jack, diye fısıldadı. Ne tatlı şeysin sen! Ona sıkıca sarıldı.

Jack, yüzünde inanılmaz derecede sempatik bir ifadeyle gülümsüyordu. Neüle altüst olduğunu hissetti. Dee'nin ve o iki sarışın Fransız kızın ona baktıklarında ne gördüklerini şimdi daha iyi anlamıştı. Gri gözlerinin içi gülüyordu. Onun kirpik, lerinin bu kadar uzun olduğunu daha önce fark etmemesi çok garipti. Düzgün hatlı, çok sevimli bir burnu vardı. Ve dudakları, özellikte dudakları! Bu biçimli dudakları daha önce bu kadar yalandan incelememiş olması başlı başına bir talihsizlikti. Dolgun dudaklardı bunlar, köşelere doğru hafifçe yukarı kıvrılıyorlardı. Daha fazla dayanamayacaktı. Ellerini onun ensesinde sıkıca kenetledi ve ayaklarının ucunda yükselerek onu öpmeye başladı.

Bir ara Jack'in başım geriye çekerek, hayrette, Hey, ne oluyor? dediğini işitti. Tekrar sarıldı ona. Yine öpüşmeye başladılar. Bu kez Jack de karşılık veriyordu. Ondan ayrılmak istemiyordu. Ona sıkıca sarılmalı ve hiç ayrılmamalıydı.

Çevreden yükselen ıslık seslerini işitti. Jack de duymuş olmalıydı. Onu incitmeden kendini geri çekmeye çalışıyordu. 'İşte geriliyor,' diye içinden

geçirdi Neille. Belki de ondan kurtulmamn yolu buydu. Lewis genç adamın öne sürdüğü bütün şartları, hatta birbirlerine aşık rolü oynamaları-m bile kabul etmişti. Ama kuşkusuz bunun da bir sınırı vardı. Lewis belirlediği sınırların aşılmasından hiç hoşlanmazdı. Jack Rea'yı iki günde bir kendisine telefon edip rapor veren biri olarak gördüğü ve emrinde çalışan diğer insanlardan ayırmadığı çok açıktı. Jack bir profesyoneldi ve önüne konulan sınırları aşarak mesleğine zarar vermek istemezdi.

Dudakları birbirinden ayrılmıştı. Genç adam hafif utangaç bir tebessümle, Bir ara düşeceksin sandım, dedi. Seni tutmak istedim. Fakat rolünü mükemmel oynadm.

Beni tutmak istediğin için teşekkür ederim, dedi Neille. Yanılmamıştı. Jack Rea sınıra vardığım hissetmiş ve geri çark etmişti.

Tam o sırada çevrelerindeki insanların bakışlarını fark etti. Andre ve iki sanşm oldukça yakınlarındaydı ve gözlerini açmış hayretle bakıyorlardı. Çinli ise fotoğraf çekmeye devam ediyordu. Kordonun gerisindeki kalabalık az önceki islik şamatasından sonra derin bir sessizliğe bürünmüştü. Yüzlerde hayranlık ve hayret karışımı ifadeler vardı.

Neille bir an ne yapacağını bilemedi. Kaşlarını çatarak Jack'e baktı.

Üstümü değişmeliyim.

Hızlı adımlarla karavana doğru yürümeye başladı. İçeri girer girmez üzerindekileri çıkardı ve görevlinin kendisine uzattığı bir başka elbiseyi giydi. Bu arada ikinci tablonun yazılı olduğu metne bir göz attı. Sarışınlar alçak bir duvarın üzerinde olacaklardı. Kendisi ise iri kaldırım taşlarıyla kaplı zeminde poz verecekti. Bu kez uzun siyah eldivenler giymesi gerekiyordu. Hazırlıkları ve makyajı tamamlandıktan sonra dışarı çıktı.

Tam iki saat boyunca durmadan çalıştılar. Bu arada Neille tam dört kez giysi değiştirdi. Nihayet Andre karavanın hareket etmesini emretti. Hep birlikte Chaillot Sarayı'na doğru yola çıktılar.

Sarayın mermer balkonu Neille'yi çok değişik bir atmosfere sürüklemişti. Seine'e yukardan bakıyorlardı ve geniş balkon altın kaplama insan heykelleriyle süslüydü. Irmağın gerisinde Eiffel Kulesi ince, uzun metalik hatlarıyla yükseliyordu. Ve Champ de Mars'ın sık ağaçları manzarayı tamamlıyordu.

Fakat manzarayı uzun uzun seyretmeye vakit yoktu. Çinli elinde kamerasıyla ortaya çıktı. Andre hemen arkasında durmuş adamın kulağına emirlerini fısıltı halinde söylüyordu. Neille duruşunu değiştirdi ve çekim başladı.

Neille bu sahnenin çok uzun sürmeyeceğini biliyordu. Arada bir balkonun geniş kapısından uzanan meraklı turist başlarına aldırmadan işine devam etti. Ve sonunda sıra öğle yemeğine geldi.

Salatadan ibaret yemeklerini yediler. Bir ara Neille, Jack'e dönerek, Bürona telefon edebildin mi bari? diye sordu.

Gerek yoktu. Büroyu her zaman aramıyorum. Kahvaltıdan önce sekreterime telefon ettim. Bizim şirketin benim yokluğumda da mükemmel biçimde çalışıyor olması doğrusu çok sevindirici.
Ben de senin yokluğunda durumu idare edebilirim, biliyor musun? Ayrıca o salatanın sana yetmediğini de gayet iyi biliyorum. Bence derhal gidip istediğin gibi bir öğle yemeği yemelisin. Burada emniyetteyim. Ayrıca son birkaç saattir bana silah çeken veya bıçakla üzerime saldıran kimse olmadı.
Buna benzer şeyleri daha önce de söylemiştin, diye mırıldandı Jack. Neille ondan ayrılarak karavana doğru yürüdü.
Bu kez giyeceği elbiseyi Andre stilize etmişti. Adı da çok gösterişliydi doğrusu : 'Hollywood Ca-baret.' Eteği menekşe rengindeydi ve yapraklı bir çiçek biçimindeydi. Üzerine siyah bir üstlük giyiyordu. Ayağında alıştığından çok daha uzun topuklu ayakkabılar vardı. Eteğin ve üstlüğün renklerini taşıyan geniş kenarlıklı bir şapka takıyordu. Makyajı mattı ve yüz hatlarını iyice keskinleştiriyordu.
ilk çekimlerden sonra Jack'e yaklaştı. Neden gitmiyorsun? diye sordu. Sana kaçmayacağımı söyledim. Doğrusunu istersen metroda yaptığın çılgınlık aklımı başıma getirdi. Benim yüzümden hayatını tehlikeye atmanı istemem.
Sana inanıyorum, ama...
İnanıyorsan mesele yok. Gidip bir şeyler yiyebilirsin. Aç kalmanı istemem.
Seni burada çıplak ve tamamen savunmasız bir halde bırakamam, Neille.
Bunları söylerken bakışlarını onun göğüslerinden ayıramamıştı. Üstlüğün kumaşı öyle inceydi ki dikkatle bakan biri Neille'in göğüs uçlarını seçebilirdi.
Jack büyülenmiş gibi bakıyordu. İnanılır gibi değil, diye mırıldandı. Elini alnına doğru götürdü. Aman Tanrım, dedi. Brian seni bu halde görseydi!
Neille kaşlarını çattı. Brian mı? O da kim?
Brian bir dedektiftir. Lewis'e gönderilen not üzerinde çalışanlardan biri. Benim de eski arkadaşım. Zaman zaman bir araya geliriz.
Bu Brian denilen adam, beni bu halde görseydi ne düşünürdü sence?
Dikkatle genç adamın yüzüne bakıyordu.
Şey... Öyle sanıyorum ki, bir an için kendini kaybederdi. Seni, harikulade bulurdu... sanıyorum.
Peki ya sen... Sen nasıl buluyorsun beni?
Bak canım, ben... Gözlerinin rengi iyice ko-yulaşmıştı. Alt dudağını hafifçe dişledi. Bakışlarına hakim değildi sanki.
Bence sen...
Vite, vite, diye seslendi Andre. Neille, che-rie, başlıyoruz. Haydi çocuklar, çabuk olun. Sallanmayın.
Neille ona doğru yürüdü. Jack'in sözleri yanm kalmıştı. Şu Andre bir iki saniye gecikemez miydi? Ne söyleyecekti acaba? Bunu bilmek için ve-remeyeceği şey yoktu. Sonra o bakışlarında beliren ifade. Gözlerinin birden

koyulaşması. Dudaklarının köşeleri yukarı doğru iyice kıvrılmış-tı o sırada. Bir an için kendini kaptınvermişti sanki.

Neille derin bir soluk aldı. ‘Aptallık etmemeliyim,’ diye düşündü. Jack Rea bir profesyoneldi ve bu işi para için yapıyordu. Asla unutulmaması gereken çok önemli bir gerçekti bu. Bir an için bakışları göğüslerine kaymış olabilirdi. Hatta etkilenmiş bile olabilirdi. Ama buradan hareketle saçma sapan sonuçlara varması gerekmiyordu Neille’in.

Öğleden sonra çekimleri yapmak için Mont-martre’a gittiler. Burada ressamlar, müzisyenler ve yazarlardan oluşan bir dekor hazırlanacaktı. Andre’nin bu kadar figüranı bir araya toplayabilmesi büyük başarıydı doğrusu. Montmartre’ın bohem bir havası vardı. Ara sokakları parasız entellektüeller, mülteciler ve turistler dolduruyordu. Oysa eskiden, kim bilir ne kadar farklı bir yerdi burası. Degas, Modigliani, Toulouse-Lautrec, hepsi bir zamanlar buradan geçmişlerdi.

Neille ve sarışın Fransızlar karavandan indik-leri an ilgiyi üzerlerine çektiler. Islıklar ve Bravo! çığlıkları arasında çekimlerin yapılacağı yere doğru ilerlediler.

Çekim yerinde entellektüel ve bohem bir atmosfer oluşturulmuştu.

Önce sen, Neille, diye seslendi Andre. Tek başına... Evet, öyle... Bacaklar biraz açık. Çene yukarı.

Çevre oldukça kalabalıktı. Islıklar ve bağırış-malar devam ediyordu. Bütün bunlara hiç aldırmamak gerekiyordu. Neille poz vermeye başladı. Kamera sürekli çalışıyordu. Her yeni pozda seyircilerden müthiş bir alkış tufanı yükseliyordu. Bu Fransızlar’ın o anda kendisini sıradan bir seks objesi olarak gördüklerini biliyordu Neille. Aslında böyle şeyleri genellikle aklına getirmezdi. Dergilerdeki ve reklamlardaki fotoğraflarım gören insanlar sanki farklı şey mi düşünüyorlardı?

Bir ara bakışlarıyla Jack’i aradı. İşte oradaydı. Kalabalığın önünde durmuş onu seyrediyordu. Göz göze geldikleri an gülümsedi. Aklından geçenleri sezebiliyor muydu acaba? Ne çok insan vardı çevrede. Değişik ırklardan bir sürü erkek yüzü. Kimi ciddi ve karanlık bakışlarla, kimi gülümseyerek, kimi yanındakiyle bir şeyler konuşarak onu izliyordu. Modellik bir bakıma cinsellik demekti. Bir kadın olarak kendini en güzel ve etkileyici görünümle kameraya sunmak zorundaydı. Andre için böyle sorunlar yoktu. O kameranın hemen arkasında emirler yağdırmakla meşguldü.
Çevredeki insanların farkında bile değildi. Zaten insanlar da ona bakmıyorlardı.

Ona bakan bu kadar erkeğin sadece göğüslerini ve bacaklarını görmeleri biraz garip değil miydi? Mesleği olsa bile, bütün bunda insanı inciten bir şeyler vardı. Kendinden ne kadar şaklarsa saklasın zaman zaman bu gerçeği olanca çıplaklığıyla algılıyordu.

Tam o sırada çıplak omzunu soğuk bir elin kavradığını hissetti. İrkilerek döndü. Saçları yeşil ve mavi boyalı, deri ceketli genç biri ona sarılmaya çalışıyordu. Hafifçe gözlerinin karardığını hissetti. Tam çığlığı basmak üzereydi ki adamın aksi yöne doğru savrulduğunu gördü.

Kalabalıktan müthiş bir gürültü yükseldi. Jack adamı bir yumrukta kalabalığın içine yuvarladı. Bu aradan insanlar seti ayıran kordonu aştılar. Müthiş bir itişip kakışma başladı. İnsanlar hep bir ağızdan bağırıyor, gülüşüyorlardı.

Neille kendisine saldıran adamın kalabalığı yararak kaçmaya çalıştığını, birilerinin onu kovaladığını fark etti. Andre, kameramanlar ve iki sarışın Fransız donakalmışlardı. Set şimdi bir sürü insanla doluydu. Az önce her şey ne kadar düzenliydi. Oysa şimdi ortalık birdenbire karışıver mişti.

Jack'in kolunu belinde hissedince rahatladı. Neler olduğunu çok iyi anlayamamıştı. Adam ona saldırmış mıydı, yoksa niyeti sarkıntılık etmek miydi?

Jack'e gülümseyerek baktı. Benim kahraman şövalyem, diye fısıldadı. Tam zamanında kurtardın beni. Yavaşça uzanıp dudaklarına bir öpücük kondurdu. Sen olmasaydın ne yapardım ben, dedi.

Jack karşılık vermedi. Gri gözlerinde keskin, hatta vahşi bir ifade belirmişti. Sanki ikinci bir saldırı bekliyordu. Neille genç adamın kaslarının gerildiğini hissediyordu. Nötre Dame'm önünde böyle olmamıştı ama. Orada Neille'nin öpücüğüne karşılık vermişti, hem de kendini kaybederce-sine. Oysa şimdi dikkat kesilmiş, çevreyi gözlüyordu. Ona karşı içinde büyük bir sevgi duydu birden. Başını göğsüne yaslamak bir süre hiç kımıldamadan öylece durmak istiyordu.

Fakat Jack ondan ayrılıp Andre'ye doğru yürüdü ve elindeki megafonu aldı. Otoriter ve öfkeli bir ses tonuyla, herkesin sesini kesmesini ve seti ayıran kordonun ötesine geçmesini emretti. Kısa bir sessizlik oldu. Şamata birden kesilmişti. İnsanlar yavaşça kordonun öte yanma geçtiler. Birkaç kişi ıslıkla durumu protesto etti.

Az sonra ortalık sakinleşmişti. Jack megafonu bir köşede tırnaklarını yemekle meşgul olan Andre'ye uzattı. Evet, Andre, diye seslendi. Çekimlere devam edebilirsin.

Kameralar yeniden çalışmaya başladı. Neille nedense kendini birden çok rahat ve mutlu hissetti. Korunan bir kadın olduğunu bir kez daha fark etmek hoşuna gitmişti. Jack'in oralarda bir yerde olduğunu hissediyordu. Bu büyük bir moral destekti.

Saatlerce durmadan çalıştılar. Hava kararmaya başlamıştı. Isı gittikçe düşüyordu. Fakat Neille için bunun önemi yoktu. Sarışınlar şikayet etmeye başladılar. Giysileri ince olduğu için üşüyorlardı.

Andre çekimlere daha kalın giysilerle devam edilmesini istedi. Neille karavana giderek üzerin-dekileri değiştirdi. Altına kot bir pantolon, üzerine

kalınca bir süveter ve parka giydi. Bir süre kadar Place du Tertre'de poz verdi. Hava iyice soğudu. Meydandaki meraklılar birer ikişer dağılmışlardı. Sadece birkaç turist kalmıştı.

İş bittiğinde. Neille karavana doğru yürüdü. Jack kapıda onu bekliyordu. Sinirli gibiydi.

Seninle konuşmam gereken şeyler var, dedi. Bakışlarında belli belirsiz bir endişe hissediliyordu. O küçük olayı bu kadar büyütmeye ne gerek vardı?.

Ne oldu? diye sordu Neille, gülümseyerek.

Az sonra öğrenirsin.

Peki.

Çevreye bir göz attı. Ortalıkta birkaç kişi kal-mıştı. Mağazaların vitrinleri çevreye ışık saçıyordu. Civarda çok sevimli restoranlar vardı.

Jack'e dönerek, O otelin yemeklerinden bık- , tim, dedi. Bu gece Montmartre'da yiyelim mi, ne dersin?

İyi olur, ama...

Güzel. Bak şu karşıda hoş bir yer var.

Onu elinden çekerek hemen karşıdaki restorana götürdü. Bebek evlerine benzeyen çok şık bir yerdi burası. Duvarları beyaz, pencere ahşapları yeşile boyalıydı.

Neille mönüyü inceledi. Çok güzel, diye mırıldandı. Harika şeyler var. Bu listedekilerin hepsini yiyebileceğimi hissediyorum.

Jack oldukça neşesiz görünüyordu. Olabilir, tabii, dedi. Ama daha sonra... Çevresine kuşkulu gözlerle baktı. Önce birer içki içip konuşalım mı?

Sesinde yine o otoriter hava vardı. Neille kabul etmekten başka çaresi olmadığını anladı. Birlikte kalkıp, yan taraftaki içki salonuna geçtiler.

Rahat geniş koltuklar ve küçük masalarla döşenmiş oldukça sevimli bir yerdi burası. İçerde yemek salonuna kıyasla daha az ışık vardı. Sakin, uzak bir köşeye çekilip rahat koltuklara oturdular.

Az sonra içkiler geldi. Neille martini kadehini kaldırarak, Sağlığına içiyorum, Jack, dedi. Be-ni tam zamanında kurtardın. Yoksa o serserinin ne yapacağı belli olmazdı. Biliyor musun, duruma bir anda hakim olman çok hoştu. Seni hiç öyle görmemiştim.

Bir işe yaradığımı düşünmen sevindirici, diye mırıldandı Jack.

Neille dirseklerini geniş koltuğun kenarlarına koydu. Ellerini çenesinin altında birleştirerek genç adama gülümsedi.

Senin işe yaradığını biliyordum.

Teşekkür ederim. Doğrusunu istersen, bu konuda zaman zaman kuşkulara kapılıyorum.

Seninle birlikte olmak bazen beni mutlu ediyor. Bugün olduğu gibi.

Genç adam hafifçe öksürdü. Bakışlarım kaçırarak ciddi bir ses tonuyla, Esas olarak sana karşı değil, işverene karşı sorumluyum. Yani, erkek arkadaşın

Lewis Mitchell'e karşı... Biliyorsun, seninle birlikte olduğum için bana para ödüyor.
Neille parmağındaki yüzükle sinirli sinirli oynamaya başladı. Başkalarının yamnda aşık rolü oynamamız konusunda Mitchell'den izin aldığım söylemiştin, dedi. Hatta yanılmıyorsam, bunu çok zevkli bir1 iş olarak görüyordun. Bu konuda söylediklerinin etkisinde kalmış olabilirim. Hafifçe gülümsedi. Bugün rolümü iyi oynadım, değil mi?
Kötü sayılmaz.
Neille'nin dudaklarmdaki tebessüm donar gibi oldu.
. İyi değil miydim, yani?
Onu demek istemedim. Sana daha önce söylediklerimi yaptın.
Hepsi bu kadar mı?
Evet, bu kadar. Ayrıca Lewis'le yaptığımız anlaşmaya da uygun. Bu bir iş anlaşması, biliyorsun?
İnsanların bir iş anlaşmasının gereği olarak birbirlerine aşık gibi davranmaları çok garip. Yüzüne saf bir ifade vererek genç adama gülümsedi.
Bırak bu tavrı, Neille. Bu iş bitince yollarımız ayrılacak. Bunun böyle olmasım isteyen ben değilim ki. İşin gerektirdiği bir şeyi yapıyorum sadece. Bu arada elbette, bazı sözcükler olabilir, bakışlar olabilir. Ama bütün bunlar yaptığım şeyin bir iş olduğu gerçeğini değiştirmez.
Bunları söylerken sesini gittikçe yükseltmişti. Bunun da farkındaydı üstelik ve daha alçak sesle konuşmak için özel bir çaba harcıyor gibiydi.
Benim asıl görevim işbirliği yapmak, diye devam etti. Bir çeşit danışman olarak hizmet veriyorum. insanlar gelip güvenlikle ilgili herhangi bir konuda benden tavsiye istiyorlar. Ben de ne gerekiyorsa onu yapıyorum. Bu insanlar günün altı saati sürekli bana küfür etmiyorlar, metroda bırakıp kaçmıyorlar, ayrıca bana...
Jackson, diye hitap etmiyorlar.
Evet, tam üstüne bastın.
Neille yüksek sesle güldü. Sinirlendiğin zaman çok seksi olduğunu söylemişler miydi?
Genç adamın çene kasları gerildi.
Lütfen saçmalama, Neille.
Bana saldıran o adamı bir yumrukta devirişin çok etkileyiciydi. Farkında mısın bilmiyorum, ama çok iri bir adamdı.
O sıradan bir serseriydi.
Beni öldürmek isteyen kişi o olabilir.
Olamaz.
Bunu bilemezsin.
Jack ikinci kadehinden büyükçe bir yudum aldı. Sana itiraf etmek istediğim bir şey var. Başından beri bir tehlikeyle yüz yüze olmadığını söyledin. Aslına bakarsan, bu konuda seninle aynı fikirdeydim.

Ama tam aksini söylüyordun.
İlk başlarda pek emin değildim. Ama daha son-ra ciddi bir tehlike olmadığını fark ettim. O no-tu delinin biri yazmış olabilirdi.
O halde bütün bunlara ne gerek vardı? Haftalardır peşimde dolaşıyorsun ve çok dikkatli görünüyorsun.
Seninle birlikte olabilmek için bir mazerete ihtiyaç vardı. Lewis'e pek çok kez söyledim. Kendimi senin yanında gereksiz hissediyordum. Ama beni dinlemek istemedi. Beni tam bir aylığına tuttuğunu söylüyordu. Bu süre geçene kadar işi bırakamazdım. Sırf para kazanabilmek için çok ciddi olmayan konularla uğraştığımı kabul ediyorum. Bizim meslekte böyle şeyler kaçınılmazdır. Ama senin durumunda...
Davranışlarını çok komik bulmuştum, diye itiraf etti Neille. Bütün gün benimle birlikte olmak istiyor ve her şeye aşırı bir dikkat sarfedi-yordun. Sanki her an biri çıkıp beni öldürecekmiş gibi.
Jack içkisinden bir yudum daha aldı. Şimdi gerçeği biliyorsun, dedi. Polis bile Lewis'e bu meseleyi fazla ciddiye almaması gerektiğini söyledi. Onların teorisini kabul ediyorum. Notu yazan kişi için önemli olan böyle bir tehdidi yapabilmekti. Bu kadarı onu tatmin etmiş olmalı.
Peki, nota iliştirilen resimler konusunda polis ne düşünüyor?
Bu konuda ortaya konulan herhangi bir görüş yok. Öne doğru eğilerek Neille'nin gözlerinin içi-ne dikkatle baktı.
Erkeklerle bir sorunun olmadı, değil mi? Bi-rinin senden özel olarak nefret etmesine yol açan bir şey... İnsanlar çok garip tarzda intikam almak isteyebilirler.
Hayır, dedi Neille. İçini soğuk bir ürperme kapladı. Jack özel olarak bir şeyler kast etmek istiyor gibiydi. Daha kararlı bir tavırla, Hayır, diye tekrarladı.
Simon'la karşılaştığımda on yedi yaşındaydım, diye devam etti. Ölünceye kadar ona sadık kaldım. Bir süre sustu. Sonra kederli bir ifadeyle, Gelip geçici maceralardan nefret ederim, dedi. Lewis'e kadar ciddiye alınabilecek hiçbir ilişkim olmadı. Bardağmdaki içkiyi bir dikişte boşalttı. Gidip bir şeyler yiyelim mi?
Yemek salonuna geçtiler. Salonun havası değişmişti. Masaların üzerindeki gümüş şamdanlı mumlar çevreye hoş bir ışık yayıyorlardı. Üzerinde bol, ipek bir beyaz gömlek olan kemancı masaların arasında dolaşarak romantik bir parça çalıyordu.
Garson yanlarına yaklaşarak, S'il vous plait, dedi. Köşedeki masaya geçtiler. Masaların üzeri: ne koyu lacivert örtüler serilmişti.
Çok romantik, değil mi? dedi Jack.
Neille gülümsedi. Evet, dedi. Loş ışıklar, tatlı bir müzik. Dikkat et de tavşan eti ısmarlama.

Jack küçük bir kahkaha attı. Hatalarımı tekrarlamam, dedi. Yanlarından geçen garsona işaret etti.

Yemek boyunca havadan sudan konuştular. İçki salonunda başladıkları konuyu sürdürmek istemiyorlardı. Çünkü böyle bir konuşmanın nereye varacağı belirsizdi. Neille, ilişkilerinin başladığı gibi biteceğini düşünüyordu artık. Daha doğrusu, ilişkileriyle ilgili bir şey düşünmek istemiyordu.

Yemekten sonra kahve ve likör içtiler.

Kalkarlarken Jack, Sen ceketini alırken ben hesabı ödeyeyim, dedi. Genç adam uzaklaşırken Neille garsona işaret etti. Fakat adam çok meş-gûl görünüyordu. Restoran gecenin ilerlemiş saatine rağmen gittikçe kalabalıklaşıyordu. En iyisi gidip ceketini kendisinin almasıydı. Yerinden kalkıp camlı kapıdan geçti. Jack kasamn yanında duruyordu. Sağdaki kapı vestiyere açılıyor olmalıydı. Neille kapıyı itip içeri girdi. Kendini küçük bir lobide bulunca biraz şaşırdı. Ortalıkta vestiyere benzer bir yer yoktu. Sağa doğru bir koridor uzanıyordu. O tarafa doğru yürümeye başla, dı. Burası çok az ışıkla aydınlatılıyordu. Daha birkaç metre yürümüştü ki, arkasmda bir ayak sesi işitti. Belki garson onun ceketini aradığım fark etmişti. Arkasına bir göz attı. Bir adam geliyordu. Siluet halinde olduğu için tam seçemedi ve adımlarım sıklaştırarak yoluna devam etti. Koridorun sonunda durakladı. Sağa ve sola doğru yollar ayrılıyordu. ‘Bu labirente de nereden girdim,’ diye geçirdi içinden. Tam o anda arka, smdaki ayak seslerinin kesildiğini fark etti. Sağa sapıp yürümeye başladı. Ayak sesleri onu izliyor, du.

Adımlarım sıklaştırdı. Kulağı hep arkasmday-dı. Ayak sesleri yaklaşıyor gibiydi. Arkasına dönüp bakmaya cesareti yoktu artık. Yemek salonundan ayrıldığı andan itibaren tam bir sessizliğin içindeydi. Oysa müzik sesinin bulunduğu yerden duyulması lazımdı. Belki duvarlar ses geçirmiyordu. Korkmaya başlamıştı. ‘Bu kadar duyarlı olmaya gerek yok,’ diye düşündü. Paris’in orta yerinde, kalabalık bir restoranda ne olabilirdi? En iyisi geri dönüp arkasından gelen adama gü-lümsemekti. Böylece her şey hallolacaktı. Tam dönmek üzereyken sağ omzunu bir el yakaladı. Sonra adamın öteki elini saçlarının içine geçirdiğini fark etti. Geri dönmek için sert bir hareket yaptı ve o anda kendisini tutan ellerin sertleştiğini, bu yüzden kımıldayamadığım fark etti.

Çekim sırasında kendisine saldıran adamdı bu. Başkası olamazdı. İntikam almak için onları takip etmiş olmalıydı. Saçlarını sıkıca kavramıştı şimdi. Neille kımıldayamıyordu. Çığlık atmak için ağzını açtı ama dehşetle sesinin çıkmadığını far-ketti.

Hayır, dedi, soluk soluğa. Lütfen yapmayın!

Adamın sağ elinin gevşediğini, yavaşça onun boynunu okşadığmı hissetti. İtişmeye başlamışlardı. Neille ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Derhal bir şeyler yapmak zorundaydı. Hayatı tehlikede olabilirdi. Kadınca korkulara kapılmanın zamanı değildi. Onun çocukluğu, Peter, Paul ve

Podge'yle birlikte geçmişti. Onlardan gerektiğinde kendini savunmasını, hatta dövüşmesini öğrenmişti. Başka çocuklarla dövüştüğünde onu hep takdir etmişlerdi. Aym şeyi şimdi de yapabilirdi. Derin bir soluk olıp gücünü topladı. Sol dirseği, ni kaldırarak hızla geri döndü ve saçlarım adamın elinden kurtardı. Sonra elini yumruk yaparak bütün gücüyle yüzüne vurdu.

Adam boş bulunmuş ve birden ürkmüştü. Ah! diye bağırarak sırtını duvara yasladı. Neille kısa bir an onun yüzünü seçebildi. Hayır, sabahki çocuk değildi bu. Üzerinde mavi takım elbise olan bir Çinli'ye vurmuştu.

Aman Tanrım, diye söylendi. Geriye doğru birkaç adım attı.

Adam elini yanağına bastırıyordu. Neille'e gülümseyerek baktı. Güzel, Neille, diye fısıldadı. Güzelim.

Neille bir an kulaklarına inanamadı. Bu Çinli onun adım nasıl biliyordu? Dehşetle geri geri yürüdü. Adam kımıldamadan ona bakıyordu. Neille koşmaya başladı. Arkasından ayak sesleri gel' miyordu. Koridoru hızla geçti, kapıyı açıp az önce Jack'i gördüğü küçük hole girdi.

Genç adam kasamn yanında bekliyordu. Yanındaki garson, saygılı tavırla Neille'in parkasını tutuyordu. Adamın elinden parkasım alıp aceleyle giydi. Jack garsona teşekkür etti ve çıktılar.

Jack, oh Jack, iyiki buradasın. Bir an seni göremeyeceğim diye ödüm koptu.

Lütfen başlamayalım. Bu konuyu tekrar açmanı istemiyorum. Sana anlattıklarımla yetinmelisin. Sorun ortadan kalktı artık.

Neden söz ediyorsun sen?

Neden söz ettiğimi gayet iyi biliyorsun., Bun-dan sonra seni öpmeyeceğim, merak etme.

Orada bir adamla karşılaştım, Jack.

Kiminle karşılaşmış olursan ol, bence...

Jack lütfen dinle beni.

Sen beni dinle. Seni çok çekici bulduğumu kabul ediyorum. Ayrıca bu sabah seni öperken, bir ara... Neyse, o bir hataydı. Güvercin sahnesinde bana doğru koştuğun zaman çok şaşırdım. Hatta bir ara kendimi kaybettim, diyebilirim. Ama sana söz veriyorum, bir daha böyle bir şey olmayacak.

Kaldırımda yürüyorlardı. Neille hala soluk so-luğaydı. Onu kolundan çekiştirerek, Lütfen beni dinle, diye bağırdı.

Hayır, sen beni dinleyeceksin bu kez, diye karşılık verdi genç adam. Ne söyleyeceğini çok iyi biliyorum. Benim için bir anlamı var mıydı? Doğrusunu istersen bilemiyorum. Ama galiba o anda seni öpmek için büyük bir arzu duydum. Evet, çok büyük bir arzuydu. Oysa seninle ilişkimi bir iş olarak kabul etmem gerekiyor. Lewis bu iş için bana para ödüyor. Bugüne kadar bileğimin hakkıyla kazandığım şöhreti, bir anlık zaaf uğruna...

Jack, diye avazı çıktığı kadar bağırdı Neille. O adam bana saldırdı. Aradığın adam o!

Bölüm Altı

Ne dedin?
O adam, diyorum, Beni takip eden, Lewis'e o notu yazan adam.
Jack bir an durdu. Hayretle Neille'in yüzüne bakıyordu.
Sen ne dediğinin farkında mısın? diye sordu.
Üstelik bana saldırdı. Neille elleriyle Jack'i belinden kavramış, ona iyice sokulmuştu. Adımı biliyor. Normal biri olamaz. Mutlaka ya paranoyak ya da şizofrenik biri.
Ona karşı koydun mu?
Evet, evet. Beni koridor boyunca takip etti. Ben durduğumda o da duruyordu. Sonra bir eliyle omzumdan, öteki eliyle saçlarımdan yakaladı, önce onu, sabahki serseri sandım. Ama o değildi. Biraz boğuştuk. Sonra yüzüne bir yumruk indirdim.
Adam sana çok mu sert davrandı?
Neille bu soru karşısında birden afalladı. Hayır, dedi. Çok sert sayılmaz, özellikle ilk dokunuşu yumuşaktı, ama ben çırpınmaya başlayınca...
Yani hiç tanımadığın bir adam sana dokundu ve sen ona vurdun, öyle mi?
Evet, onu yaraladım. Gururla söylemişti bu sözleri. Haydi gel, gidip onu bulalım. Biraz daha gecikirsek kaçabilir. Onun tutuklanmasını sağlarsın, değil mi?
Sakin olsana sen, dedi Jack. Onun ellerini tuttu. Neler olduğunu doğru dürüst anlatır mı-sın?
Ama zaman yok. Her an kaçabilir. Ayrıntıları sonra anlatırım. Haydi, gel.
Jack yerinden kımıldadı. Oraya tekrar dönmek istemiyorum. Şuradan Montmartre'a çıksak ve elimizi çabuk tutsak iyi olur. Senin bir koruyucudan çok bir avukata ihtiyacın var bence. Adam dövmekten tutuklanabilirsin. Masum bir serseri saçma dokundu diye...
Masum mu? Ne diyorsun sen? Adam beni sıkıştırdı resmen.
Senden hoşlanmış olabilir.
Hayır, Jack, yanılıyorsun. Beni sıkıca tuttu, saçlarımdan kavradı.
Kötü niyetli biri olsaydı sana istediğini yapardı. Kulak kabarttı. Bir polis sireni duyuyor musun?
Hiçbir şey duymuyorum. Polis gelirse ona her şeyi anlatalım. Adamın beni nasıl takip ettiğini, koridorda nasıl sıkıştırdığım...
Biz mi dedin? Ben bu işte yokum.
Demek bana inanmıyorsun, diye bağırdı Neille, Jack'in kolunu çekiştirerek. Beni takip eden adamdı o! Lewis'e tehdit mektubunu gönderen adam!
Kusura bakma, ama buna inanmamı bekleyemezsin benden.
inanılır gibi değil, doğrusu. Benim güvenliğimden sorumlu olduğunu samyordum. Ne biçim özel muhafızsın sen. Sen o kasiyerle çene çalarken bana tecavüz edebilirlerdi, öldürebilirlerdi. Kaçırılabilirdim! Daha dün aşırı bir ilgi gösteriyordun. Oysa şimdi hiç ilgilenmiyorsun. Böyle yapmaya devam edersen bir araba kiralar doğruca Monte Carlo'ya giderim ve bir daha

kimse beni bulamaz. Jack'in gülümsediğini fark edince sustu. Sonra umutsuz bir tavırla, Gerçekten be. nimle yatmak istiyor musun? diye soruverdi.
Hem de nasıl, dedi Jack. Bu gerçekten de siren sesi. Acele edelim. Fransız polisi tarafından tutuklanırsan Lewis beni asla bağışlamaz.
Neille çaresiz, boyun eğdi. Place du Tertre'den yukarı doğru koşarcasma çıkmaya başladılar. Uzun topuklu ayakkabıları yüzünden Neille ikide bir tökezliyordu. Yolun sonuna kadar gittiler. Paris ayaklarının altında bir ışık denizi gibi uzanıyordu.
Jack iyice uzaklaştıklarına kanaat getirmiş olmalı ki adımlarını yavaşlattı. Bir ara Neille'ye dönüp, Şu sana saldıran adamı tarif eder misin? dedi.
Neille kaşlarını çatarak bir an düşündü. Adamın yüzünü gözlerinin önüne getirmeye çalışıyordu. Kısa boylu, tıknaz ve koyu siyah saçlıydı. Yani, tipik bir Çinli.
Jack birden durdu. Adam Çinli miydi?
Neille başmı salladı. Evet, dedi. Kırk yaş civarındaydı.
Dur, devamını ben anlatayım. Üzerinde çok bol mavi bir takım vardı ve ince bıyıkları çenesine doğru uzuyordu, değil mi?
Evet, gerçekten de, bıyıkları vardı.
Jack gülmeye başladı. Ben kasamn önündey-ken senin Çinli önümüzden geçti. Ben de kasiyere adamın kim olduğunu sordum, çünkü kılığı tuhafıma gitmişti. Bana adamın Hong Konglu bir Budist rahip olduğunu söylediler. Zavallı adamın senden dayak yiyeceğini bilseydim, müdahale ederdim. Sen bir canisin, Neille. Katıla katıla gülmemek için kendini zor tuttuğu her halinden belli oluyordu. Zavallı adamcağız seninle konuşmak istemiş olmalı. Tabii saçını okşamak istemiş de olabilir, ama sen...
Ne vardı bu kadar gülecek? Neille bozulmaya başlamıştı. Ama beni sıkı tutuyordu, dedi kendini savunmak istercesine. Sonra boynumu ok. şadı. Ya da bana öyle geldi. Çok korktum. Bunu itiraf ediyorum.
Jack ona iyice sokularak, alçak sesle, Özür di-lerim, dedi. Bu kadar gülmemeliydim, ama elimde değil. Yine de tabii, adamın yaptığı pek hoş değil.
Resmen bana sarkıntılık etti.
Titriyorsun. Üşüdün mü yoksa? Genç adam kolunu onun omzuna doladı. Artık bu olayı unutalım. Yamnda olduğum sürece sana kimse dokunamaz.
Neille direncinin hızla azaldığını hissetti. Yanağından çenesine doğru süzülen gözyaşı damlasını ona göstermemeye çalışarak eliyle sildi.
Jack parmak uçlarıyla onun çenesini tutup yüzünü yukarı doğru kaldırdı. Sonra yavaşça kollarının arasına alıp, kulağına, Canım, diye fısıldadı. Neille içinde bir şeylerin eridiğini hissetti. Dudakları birbirini bulduğunda gözlerini yumdu.
Elektrik direğinin çevreye yaydığı sarı ışığın içinde birbirlerine sarılarak uzun uzun öpüştüler. Dudakları birbirinden ayrıldığında göz göze geldiler.

Jack, diye fısıldadı, Neille. Ah, Jack.
Genç adam, gözlerindeki mesajı anlamış olmalıydı.
Ama nedense, Hayır, diyerek işaret parmağıyla Neille'nin alt dudağına yavaşça dokundu. Sonra küçük bir adım attı. Aralarında bir karış mesafe vardı, şimdi. Ellerini pantolonunun ceplerine sokarak bir süre ayakkabılarına baktı. Hayır, dedi tekrar. O Çinli sandığın gibi biri değildi.
Neille ona hayretle baktı. Nasıl bu kadar sakin olabiliyordu. Deminki o müthiş öpüşme sırasın, da da Çinli'yi mi düşünüyordu acaba?
O Çinliyi daha önce de gördük, dedi Jack, gülümseyerek. Nötre Dame'ın önünde, çekim sırasında. Sana hayran hayran bakıyordu. Bu Uzakdoğulular garip insanlar. Sana aşık olmuş olabilir. Adım çekim sırasında öğrenmiş olmalı. Zarar, lı biri olmadığı ilk bakışta belli oluyordu.
Bu konu Neille'in canım sıkmaya başlamıştı. Çok daha önemli sorunlar vardı. Ona ihtiyacı var. dı, örneğin. Hatta bu ihtiyaçtan da öteydi. Onu resmen arzuluyordu ve Jack bunun farkında değilmiş gibi davranıyordu. Çinlilerden falan söz etmenin sırası mıydı şimdi? Belki de bunu kasten yapıyor, ona duyduğu arzuyu Lewis'e olan sorumluluğundan ötürü bilinç altına itmeye çalışıyordu. Bu oyunu bir süre daha sürdürmekten başka ça-re yoktu.
Bana saldıran o Çinli, uçakta yammızda oturuyordu, diye söze başladı. Sen farketmedin. Boyuna bana bakıyor, bir konuşma fırsatı yaratmaya çalışıyordu.
Jack güldü. Bir kere, dedi. Uçakta yanımızda oturan adam Çinli değil, Japon'du.
Japon ya da Çinli, ne fark eder. Hepsinin kökeni aynı değil mi?
Ayrıca o Japon, Uzak Doğu'ya gidiyordu. Hostesle konuşurken işittim.
Neille içini çekti. Çok zekice, diye mırıldandı. Az önce tırmandıkları yoldan aşağı iniyorlardı şimdi. Çocuk gibi inat etmeye gerek yoktu. Aslında bu konunun bu kadar uzamasına kendisi sebep olmuştu. Pekala, dedi ansızın. Hata yaptığımı kabul ediyorum. Yanıldım. Çinli'nin bana zarar verme gibi bir niyeti yoktu. Adam bana, güzel Neille, falan deyip saçımı okşarken kenût-ne göre bir çeşit sempati göstermiş, ben de bunu bir saldırı olarak algılamış olabilirim. Bir an öy-le bir havaya girdim ki, kendi kendime, işte o an geldi, nihayet saldırıya uğradım, diye düşündüm.
Artık böyle şeyler düşünmemelisin, canım.
Bu olayı zaten düşünmedim, ama galiba bilinçaltına itmişim. O Çinli'yle karşılaşınca...
Unut bunları. Daha önce de söylediğim gibi, Lewis'e o notu yazan kişi daha ileri gitmeye niyetli değil. Anladığım kadarıyla, tehdit etmekten başka bir niyeti yokmuş. Bana inanıyor musun?
İnanıyorum.
Çok güzel.

Tepeden indiklerinde rastladıkları ilk taksiye el salladılar. Jack, şoföre otelin adresini verdi.

Dee'yle aranız çok iyi, değil mi? diye sordu Neille birdenbire. Sürekli konuşuyor ve gülüşüyorsunuz. O kızla konuşacak ne buluyorsun, anlamıyorum?

Jack müthiş şaşırmıştı. Hayretle Neille'nin yüzüne baktı. Sonra yüz hatları gevşedi ve gülmeye başladı. Kıskanç olduğunu gizlemeyen kadınlara bayılırım, dedi.

Neille kızardığım hissetti. Bereket arabanın içi karanlıktı. Kıskançlık mı? dedi. Ben mi kıskanacağım. Sadece merak ettiğim için sordum.

Merak ediyorsan söyleyeyim. Bir kere, Dee'yle gülüştüğümüzü hiç hatırlamıyorum. Konuşmalarımızın değişmez konusunu ise sen oluşturuyordun. dünlük programını ondan alıyordum. Anlamadığım veya bilgi gereken bazı şeyler oluyordu ve bunları Dee'den başka konuşabileceğim kimse yoktu. Örneğin, saat on otuzda Knightsbridge'de olacağım, öğleden sonra Chelsea'ye geleceğini hep ondan öğreniyordum.

Bu kadar hassas bir konuda ona nasıl güvendiğine şaşıyorum doğrusu.

Elinde belirli bir program oluyordu. Ayrıca
Dee hakkında söylediklerine katılmıyorum. Çok iyi bir arkadaş olabilir.

Ya, öyle mi?

Kıskanıyor muydu gerçekten? Dee gibi birini kıskanması mümkün müydü? Dee hayatında tanıdığı en renksiz insanlardan biriydi. Jack gibi bir adamın ondan hoşlanması mümkün değildi. Her dediğine, evet, diyecek bir kadınla yaşayamazdı en azından.

Daha önce evlenmiştin, değil mi? diye sordu damdan düşercesine.

Evet.

Karın nasıl biriydi, anlatır mısın?

Bir yetmiş boyunda, kumral, kahverengi gözlü.

Hayır, onu değil, kişiliğini sordum.

Arkadaş canlısıydı. Sakin biriydi. Değişik çev-relere kolayca uyum sağlayabilirdi.

Fena bir bileşim değil. Neden boşandığınızı sorabilir miyim?

Bu ani ilginin sebebi ne acaba?

Neille yutkundu. Sonra omuzlarım silkerek, Elinde benim hakkımda tutulmuş kalın bir dosya var, dedi. Şimdi sıra bende. Hakkında bilgi topluyorum. Jack gülümsedi. Bir an göz göze geldiler. Sorumu yanıtlayacak mısın?

Boşandık, çünkü Kay'in yapmak istediği bazı şeyleri yapmak istemiyordum, daha doğrusu hazır değildim. Ayrıca... Bir an durup derin bir soluk aldı. Geçmişiyle ilgili bazı şeyleri konuşmak istemiyordu besbelli. Neille ona sempati dolu nazarlarla baktı. İkisinin de geçmişinde konuşmak istemedikleri bazı şeyler vardı. Yavaşça onun elini tutup gülümsedi.

Lütfen, anlat. Bana güvenebilirsin, dedi.

O sıralarda ordudaydım. Bir süre susup, camdan dışarıyı, hızla akıp giden ışıklan seyretti.

Yaptığım iş yüzünden sürekli seyahat etmem gerekiyordu. Zamanla bu durum Kay'i rahatsız etmeye başladı. Durulmamızı, diğer insanlar gibi yaşamamızı istiyordu. Ona kalsaydı Thames kıyısında bir villaya yerleşecek, mutlu ve sakin bir hayat sürecektik. Zamanla sinirleri iyice bozuldu. Benim kendisine değil orduya ait olduğumu söylüyordu. Ama ben yaşadığım hayatı seviyordum. Biraz bencil olduğumu kabul ediyorum, ama o sırada başka türlü yapamazdım. Ayrıca çok gençtim. Bazen düşünüyorum da, keşke onu dinleseydim diyorum, kendi kendime.

Yani yeşil pancurlu bir ev mi istiyorsun?

Genç adam gülümsedi. Başım iki yana sallayarak, Hayır, dedi. Bir yerlere yerleşmek, daha sakin bir hayat sürmek istiyorum.

Bir yuva, öyle mi?

Neden olmasın? Ama bunu düşünmeye başladığım sırada Kay'le evliliğimiz dağılıyordu. Yeni bir göreve gittiğimde Kay annesinin evine taşındı. İkimiz de yapayalmz kalmıştık. Şunu itiraf etmeliyim ki, üniformaların kadınları cezbeden bir yanı var. Uzun süre yalnız kalamadım. Sonra bir-gün Kay telefon etti. Biriyle tanışmıştı ve artık özgür olmak istiyordu. Müthiş sarsıldım. Bir çeşit başarısızlık duygusu yaşıyordum. Karşı cinsle ilişkilerimde tam bir başarısızlığa uğradığımı düşünmeye başladım.

Çok ilginç. Hala böyle mi düşünüyorsun?

Bazen. Sence nasılım?

Neille başını salladı. İnsanların kendilerini aldatmaları çok garip. Çoğu zaman kendimizi tanı-yamıyoruz. Hatta bazı davranışlarımızı çözümlemekte bile güçlük çekiyoruz.

Sana da olur mu bu?

Elbette. Peki ya sen, yanlış yaptığını ne zaman anladın?

Dört beş yıl kadar önce. Jack derin bir iç çekerek pencereden dışarı baktı. Çok yavaş öğre-niyorum, diye mırıldandı. Ordudan ayrıldığımdan beri pek çok kadınla ilişkim oldu, ama hiçbirine bağlanamadım.

Dee gibi birine bağlanabilirsin belki?

Jack hayretle baktı ona. Neille kızardığını hissetti.

Genç adam önce küçük bir kahkaha attı, sonra Neille'nin yüzüne dikkatle bakarak, Dee'yle aramda bir yakınlık olsa, bu, herhalde Mr. Mitc-hell'le senin ilişkine benzer, diye kıkırdadı.

Neille bu sözler üzerine kısa bir an düşündü. Ne demek istemişti acaba?

Bu sözlerin bir anlamı olsa gerek, diye mırıldandı, genç adamın yüzüne bakmadan.

Çok basit. Dee'yle benim aramda hiçbir ortak nokta yok. Tıpkı Lewis'le senin ilişkinde olduğu' gibi. Onda ne bulduğunu, hatta ona nasıl katlandığım

anlamıyorum. Bu adamın senin için bir önemi veya bir anlamı olabilir mi? Haftalar boyunca ona bir kez bile telefon etmedin. Mecbur kalmadıkça onun adını anmıyorsun. Jack hafifçe gülümsedi. Duygusuz biri olmadığını çok iyi biliyorum. Bu durumda, davranışım nasıl açıklamak gerekir? İlk kez nasıl bir araya geldiniz, merak ediyorum doğrusu?

Şey... bu bir hataydı.

Bu konuyu çok daha önce konuşmalıydılar. Jack'i aptal yerine koyamazdı. Bu konuda ona yalan söylemenin yararı yoktu.

Seni onunla baban mı tanıştırdı?

Neille başını salladı. Evet, dedi. Günün birinde elinde bir takım kağıtlarla babamı görmeye geldi. Kendisi' evde yoktu. Bu durumda ona bir kahve yapmak zorunda kaldım.

Ve senden hoşlandı, öyle mi?

Korkarım, öyle. O sırada beni küçük bir kız çocuğu gibi görmüş olmalı. Çok iyi hatırlıyorum, üzerimde geniş beyaz yakalı siyah bir elbise vardı. Kendi kendine güldü. İnsanların ilk izlenimleri çok çarpıcı oluyor, diye mırıldandı. Dergilerdeki resimlerimden sonra beni o kıyafette görünce çok şaşırmış olmalı. Garip, değil mi?

Jack güldü. Erkekler çoğu kez rahibe gibi kadınlardan hoşlanırlar. Dikkatle Neille'in gözlerinin içine baktı. O sırada Simon Gates öleli çok olmamıştı samrım.

Simon hayatımdan çıktıktan sonra Lewis hayatıma girdi. Kaşlarını çatarak baktı ona. Bu konunun açılmasını istemiyordu. Lewis hakkında çok rahat konuşabilirdi, ama aym şeyi Simon için yapabileceğini sanmıyordu.

O sıralarda çok üzgündüm, diye söze başladı dikkatle. Benim için bir içe kapanma dönemiydi. Duygularımı kaybetmiştim sanki. Hissizdim. Neredeyim, ne yapıyorum veya kiminle birlikteyim, bunların pek önemi yoktu artık. Babam geldiğinde Lewis'le birlikte kahve içiyorduk. Lewis'i görünce, akşam yemeğine kalması için ısrar etti. Lewis ise o sırada bana çok garip gelen bir tavırla benimle birlikte yemeğe çıkmak istediğini söyledi. Tam reddetmek üzereydim ki, babamın bakışlarıyla karşüaştım.

Patronu kızdırmam istemiyordu herhalde.

Hayır, sadece ayıp ettiğimi düşünüyordu. Bunun üzerine boyun eğmek zorunda kaldım.

Bu konuşma sayesinde konuyu Simon'dan uzaklaştırmıştı. Uzun uzun anlattığı bu basit olay aslında onun için hiç de önemli değildi.

Yemek sırasında hiçbir sorun çıkmadı, diye devam etti. Oldukça pahalı bir yere gitmiştik. Dorchester'a. Lewis boyuna işlerinden söz ediyordu. Ben hemen hemen hiçbir şey konuşmadım.

Sadece birkaç şey mırıldandığımı hatırlıyorum, fiöylesi benim için daha iyiydi.

Jack ona biraz daha yakından baktı. O gece Simon'ın ölümünden söz etmedi mi?
Yo, hayır, hayır, böyle bir şey olmadı. İyi ki de olmadı. Böyle bir şey yapsaydı onunla ilişkimi sürdürmezdim. Lewis çok şeydir... zekidir.
Beni şaşırtıyorsun. Çok donuk bir tavırla söylemişti bu sözleri. Görebildiğim kadarıyla Le-wis'in zeki veya anlayışlı biri olduğu söylenemez. Simon'ın ölümü gibi bir konuyla ilgilenmemesi mümkün mü? Şey, özür dilerim, belki de ben bunu kavrayacak kadar zeki değilim.
Şoföre doğru eğilerek yola bir göz attı. Gidecekleri yere yaklaşıyorlardı. Arkasına yaslanırken, Demek o güzel arkadaşlık o gece başladı, diye mırıldandı. Yanılıyor muyum?
Hayır, yanılmıyorsun. Lewis çok sık iş seyahatlerine çıktığı için sürekli bir arkadaşlık olmadı bu. Beni telefonla arıyor. Ne yazık ki, çoğu kez gece yarısı yapıyor bunu. Ben derin bir uykudayken.
Çok garip. Bu arkadaşlığı anlayamıyorum. Ben-ce dalga boylarınız çok farklı.
Doğru değil bu. Gerçi Lewis biraz, şey... sıkıcıdır, ama o kadar da kötü değildir.
Kötü olduğunu söylemedim. Söylemek istediğim sadece...
Birbirimize aşık değiliz.
Bunu biliyorum. En azından bunu anlayacak kadar zekaya sahibim. Yüzünde sabırsız, merak dolu bir ifade okunuyordu bunları söylerken. Onunla sürekli görüşmenin sebebini anlayamıyorum, dedi bir solukta. Babanın patronu olabilir, ama seninle ne ilişkisi var. Neden kendini ona bağımlı gibi görüyorsun? MitchelPin sana verdiği şey nedir?
Bunu anlayamazsın.
En azından anlatmayı deneyebilirsin.
Eh, bien, diye seslendi taksi şoförü.
Otele gelmişlerdi.
Neille yanıt vermekten kurtulduğu için sevinmişti. Arabadan inip otelin lobisine girdiler. Asansöre doğru yürürlerken çok yorgun olduğunu, o anda düşündüğü tek şeyin yatıp derin bir uyku çekmek olduğunu söyledi. Asansörde yukarı çıkarlarken onunla göz göze gelmemeye dikkat ediyordu. Aym soruyu tekrarlamasından korkuyordu.
Koridora çıkar çıkmaz ona dönüp, İyi geceler, dedi. Odasına girip kapıyı kapadığı an, 'Kurtuldum,' diye geçirdi içinden. Aralarına bir mesafe koymalıydı. Böylece düşünmek için gerekli süreyi sağlayabilecekti. Lewis'le arasındaki ilişkiyi açığa vuracak kadar konuşmuş muydu? Öyle olsa bile Jack'in bu konuda söylediklerini rapor etmeyeceğine emindi.
Derin bir iç çekti. Sonra yavaş yavaş soyunmaya başladı. Geceliğini giydikten sonra bir süre yatağın kenarına oturup düşündü. O gün yaşadığı bütün olayları teker teker gözlerinin önünden geçirdi. Tam o sırada yan

odadan bir ses duydu. Kulak kabarttı. Jack düzenli adımlarla bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu. O da kendisi gibi yarı çıplak mıydı? Bu düşünceyi kafasmdan kovmak ister gibi elini alnından geçirdi. Onu hiç çıplak görmemişti. Göğsünde tüyler var mıydı? Omzunda bir yara izi olduğunu söylemişti bir keresinde. Uyurken pijamalı mı, yoksa çıplak mı oluyordu? Yerinden kalkıp banyoya geçti. Aynanın karşısına geçip dişlerini fırçalamaya başladı. Bu sayede yandaki odadan gelen sesleri duymuyordu.

En azından o sırada çıplak olamazdı, çünkü gelen seslere bakılırsa ayakkabılarını çıkarmamıştı. Sesler kesildi. Yatağının kenarında oturuyor muydu, yoksa uzanmış mıydı?

Neille yatağına uzanıp gözlerini kapadı. Etrafta derin bir sessizlik vardı şimdi. Tam uyumak üzereyken garip bir ses duyup gözlerini açtı. Odanın kapısı zorlanıyordu sanki. Emin olmak için bir süre yatağın içinde doğrulup oturdu. Tam yanılmış olabileceğini düşünüyordu ki aynı sesi bir kez daha duydu. Birisi tokmağı yavaş yavaş çeviriyor, sanki ona hissettirmeden açmaya çalışıyordu.

Kalbi birden hızlı hızlı çarpmaya başladı. Koşup kapıyı ardına kadar açmakla yatağın içine büzülmek arasında tereddüt ediyordu. Bir süre soluğunu tutarak saniyeleri saydı. Aynı sesi tekrar duyunca dehşete kapıldı. Birisi kapıyı zorluyordu.

Aklına ilk gelen şey yandaki duvara vurup Jack'e haber vermek oldu. Ama bunu yaparsa... Hayır emin oluncaya kadar böyle bir şey yapmamalıydı. Ayrıca yanılmış olabilirdi. Adamın biri gecenin bu saatinde odasını şaşırmış olabilirdi, örneğin. Yanlış kapıyı çaldığını fark edince çekip gidebilirdi. Biraz beklemeli ve bu arada sakin olmaya çalışmalıydı. Jack'in gereksiz yere paniğe kapıldığını düşünmesini istemiyordu. Onunla birlikte olmak için bahane uydurduğunu da sanabilirdi. Ayrıca kapı kapalı olduğuna göre şimdilik korkulacak bir şey yoktu.

İyice emin olmak için yatağından çıkıp ayaklarının ucuna basarak kapıya yaklaştı. Hiç ses çıkmayınca yavaşça kilidi açtı. Bir süre bekledi ve bütün cesaretini toplayıp kapıyı ardına kadar açtı. Görünürde kimseler yoktu. Koridor yarı karanlıktı. O anda keskin bir nane kokusu duydu. Otelin restoranı aşağıdaydı ve böyle bir kokunun üst kata kadar çıkması imkansızdı.

Bölüm Yedi

Dışarı doğru bir adım attı ve o anda yandaki 41 numaralı odanın kapısının yavaşça kapandığını dehşetle fark etti. Kapı kapandıktan sonra kilidin içinde dönen bir anahtar sesi sessizliği bozdu. Şimdi ne yapacaktı? Hemen Jack'e haber vermekten başka bir şey gelmiyordu aklına. En iyisi buydu. Bu işlerin uzmam olduğuna göre neler olup bittiğini açıklayabilirdi.

Gece bekçisi olabilir miydi? Sessiz adımlarla Jack'in kapısına yaklaştı. Hafifçe vurdu. Jack, diye seslendi. Adam belki de onun odadan çıkmak üzere olduğunu fark etmiş ve son anda yandaki kapıyı açarak içeri saklanmıştı.

İçerden ses çıkmayınca bir kez daha Jack, diye seslendi. Uyuyor muydu bu adam? Özel bir muhafızın uykusu bu kadar ağır olmamalıydı. Jack lütfen, aç kapıyı, diye bağırdı bu kez.

Kapı birden açılınca boş bulunup içeri doğru sendeledi. Nasıl olduğunu anlayamadan kendini Jack'in kollarında buldu. Genç adam onu bırakmadan yatağın üstüne oturdu. Ne oldu? dedi. Ne var? Pencereden içeri bir katil mi girdi yoksa? Yoksa Kont Drakula'yla mı karşılaştın.

Hayır, bilemiyorum. Birini gördüm. Gece bekçisi olabilir. 41 numaralı odaya süzülüp kayboldu. Kapıyı açıp dışarı çıkmıştım.

Dışarı mı çıktın? Neden ama?

Kapıyı kurcalıyordu. Açmaya çalışıyordu sanki.

Onun kollarının arasında az önce yaşadığı dehşetin ne kadar büyük olduğunu daha iyi anlıyordu. Ona biraz daha sokuldu. Birden genç adamın vücudunun nemli olduğunu hissetti. Sabun ve çok hoş bir erkek parfümü kokuyordu. Çıplaktı. Göğsü tüylerle kaplıydı. Ve birbirlerine o kadar yakındılar ki yanağı genç adamın göğsündeki tüy-lere değiyordu. Birden fırlayıp odadan kaçmayı düşündü. Ama bunu yapamazdı, çünkü kendini güven içinde hissediyordu.

Jaok, diye mırıldandı. Sen çıplaksın.

Ben de fark etmediğini sanmıştım.

İşte yine kızarıyordu.

'Bunda anormal bir şey yok,' diye geçirdi içinden. Hayatında ilk kez çıplak bir erkek görmüyordu ya. Simon kısa bir an gözlerinin önüne geldi. Onu pek çok kez çıplak görmüştü. İlk başlarda sevişirlerken ve daha sonra Simon bayıldığı zamanlarda. Onu soyup yatağına yatırırdı.

Fakat Jack, Simon değildi. Simon'la aralarında fark vardı. Simon bir Yunan heykeli kadar güzeldi. Erkeksi bir saldırganlığı yoktu. Oysa Jack yakışıklıydı. Erkeksi bir saldırganlığı vardı ve bu haliyle çok cezbediciydi.

Bunları düşünürken kendiliğinden bir hareketle ondan uzaklaşmıştı. Şimdi yatağın üzerinde yan yana oturuyorlardı. Neille genç adamın çıp. lak vücuduna bakmamak için özel bir çaba harcıyordu. Göz ucuyla onun ayağa kalktığını gördü.

Jack'in pantolonunu giydiğini fark etti. Bir fermuar sesi duydu. Adam çıplak mıydı? diye sordu Jack.

Adamı görmedim ki.

Jack bir havluyla saçlarını kuruluyordu. Ben kapıya vurduğumda banyodaydın galiba, dedi Neille.

İyi bildin. Tekrar duşun altına girip, bu kez soğuk suyu sonuna kadar açsam iyi olacak.

Neille, ellerini dizlerinin üzerinde kavuşturup, Seni rahatsız ettim galiba, diye mırıldandı.

Neler olup bittiğini bana doğru dürüst anlatır mısın, lütfen?

Neille derin bir soluk aldı. Yatağa henüz yatmıştım. Tam uykuya dalmak üzereydim ki, biri-ı nin kapı koluyla oynadığını fark ettim. Her kimse kapıyı açmaya çalışıyordu. Önce duvara vurarak sana haber vermeyi düşündüm, ama sonra vazgeçtim. Nihayet yataktan çıkıp kapıyı açtım.

Adamı gördün mü?

Kimseyi görmedim. Ama çok kuvvetli bir nane kokusu geldi burnuma. Bir iki saniye sonra dışarı doğru bir adım attım ve tam o anda yan odanın kapısının yavaşça kapandığını fark ettim.

Jack'in yüzünde düşünceli bir ifade belirmişti. Kaşlarını çatmış, dikkatle Neille'yi dinliyordu.

Bildiğim kadarıyla 41 numarada kimse kalmıyordu, dedi Neille.

Araştırmak lazım.

Sandalyenin üzerinde duran kazağını alıp giydi.

Ben de seninle gelebilir miyim?

Genç adam gülümsedi. Onu tepeden tırnağa süzdü. O anda Neille üzerindeki geceliğin çok ince olduğunu ve vücudunun bütün hatlarını ortaya çıkardığım hatırladı. Alt dudağını hafifçe dişledi. Gece yansı bu kıyafetle dolaşması hiç de doğru değildi. En azından, odadan çıkarken üzerine bir şey almayı akıl edebilirdi.

Burada kalsan daha iyi olur, dedi Jack, sakin bir sesle. Odanın kapısını arkamdan kilitle ve benim dışımda kimseye açma.

Bir parola belirleyelim mi?

Jack gülümseyerek baktı ona. Neden olmasın? dedi. Bodycheck, diyelim.

Ne anlama geliyor.

Buz hokeyinde kullanılan bir terimdir. Birinin diğerini kasten durdurmasına denir. Gülümserken dudaklarının kenarında derin iki çizgi oluşuyordu. Neille bu çizgiyi daha önce görüp görmediğini düşündü. Son birkaç haftadır bana karşı davranışın bu terime uygun düşüyor, diye mırıldandı genç adam. Bunları söyledikten sonra çantasından çıkardığı bir çift lastik ayakkabıyı ayaklarına geçirip sessizce odadan çıktı.

Neille yalnız kalınca yatağın içine ayaklarım altına alıp oturdu ve beklemeye başladı. Bu tür otellerde gece bekçilerinin tek tek kapıları kontrol ettiklerini ve gecenin çeşitli saatlerinde bu işi tekrarladıklarını biliyordu. Ama adamın kapının açıldığını fark ettiği an kendini yan odaya atmasını nasıl açıklamalıydı?

Dışarda tam bir sessizlik hüküm sürüyordu. Neille bu sessizliğin her an bozulabileceği endişesiyle bekliyordu. Jack 41 numaralı odaya mı girmişti? Yerinden kalkıp bakmaya cesaret edemiyordu. Eğitilmiş biri olarak böyle durumlarda ne yapması gerekiyorsa onu yapacaktı. Karşısına birisi çıksa dövüşür müydü acaba? Onu nedense dövüşürken gözünün önüne getiremiyordu. Çekim sırasında o deri ceketli adama vurmuştu, ama Neille o

sahneyi bir hayal gibi hatırlıyordu. Jack'in vurduğunu görmemişti. Sadece adamın yediği yumruğun şiddetiyle savrulduğunu fark etmişti.

On dakika sonra kapının hafifçe vurulduğunu işitti.

Bodycheck, diye fısıldadı Jack.

Ne oldu? İyi misin? Neden bu kadar uzun sürdü? Bunları söylerken farkında bile olmadan ellerini genç adamın göğsüne koymuştu. Garip bir psikolojiye kapılmıştı o an. Sanki onun göğsünde bir bıçak yarası ya da buna benzer bir şey arıyordu.

Odaya baktın mı? Kimse var mıydı?

Baktım. Senden özür dilemek istiyorum, çünkü yersiz bir korkuya kapıldığını sanmıştım. Yanılmışım. Odadan çıkar çıkmaz...

Yani bir yüzyıl önce.

Onun gözlerinin içine bakarak gülümsedi Jack. Evet, dedi. Yüzyıl önce odadan çıkınca 41 numaralı odanın önünde pusuya yattım. Geçici olarak, saklanmak için oraya girmişse nasıl olsa çıkacaktı. Gerçekten de biraz sonra kapı aralandı, fakat adam beni fark edince tekrar içeri girmek istedi. Uzun bir adım atarak kapıya ulaştım ve ayağımı kapımn aralığına koydum. Kısa bir boğuşmadan sonra adam yumuşadı.

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

Bir şey söylemen gerekmez. Adam gerçekten de gece bekçisiymiş. Kısaca ifadesini aldım. Basit bir röntgenciymiş. Bunu anladıktan sonra onu kulağından tutarak, aşağıya, resepsiyona indirdim. Otel müdürünü kaldırdım. Bereket adamın İngilizcesi fena değil. Ona olup biteni anlattım. Bu arada senin gece bekçisi gözyaşları içinde af diliyordu.

Aman Tanrım, dedi Neille. Çok kötü bir olay bu.

Onun için üzülmeye değmez. Genç bayanları anahtar deliğinden gözleyen sıradan biri. Anladığım kadarıyla seni rahatça görebilmek için sivri bir şeyle odamn kapısındaki anahtarın duruşunu değiştirmeye çalışıyordu. Duyduğun ilk tıkırtı buydu. Dikkat ettim, her iki odada yataklar tam anahtar deliğinin hizasına konulmuş. Adam üniformalı olduğu için arkadan görülünce tanınacağını düşünmüş. Bu yüzden sen kapıyı açınca yandaki odaya girmekten başka çaresi kalmamış.

Kırk yıl düşünsem böyle bir şey aklıma gelmezdi. Kapıda içeriyi gözetlemeye uygun bir anahtar deliği olduğunu bile fark etmedim. Bir an düşündü. Umarım fazla bir şey görememiştir, diye mırıldandı.

Ben pek aynı fikirde değilim, dedi Jack, düşünceli bir ifadeyle. Elini çenesine götürüp Neil-le'yi tepeden tırnağa süzdü. Sonra bakışları bir süre geceliğin altından olduğu gibi görülen göğüslerine takıldı. Bir şeyler görmüş olabilir, diye ekledi.

Bakışlarım güçlükle Neille'nin göğüslerinden kaçırdı.

Ama yine de bir daha aynı şeyi yapacağını sanmam. Otel müdürü bir ara beni bir köşeye çekerek adamı polise şikayet etmek isteyip istemediğimi sordu.

Umarım etmemişsindir.

Aslında edecektim. Fakat müdür bir sürü dil döktü. Adamın hasta bir karısı beş tane de çocuğu varmış. Ayrıca bir maaşını ceza olarak keseceğini söyledi.

Şikayet etmemekle iyi etmişsin, dedi Neille. Mesele bu şekilde kapandığı için büyük bir ferahlama duymuştu. Zavallı adam, sıkıcı hayatını biraz renklendirmek için böyle şeyler yapıyor olmalı. Bir SAS komandosunun saldırısına uğrayacağını nereden bilsin?

Sen nasılsın?

Jack bunu söylerken elini Neille'in omzuna koymuştu.

Neille yavaşça yatağın kenarına oturdu.

Çok büyük bir ağzınız var Neille Trenchard, dedi Jack, yüzüne ciddi bir ifade vererek.

Ne, benim ağzım mı büyük?

Evet ve özellikle dudaklarınız çok güzel. Öyleki, sadece bakmak bile, insanda öpme arzusu uyandırıyor.

Neille genç adamın sesinde elektrikli bir hava hissetti. Birdenbire olmuştu bu. Dünya birden duru vermişti sanki. O saldırgan, erkeksi bakışlara, ipnotize olmuş gibi gözlerini dikti. Paris'teydiler ve bir otel odasında yalnızdılar. Jack parmak uçlarıyla onun yanağını okşadı. Parmaklar çenesine kadar inip orada durdu.

Merhaba, diye fısıldadı Jack.

Neille yutkundu. Kısık bir sesle, Merhaba, diye karşılık verdi.

Harika bir şey oluyordu. İlk kez birbirlerine sevgili gibi davranıyorlardı. Duygusal bir kasırganın yaklaşmakta olduğunu sezdi Neille. Bir gerilim, bir bekleyiş içindeydi.

Büyülenmiş gibi kımıldamadan birbirlerinin yüzüne bakıyorlardı. 'İşte şu an birbirimize aşığız,' diye geçirdi içinden. Ne istediğini biliyordu. Onun tarafından öpülmek istiyordu. Onun elinin vücuduna temasım hissetmek istiyordu. Jack güçlü bir aşıktı. Aşkta ne kadar ihtiraslı olabileceğini kestirmek güç değildi. Onu istiyordu, onu bütünüyle istiyordu. Neille o anda genç adamın istediği her şeyi yapacağını güçlü bir biçimde hissetti.

Ellerini yavaşça ona doğru uzandı. O anda Jack derin bir uykudan uyanmış gibi baktı ona. Yapmamalıyız, diye mırıldandı. Henüz erken. Doğru olmaz, Neille.

Ama daha önce beni öpmüştün.

Evet, biliyorum. Seni öpmüştüm ve bu doğru bir hareket değildi. Ayrıca o sırada çevremizde bir sürü insan vardı. Oysa şimdi seni öpersem, duramayız. Elini alnına doğru götürdü. Kendine hakim olmak için büyük bir güç harcadığı belli oluyordu.

Seninle birlikte Paris'e gelmemeliydim, diye mırıldandı. Burada yalnız kalacağımızı, hep baş başa olacağımızı düşünmeliydim. Bunu başından beri biliyordum. O lanet olasıca uçak havalandığı an büyük bir hata yaptığımı anlamıştım.

Bak bunu hiç düşünmemiştim.

Neden? Beni nasıl etkilediğini biliyor olmalısın. Bazen gözlerim sana takılıyor ve bakışlarımı başka yöne çevirmek için büyük bir güç sarfet-mem gerekiyor.

Sıkıntılı bir tavırla içini çekerek elini saçlarının içinden geçirdi.

O güvercinli sahne çekilirken sana sarıldığım an adeta dünyam değişti. İçimde bir şeylerin altüst olduğunu hissettim. Seni kollarımın arasında sıkıca tutuyor ve bırakamıyordum. Şu an yaşadığıma benzer bir duyguydu.

Neille gülümsedi. Kollarım açarak, O halde öp beni, dedi.

Beni baştan çıkarmaya çalışma, diye uyardı Jack.

Neille'in yüzündeki tebessüm genişlemişti. Tehdit ediyormuş gibi bir halin var.

Jack başını salladı. Psikiyatrinin en önemli bulgularından biri insanların duygularının saf ve basit olmadıklarıdır, diye mırıldandı. Seni kollarımın arasına almayı çok istiyorum,' ama bunu yapmayacağım. İlkelerimi çiğneyemem. İşle duyguları birbirine karıştıramam.

Odanın içinde bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı. Gerçekten çok sıkıntılı görünüyordu. Küçük bir kafese kapatılmış vahşi ve güçlü bir aslana benziyordu.

Bugüne kadar hiçbir kadın bu kadar güçlü duygular uyandırmadı bende. Seninle birlikte olduğum sürenin neredeyse tamamını kendimle mücadele etmekle geçirdim.

Sonuna kadar dayanabileceğine emin misin? Neille bu soruyu büyük bir ciddiyetle sormuştu. Artık oyun oynamaması gerektiğini biliyordu. Jack'e aşıktı. Bu ciddi ve gerçek bir duyguydu. Bu konuda kuşku besleyemezdi artık. Benim isteklerimi de göz önünde bulundurmalısın, dedi.

Yapmamalıyız, diye karşılık verdi genç adam. Onunla göz göze gelmemeye çalışıyordu. 'Şu anda ne kadar güzel olduğunun farkında mı acaba?' diye geçirdi içinden. O bakır kızılı saçları bir yastığın üzerine dağılmış halde düşündü. Ona dokunduğu anda kendini tutamayacağını hissediyordu. Teni sıcak ve yumuşak olmalıydı, dudakları tatlı ve hafif nemli. Onun dudaklarını öpmek istiyordu. Ağız dolusu öpmek! Ve sonra her yerini...

Adımları gittikçe hızlanıyordu. Birden durdu. Gözlerini kapadı. Hayır, diye bağırdı. Bunu yapmamalıyız. Lewis'in bir daha yüzüne baka-mam.

Neille içini çekerek tek dirseğine dayanıp yavaşça yatağa uzandı, Ama Lewis'le ben... aramızda bir şey yok ki. Ona aşık değilim ve eminim o da bana aşık değil. Evet, beni düşünüyor kuşkusuz, ama o beni asla etten

kemikten yapılmış gerçek, canlı bir insan gibi düşünmez. Ben onun için küçük bir taş bebeğim sadece.

Gri bakışlar kısıldı. Sana evlenme teklif etti mi? diye sordu damdan düşercesine.

Etmedi. Edemez de. Çünkü reddedeceğimi bilir.

Arada bir görüştüğünüzü söylemiştin. En azından bu kadarı bile evlilik teklifine yeter bence.

Bak bana, bildiğim ve gördüğüm kadarıyla, Lewis'le benim aramdaki ilişki gerçek anlamda bir arkadaşlık bile sayılmaz.

iki yıl birlikte olduktan sonra mı?

Arada bir görüşmek, benim için büyük bir anlam taşımaz. Arada bir görüştüğüm bir sürü insan var.

Genç adam derin , bir iç çekti. İkna olmuş görünmüyordu, ama yine de, Peki, diye fısıldadı.

Seninle birlikte olmamız Lewis'e zarar vermez. Neille sözlerinin yarattığı etkiyi anlamak için dikkatle genç adamın yüzüne baktı.

Lewis'e değil bana zarar verir, dedi Jack. Yaptığım işte Lewis'e bağlıyım. Bana güvenme-seydi bu işi vermezdi. Buna rağmen seninle bir aşk yaşamam doğru olmaz!

Çok soğukkanlı bir tavırla konuşuyordu. Bu gece birbirimizden uzak dursak iyi olur, diye devam etti. Yarın ilk işim Avustralya'ya telefon açmak olacak. Neler olduğunu anlatmak istiyorum.

Bunu yapmamalısın, dedi Neille. Nedense birden telaşlanmıştı.

Endişelenmene gerek yok. Diplomatik bir dil kullanacağım. Ellerini Neille'nin omuzlarına koyarak gülümsedi. Önce çok bozulacak. Bu yüzden onu suçlayamayız, tabü. Ama daha sonra yeryüzünde terk edilen ilk erkek olmadığını düşünecektir ve bütün olanları kadere bağlayacaktır. Açık davranırsam beni o kadar suçlu bulmaz sa-nıyorum. Odanın içinde yeniden bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı. Yüksek sesle düşünüyor gibiydi.

Yaptığım işin karşılığında ondan para istemeyeceğim. Böylece şirketin itibarı da kurtulmuş olacak. Evet, bence en iyisi bu.

Neille alt dudağını dişledi. Lewis'e anlatmanı istemiyorum galiba, diye mırıldandı.

Belki de kendin anlatmak istiyorsun. Neden olmasın? Yarın telefonu sen açarsın.

Hayır. Yarın'olmaz.

O halde ne zaman? Böyle konularda dürüst olmak ve vakit kaybetmemek çok önemlidir. Belki 'de ertelemek istiyorsun. Onunla yüz yüze görüşmek için... Dürüst olmamız gerektiğini kabul ediyorsun herhalde, öyle değil mi?

Evet, sanırım en doğrusu bu.

O halde niye tereddüt ediyorsun? Jack parmak uçlarıyla onun çenesini tutup yüzünü kendine doğru çevirdi. Yoksa bu konunun açılmasını bile istemiyor

musun? Seni seviyorum ve senin de beni sevdiğini sanıyorum. Yoksa yanılıyor muyum?

Hayır! Yanılmıyorsun, Jack. Ben de seni seviyorum ve bunun harika bir şey olduğunu düşünüyorum, ama... Bakışlarını genç adamın gri gözlerinden kaçırdı. Bir kış rüzgarına yakalanmış gibi ürpermişti. Her şey çok hızlı gelişiyordu. Le-wis'le ne pahasına olursa olsun çatışmamalıydı. Ama bunun sebeplerini Jack'e açıklayamayacağını hissediyordu. Belki de en iyisi öyküyü başından sonuna anlatmaktı.

Neyin var senin? diye sordu Jack, yumuşak bir sesle. Onun yanağını hafif bir dokunuşla okşadı. Seninle burada iki gece geçirmek benim için tek kelimeyle harika olurdu. Ama bunu Paris'te insanın başından geçen küçük ve sıradan bir aşk macerası olarak kabul etmem imkansız. Ayrıca sen de çok iyi biliyorsun ki böyle şeyler kimsenin gözünden kaçmaz. Hatta şu kısa süreli beraberliğimiz ve insanların arasında oynamaya çalıştığımız rol bile büyük yankılar uyandırabilir. Daha şimdiden gazetelerin dedikodu sütunlarım gözlerimin önüne getirebiliyorum. Bir an durdu ve Neille'in yüzüne endişe dolu bir ifadeyle baktı. Yoksa istemiyor musun? Belki de küçük bir macera olarak görüyorsun beni.

Hayır, bu doğru değil. Sorun çok başka. Le-wis'le ilişkim şu sıralarda çok hassas bir aşamada. Neille yutkundu. Sözcükleri özenle seçmeye çalışarak, Bence uygun zaman değil, dedi. Çünkü...

Anlıyorum.

Yanlış anlama. Aslına bakarsan, ben... Onu sevmiyorum, yani aşık değilim ona ve ayrıca...

Lewis gibi bir adamı terk etmek kolay olmasa gerek. Birlikte olduğu kadınlara pek çok şey veriyor olmalı.

Onun parası beni asla ilgilendirmemiştir.

O halde mesele nedir, açıkça söyler misin lütfen?

Mesele sensin.

Jack kollarını göğsünde kavuşturarak öfkeyle baktı ona.

O halde telefon et ve söyle.

Neille yutkundu. O kadar basit değil.

Ya, öyle mi? Seni şimdi daha iyi anlıyorum. Mr. Mitcheil'ı beklerken küçük bir macera yaşamak istemiş olmalısın. Yanlış adam seçtin Neille. Birkaç yıl önce olsaydı, küçük bir macera yaşama fırsatını asla kaçırmazdım. Hele senin gibi bir kadınla. Ama şimdi çok farklı düşünüyorum. Ağır adımlarla pencereye doğru yürüyüp dışarı baktı.

Neille havanın birden elektriklendiğini hissetti. Bir şeyler yapmak istiyor, ama nereden başlayacağını bilemiyordu.

Odamı derhal terk etmeni istiyorum, dedi Jack, buz gibi bir sesle. Dışarı çık ve bir daha buraya girme.

Ama Jack...

Çık dışarı!

Bölüm Sekiz

Ertesi gün Neille her zamanki gibi görünmek için büyük bir güç harcadı. Çok zor durumdaydı, canı müthiş sıkkındı ve bunu kimselere belli et-memek zorundaydı. Simon'la birlikte olduğu sırada da böyle duygulara kapıldığı olmuştu. Ama Jack'e yönelik duyguları çok farklıydı. Simon'ın Neille'e ihtiyacı vardı. Neille ise aynı şekilde Jack'e ihtiyaç duyuyordu.

Araları nasıl da birden bozuluvermişti. Andre' nin stüdypsuna birlikte gitmişler, hatta birlikte yemek yemişlerdi. Ama Jack'in varlığı sadece fizikseldi. Ne konuşuyor ne de gülümsüyordu.

Ona her şeyi açıklasa, anlayabilir miydi? Neille bunu eninde sonunda yapmak zorunda kalacağım pekala biliyordu. Bir hafta içinde Jack'e her şeyi anlatmalıydı. Ama bir hafta çok geç olmaz mıydı? Neille'in midesine kramplar giriyordu. Aşk gibi kırılgan bir duyguyu bir hafta süreyle dondurmak mümkün müydü? Ya bir haftada ölürse?

Birkaç kez neredeyse her şeyi anlatma noktasına gelmişti. Fakat ağzı sıkılık yüzünden bunu yapamamıştı. Bu sadece onu ilgilendiren bir öykü değildi çünkü. En azından babası bilmeliydi. Oysa ona gidip açık açık Lewis'e aşık olmadığını, Jack'e aşık olduğunu söylese, zavallı adam paniğe kapılabilirdi.

Cumartesi günü gökyüzü gri bulutlarla kaplıy-dı. Tek kelime etmeden kahvaltı ettiler ve bir taksiye binip Charles de Gaulle Havaalanı'na gittiler. Londra'ya gidecek uçak pistteydi. Uçak havalandığında Neille elindeki magazinin sayfalarım karıştırıyordu. Hiçbir şey düşünmüyordu o an. Kafasının içi karmakarışıktı. iki yabancı gibi yan yana oturuyorlardı. Jack yüzünde sert bir ifadeyle camdan dışarı bakıyordu.

Alana indiklerinde bagajlarım aldılar ve bir taksiye bindiler. Londra'nın dış semtlerinden geçiyorlardı. Neille bir şeyler söylemek istiyor, ama söze nereden başlayacağım bilemiyordu.

Kente girdiklerinde Jack ona dönerek, Ayrılık vakti geldi, diye mırıldandı. Seni bırakacağım ve yola devam edeceğim.

Görevine yarma kadar devam etmen gerekmiyor mu?

Bir gece fark etmez, dedi genç adam kayıtsız bir tavırla. Neille'in sesindeki endişe dolu ifadeyi fark etmemiş görünüyordu. Eve gidip bir süre dinleneceğim, diye devam etti. Sonra gidip yiyecek bir şeyler alırım. Çok sakin bir gün geçirmek istiyorum. Yarın büroya gidip çalışmaya başlayacağım.

Ama yarın pazar.

Çok zekisin. Haklısın, yarın pazar. Yani benim en verimli çalışma günüm. Büroda yalmz olurum ve kimse telefonla rahatsız etmez. Böylece bir haftalık çalışmayı rahatça planlayabilirim. Öne eğilip şoförün omzuna dokunarak, Karşıki ev, dedi. Çantaları taşımana yardım edeyim.

Neille'le birlikte en üst basamağa kadar çıktı. Resmi bir tavırla elini uzattı. Tokalaştılar. Hoş-çakal, dedi Jack.
Yatağımın altında bir katil saklanmış olabilir, dedi Neille. içeri girip kontrol etmek istemez misin? Bu veda töreninden hiç hoşlanma, mıştı ve ne pahasına olursa olsun havayı değiştirmeye kararlıydı.
Jack Rea'nm yüzünde beliren alaycı tebessüme katlanmak zorunda olduğunu düşündü.
Tehdit mektubunu hatırlasana, dedi kısık bir sesle.
Taksi bekliyor.
Evde araştırma yapmak zorundasın, Jack.
Genç adam sabırsız bir tavırla içini çekti. Merak etme, dedi. Bu saatten sonra bir şey olmaz.
Ama daha önce tam tersi şeyler söylüyordun. Benim sorumluluğumu taşıyorsun. Belirsiz sonuçlardan nefret ederim, Jack.
Bu işlerin anlaşmalı olduğunu ve belirli bir süreye bağlı olduğunu da söylemiştim. İşimiz bitince gideriz. Şu anda düşündüğüm tek şey paramı almak ve arkama bakmadan uzaklaşmak.
Sen bir alçaksın, diye söylendi Neille dişlerinin arasından. Bu adamın soğukkanlılığından ve kayıtsızlığından nefret ediyordu. Üstelik gitmeye de kararlı görünüyordu Jack.
Genç adam onun aklından geçenleri anlamış gibi gülümsedi. Kayıtsız kalmayı tercih ediyorum, dedi. Sonra yüzündeki tebessüm kayboldu. Bak hayatım, diye mırıldandı. Temiz ve sorunsuz bir ayrılış yapmalıyız. Birlikte bulunmamızın bir anlamı yok zaten. Eğer ilerde seninle sokakta karşılaşırsam derhal yolumu değiştiririm. Umarım sen de aynı şeyi yaparsın.
Merdivenleri hızlı hızlı inerken, Hoşçakal, diye seslendi. Taksiye bindi ve gitti.
Neille elindeki kalemin ucunu ısırarak, İyi düşün, dedi. Lewis'in bürosuna kimlerin girip çıktığım hatırla.
Mr. Trenchard içini çekti. Saatlerdir kızı tarafından sorguya çekiliyordu. Neille bir teoriden diğerine atlıyor ve neyin peşinde olduğunu söylemiyordu. Lewis'in bürosundaki hayatı en ince ayrıntılarına kadar öğrenmek istiyordu. Sonunda biraz sakinleşir gibi oldu. Televizyon seyretmeye başladı. Fakat bir ara yine babasına döndü.
Büronun çalışma planında kaç iş var?
On, diye karşılık verdi yaşlı adam. Daha sonra yapılan değişikliklerle on ikiye çıkarıldı. Polis bütün bunları araştırdı, Neille ve öyle sanıyorum ki...
Yarım yamalak bir araştırma yaptıklarını ben de biliyorum. Burada önemli olan içeriden enformasyon sağlamak.
O da ne demek.
Şirket içinde yapılan dedikoduları kast ediyorum. Not bırakılmadan bir önceki gün Lewis'i kimlerin ziyaret ettiğini hatırlıyor musun?

Nasıl hatırlayabilirim, Neille? Biliyorsun Le-wis çok meşgûl bir adamdır. Ayrıca onu ziyarete gelenlerin listesini tutmak benim işim değil. Benim odam koridorun öteki ucunda.
Ama onu ziyarete gelen insanların sana da uğradıklarını söylerdin.
Evet, bu doğru, ama...
Seni bulamayanlar masanın üzerine küçük bir not bırakıyorlar, öyle değil mi?
Evet bu da doğru.
Ve sen notlan günlük program defterinin arasına koyuyorsun. Defteri beraberinde eve getiriyor, arada bir göz atıyorsun.
Yaşlı adam başını salladı. Evet, dedi, Defteri getiriyorum.
Az sonra defter Neille'nin dizlerinin üzerindeydi. Sayfalan hızlı hızlı çevirip aradığı tarihe ait notları buldu. Burada VAT'tan bir görevlinin seni ziyarete geldiği yazılı, dedi. Adı da Andrew Rice. Şaşırarak babasına baktı. Senden ne istiyordu bu adam?
Neille bu adamı şahsen tanıyordu. Babasından önce Mitchell'la birlikte çalışan yaşlı bir adamın oğluydu. Simon öldükten sonra Neille onunla birkaç kez görüşmüştü. Oldukça uygar biriydi ve Neille'e çok kibar davranıyordu. Bir süre sonra onu güzel bir kadınla birlikte görmüş ve böylece kendisini neden aramadığım anlamıştı.
Andrew'un oraya gelip giden diğer iş adamlarından bir farkı yok, dedi Mr. Trenchard. O gün babası Walter Rice hakkmda bir şeyler söylediğini hatırlıyorum, diye devam etti. Zavallı Walter bütün kışı hastanede geçirmişti. Sanırım hastalığı hala devam ediyor.
Walter Rice'la aramz pek iyi değildi, hatırladığım kadarıyla. Neille gözlerini iyice kısmış babasına bakıyordu.
Walter kimseyle iyi geçinemez ki. İnsanlardan sürekli bir şeyler koparmaya çalışır ve karşılığında hiçbir şey vermez. Fakat Andrew fena çocuk değildir. En azından sosyal hayatı babasmmkine kıyasla daha gelişmiştir.
Mr. Trenchard bir süre sessizce televizyon seyretti. Başını çevirmeden, Onu şüpheliler listesinden silsen iyi edersin, diye mırıldandı. Babası onu hep Lewis'in bürosundan uzak tutmaya çalışmıştır. İhtiyar bunak, Lewis'ten nefret eder. Sanırım, oğlunun oraya gitmesini düşmanla işbirliği olarak değerlendiriyor. Lewis'in yüzüne karşı bir şey söylemez, daha çok arkasından atıp tutar.
Andrew'u listeme almış değilim, dedi Neille, aksi bir tavırla. Büroda çalışanların isimlerini bana verebilir misin?
Şimdi mi?
Neille kucağındaki defteri kapatıp gülümsedi. Yarın da olabilir, dedi.
Çok şükür insafa geldin, diye söylendi yaşlı adam. Mrs. Dawson geçen gün misafir odasındaki dolabın çekmecesinde küçük bir hesap makinesi buldu.

Sanırım Jack'e ait. Yarın sabah erkenden çıkıp bürosuna giderek kendisine teslim etmem gerekiyor.

Ben götürürüm, diye atıldı Neille.

Jack Rea'nın şirketi Londra'nın merkezinde, oldukça dar bir sokaktaydı. Neille babasının büyük arabasını bina girişindeki avlunun kapısına güçlükle park etti. içeri girmeden önce binaya dikkatle baktı. Hiçbir hayat belirtisi görülmüyordu.

Oraya gelene kadar kendine tam bir güven duymuştu. Onunla karşılaşacağı anı hayal ettikçe bu güven duygusu hızla kayboluyordu.

Onu görünce kim bilir ne düşünecekti? Bir bahane yaratarak kendisiyle ilişki kurmak istediğini düşünebilirdi, pekala. Yalan da değildi. Oysa Neille bu tür küçük taktiklere başvurmayacak kadar gururluydu. Gerçekten öyle miydi?

Parmaklarının arasında sıkı sıkı tuttuğu küçük hesap makinesine baktı. Onu okşamak geliyordu içinden. Aslında bunu bir kutuya koyup postala-yabilirdi. Ya da babasının göndermesini sağlayabilirdi.

Tam kapıyı çalmak üzereyken Jack karşısına çıkıverdi. Neille kalbinin sıçradığını hissetti.

Kapımn arkasında mı bekliyordun?

Normal değil mi? Güvenlikle uğraştığımı unuttun mu yoksa? Gözümü ve kulağımı daima açık tutmalıyım. Bir araba sesi duydum, aradan oldukça uzun bir zaman geçtiği halde kapıyı çalan olmadı. Bu durumda aşağı inip bakmam gerekiyordu. Pencereden dışarı bir göz atınca babanın arabasını tanıdım. Doğrusu seninle karşılaşacağımı sanmıyordum.

Neille heyecanını belli etmemeye çalışarak, elindeki hesap makinasım uzattı. Bunu unutmuşsun, dedi kısaca.

Teşekkürler.

Benim için bir zevkti.

Lewis omzunu kapıya dayadı. Alaycı bir tebessümle bakarak, Öyle mi? dedi. İçeri girsene. Sana sormak istediğim birkaç küçük soru var.

Neille bir an duraksadı. Jack'in onunla konuşmak istemesi biraz şaşırtıcıydı. Yeni bir şey mi olmuştu acaba?

Genç adam bu kısa duraksamayı anlamıştı. Hem birer kahve içeriz, diye ekledi.

Bu kahve önerisi işin şeklini biraz değiştiriyordu. En azından cesaret vericiydi. Yoksa onu yine Lewis hakkında sorguya mı çekecekti? Belki de tam tersine, ona dostluk elini uzatacaktı. İlişkiyi onarmak için önemli bir fırsattı bu. Belki de aralarında beliren soğukluk onu da üzmüştü ve özür dilemeye hazırdı.

Birlikte içeri girdiler. Uzunca bir koridor boyunca yürüdüler ve oldukça sevimli döşenmiş bir büroya girdiler. Genel olarak açık kahverengi ve beyaz renkler hakimdi. Şık bir yazı masası, duvarı boydan boya kaplayan bir

kitaplığa yaslanmıştı. Bir duvarda, adalarıyla birlikte bütün İngiltere'yi gösteren dev bir harita vardı.

Jack koltuklardan birine oturması için ona işaret etti. Neille'i tepeden tırnağa süzerek, Bu acayip elbiseyi nereden bulduğunu sorabilir miyim? dedi. Yoksa onu Moğollu bir köylü kadından ödünç mü aldın?

Neille güldü. Acaip bulduğun bu elbise son modadır, diye karşılık verdi.

Jack dolaptan iki fincan çıkardı. Kahve termosunu alırken, Kahveyi süt ve şekerle içiyordun galiba, diye mırıldandı.

Mükemmel bir hafızan var.

Hala dedektifçilik oynuyor musun?

Bu da nereden çıktı?

Hiç, dün ayrılırken içerde bir katilin seni bek. liyor olabileceğinden söz etmiştin de.

Şaka yapmıyordum. Benimle ilişkini kesmiş olabilirsin, ama ben yine de araştırmalarımı sürdürüyorum. Tek başıma.

Herhangi bir ipucu bulabildin mi bari?

Sadece önemsiz gibi görünen küçük bir ipucu... Tehdit mektubunun bırakılmasından bir gün önce Andrew Rice, Lewis'in bürosunu ziyaret etmiş.

Jack kahvesinden bir yudum aldı. Andrew Rice mı? dedi. O da kim? O gün orada olduğunu nereden biliyorsun? Herhangi bir iş için gelmiş olabilir.

Haklı olabilirsin, dedi Neille.

Ne iş yapıyor bu adam?

Myfair'de bir sanat galerisinin ortağı. İthal malı antikalar ve buna benzer şeyler satıyor.

Gerçekten de Andrew'un o gün neden büroya geldiğini bilmek istiyordu. Babasının hastalığım haber vermek için gelmiş olması çok zayıf bir ihtimaldi. O kadar meşgul bir adamın böyle bir şey için yarım gününü feda etmesi düşünülemezdi.

Onunla bizzat konuşsam daha iyi olacak galiba, diye mırıldandı.

Ne diyeceksin ona. Sen, Andrew Rice, beni tehdit ettin ve ben, Neille Trenchard seni itham ediyorum! Böyle mi diyeceksin?

Pekala Jackson Rea, benimle dalga geçmen gerekmez. Sen olsan ne yapardın, onu söyle.

Hiçbir şey. Güvenlik meselelerinde en önemli nokta doğru hedef tesbit edebilmektir. Bu yüzden emin olunmadıkça harekete geçilmez. Kuşkulandığın birinin evine gidip de onu suçlarsan, bu çok gülünç bir şey olur.

Böyle bir şey yapacağımı söylemedim ki!

Tamam, sinirlenme. Öncelikle, böyle konularda önüne çıkan ilk ipucundan hareketle kesin yargılara ulaşabileceğini düşünmemelisin. Önce sıkı bir araştırma yapmalısın. Kuşkularım doğrulayacak başka ipuçları bulursan... Bu durumda, senin gibi birinin yapması gereken tek bir şey var. Polise gitmek.

Bakışlarım Neille'in gözlerinden ayırmadan kahvesinden bir yudum aldı. Şimdi istersen benim sorularıma geçelim, dedi. İlk sorum şu : Simon Gates uyuşturucu müptelası mıydı?

Neille az kalsın elindeki fincanı düşürüyordu. Geçmişin bulanık amları yıldırım hızıyla üzerine saldırdılar. Kalbi, duracak gibi oldu, Demek onu bürosuna özür dilemek veya havayı yumuşatmak için davet etmemişti. Niyeti sorguya çekmekti. Bunu nasıl- öğrenmiş olabilirdi? Simon Gates'in özel hayatını pek az kişi bilirdi.

Sessizlik dayanılmaz bir hal aldığında, Jack, Bugün eski gazetelerden kesilmiş haberleri gözden geçirdim, dedi. Gerçekten de kitaplığın önünde içinde kesilmiş gazete küpürleri olan ve açık duran dev bir dosya vardı. Bu kez satır ara-larını okumaya çalıştım, diye devam etti Jack. Davranışlarına bakılırsa Simon Gates ya tam bir serseriydi ya da bir uyuşturucu müptelasıydı, belki çok daha güçlü bir şeyler kullanıyordu. Odanın içinde yürümeye başladı. Bir ara dönüp Neille'e baktı. Bu konuda bana söylemek istediğin bir şey var mı? diye sordu.

Simon'ın uyuşturucu kullandığı gazetelerde yazmıyor herhalde.

Olayları yorumlarken daima siyah ve beyaz renkleri aramamak gerekir. Esas bilgiyi sağlayan aradaki renk tonlarıdır. Simon Gates zengin bir endüstri patronunun ve tanınmış bir aktristin oğlu. Böyleleri için paramn hiç önemi yoktur. Ama para, sadece tek bir şeye yarar, satın almaya! Ve her şeyi parayla satm alamazsın. Jack kaşlarını çatarak bir süre sessiz kaldı. Söyleyecek misin? dedi. Simon Gates uyuşturucu müptelası mıydı?

Evet, diye haykırdı Neille. Evet, evet, öyleydi! Gerçeği öğrendin sonunda. Memnun musun bari?

Şimdi ikinci soruya geçelim. Basın Simon Ga-tes'in esrarengiz bir biçimde öldüğünden söz ediyor. Ölüm sebebi ailesi tarafmdan açıklanmamış. Acaba intihar mı etti?

Neille başını öne eğdi. Titremeye başlamıştı. Yüreğinde şiddetli bir acı duyuyordu. Kısık bir sesle, Önemli mi? diye mırıldandı.

Evet, çok önemli.

Neden ama?

Saçlarını eliyle geriye doğru itti. Endişe dolu iri mavi gözlerini genç adamın yüzüne çevirdi. Bakışlarında derin bir keder ve binlerce soru vardı. O an, sanki geçmişi yaşıyordu.

Senin için bunun ne önemi olabilir? diye tekrarladı.

Biliyorsun ben insanlarla ilgileniyorum, Neil-le. Ne yaptıklarını ve neden yaptıklarım araştırıyorum. Bu bakımdan ele alındığında, insan davranışlarının benim için çok özel bir önemi var.

Neille acı bir ses tonuyla, Simon'ın kişisel geçmişini bir psikiyatrist dikkatiyle incelemen çok garip, diye mırıldandı.

Sadece Simon'ı değil seni de inceledim, diye karşılık verdi genç adam.

Öylesine soğukkanlıydı ki, Neille asabının hızla bozulmakta olduğunu hissetti. Şu anda onun gözünde babasının sırlarım açığa vurmaya hazırlanan sıradan bir kadından başka şey değildi. Her şeyi biliyordu kuşkusuz. Jack'in gerçek bir uzman olduğunu düşünmüştü. Oysa şimdi yanıldığım anlıyordu. O bir uzman değil, insanların kişiliği ve geçmişi ile ilgilenen, onların hatalarından ve talihsizliklerinden yararlanarak bazı ipuçları bulmaya çalışan ve mesleğini ancak böyle sürdürebilen biriydi. Bu oyunda, hem savcı, hem yargıç hem de jüri rolünü aynı anda oynuyordu. Bir an gözlerini kapadı. Başı dönüyordu.

Yanılıyorsun, dedi yorgun bir sesle. Simon intihar etmedi. Aşırı dozdan öldü. Ama senin gibi biri için ikisi de aynı anlama geliyor, öyle değil 'mi?

Nasıl tanışmıştınız?

Kuzenim Paul tanıştırmıştı bizi. Okulda aynı sınıfta okuyorlardı. Paul uslu bir çocuktu. Simon' m ise yapmadığı kalmamıştı. Sonunda onu okuldan attılar. Esrar içerken yakalanmıştı. Sonra gelip bizimle birlikte oturmaya başladı.

Jack, Neille'in tam karşısındaki koltuğa oturup ayak ayak üstüne attı. Neden? diye sordu.

Çünkü, gidecek başka yeri yoktu. Ayrıca Mooie ona acımıştı. Onu çok severdi, biliyor musun? Onu da tıpkı benim gibi evlat edinmek istemişti. Simon'ın annesiyle babası birkaç yıl önce boşanmışlardı. Annesi başını alıp Avrupa'ya gitmiş, babası ise bir başka kadınla evlenmişti. Kadının Si-mon'ı görmeye bile tahammülü yoktu. Simon son sınavdan birkaç hafta önce okuldan atılmıştı. Bunun üzerine babası bir şeyler yaptı. Samrım para yedirdi. Simon okulu bitirmiş sayıldı ve üniversiteye kaydı yapıldı. Ama yıllar süren bir öğrenim görmek istemiyordu.

Ne istiyordu?

Kendi de bilmiyordu ki. Ama on dokuz yaşındayken kim ne istediğini bilir?

Rahatsız oluyorsan anlatma, dedi Jack. Kendimi başına içi dolu bir tabanca tutuyormuşum gibi hissetmeye başladım.

Neille başım kaldırıp dikkatle genç adamın yüzüne baktı. Onun samimi olup olmadığım anlamaya çalışıyordu. Aslında buna benzer tavırlarla geçmişte de karşılaşmıştı. Ondan haber sızdırmaya çalışan gazeteciler röportajın bir yerinde daima böyle davranırlardı. Rahatsız oluyorsamz devam etmeyelim. Bunun ne anlama geldiğini çok iyi büiyordu. Meselenin en önemli noktasına yaklaşıldığı anlamına gelirdi bu. 'En iyisi aldırmamak,' diye içinden geçirdi Neille. Nasıl olsa her şeyi öğrenecekti.

Ve Simon bir kez daha teyzemin kapışım çaldı, diye devam etti. Ve teyzem onu bir kez daha kabul etti. Hali tavrı çok iyiydi. Hatta oldukça neşeliydi. O sıralarda en ufak bir tutarsız davranışını bile görmedim. Yazı orada geçirmek istediğini söyleyince teyzem kabul etti. Birlikte çok eğlenirlerdi. Teyzem

onun saçlarını tarar ve bir meleğe benzediğini söylerdi. O meleğin bir şeytana dönüşebileceğini kimse düşünemezdi.
Ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Derin bir soluk aldı.
Simon belki de hayatımn en mutlu dönemini orada yaşadı,- diye devam etti. Sussex'te bir kere olsun esrar kullanmadı. Buna eminim. Böyle bir şey yapmış olsaydı herkesten önce teyzem fark ederdi. Ve ona engel olurdu... Evet, mutlaka engel olurdu. Onu o sıralarda daha yakından tamdım. Kuzenlerimden çok farklıydı. Oldukça katı değer yargıları vardı onların, nasıl denir, daha erkeksiydiler. Oysa Simon, bütün haylazlığına rağmen çok hassastı. Hırçınlığı da belki buradan kaynaklanıyordu.
O günleri yeniden yaşıyordu sanki. Sussex'in yemyeşil kırları gözünün önüne gelmişti. Yakındaki bir çiftlikte iş bulmuştu, diye devam etti. O sıralarda daha sık birlikte oluyorduk. Birlikte kırlara giderdik. Durmadan konuşurdu benimle, ama durmadan, saatler boyu. Şimdi geçmişe bakıyorum da, aramızda çok önemli bir ortak nok-ta olduğunu görüyorum. İkimiz de mutlu ve gerçek bir aileden yoksun büyümüştük. Bu eksikliği belki de birbirimizle gidermeye çalışıyorduk. Mooie vardı, kuşkusuz. Onu severdim. Simon da çok severdi. Ama yine de onun gerçek annemiz olmadığını bilirdik. Bunun ne demek olduğunu anlayamazsın. Mooie, arada fark gözetmese de kendi çocuklarının annesiydi. Simon o güne kadar kimse tarafından gerçek anlamda sevilmedi, ğini düşünürdü.
Seninle tanışmcaya. kadar mı ?
Evet, dedi Neille. Boğazına bir şeyler tıkanmıştı. Evet, böyle düşünürdü. Çok güzel bir beraberliğimiz vardı. Tamamen masum bir beraberlik.
O sıralarda ailesiyle ilişkisi yok muydu?
Vardı. Babası düzenli olarak para gönderiyordu. Mr. ve Mrs. Gates inanılmayacak kadar egoist insanlardı. Kendilerinden başka kimseyi düşünmezlerdi. İşin garibi en fazla ihmal ettikleri kişi Simon olmuştu. Bebekliğinde onu çok şımartmış-lardı. Simon dadılarla büyütülmüş her isteği anında yerine getirilmişti. Ama yine de anne ve babasından hep uzak tutulmuştu.
Sadece para göndermeleri garip. Parayı uyuşturucuya yatırdığını bilmiyorlardı kuşkusuz.
Uyuşturucu daha sonra ortaya çıktı. O sıralarda böyle bir sorun yoktu. Her şey o güzel yaz günleri sona ererken başladı. Simon'm annesi Avrupa turundan yeni dönmüştü. Simon'la birlikte Londra'daki apartman katında oturmak isti-yordu. Ona bir müzik seti, bir araba ve bir sürü yeni elbise satın aldı. Ve kısa süre sonra onu evde yalmz bırakarak ortadan kayboldu. Bir süre sonra ben de Sussex'ten ayrıldım ve Londra'ya taşınarak babamla birlikte yaşamaya başladım. Simon'la tekrar buluşmaya başladık. Fakat şehir hayatı çok farklıydı. Her şey çok hızlı ve karmaşıktı. Ve bu ortamda Simon aşkımızın daha gerçekçi olmasını istemeye başladı.

Onunla birlikte mi kalıyordun?
Hayır. Ne yazık ki, hayır. Aslında bunu istedim, fakat babam şiddetle karşı çıktı. 'Simon’la görüşmemi bile istemiyordu. Hatta bu yüzden kalp krizi geçirdi.
O sırada, yine de, birlikte diskolara ve gece kulüplerine gidiyordunuz.
Evet, gidiyorduk. Londra’da hemen hiç arkadaşım yoktu. Bu durumda ister istemez Simon’ m peşinde dolaşan o insanların araşma karıştım. Çok kapalı bir gruptu bu. Kendilerinin bütün diğer insanlardan farklı olduğunu kanıtlamak için yapmayacakları şey yoktu. Birlikte esrar içiyorlardı. Ben de aslında onlar gibi davramyordum. Ama hiç esrar içmedim. Zaten ısrar etmiyorlardı.
O sıralarda sanırım on sekiz yaşmdaydın. Aile bağlarından kopmaya çalışıyordun. Daha doğrusu babana başkaldırıyordun. Neille başım salladı. Anladığım kadarıyla baban senin üzerinde disiplin sağlamaya çalışmamış, diyerek devam etti Jack.
Disiplin kurmak istedi. Ama bana güveni vardı. Kendi yolumu bulabileceğime inanıyordu.
Ben olsam çok farklı davramrdım.
Neille genç adamın yüzüne kederli bir tebessümle baktı. Sana ihtiyacım olduğu sırada neredeydin? diye sordu.
O sırada ben de kendi hatalarımı yapmakla meşguldüm. Simon'la birlikte olman senin de aynı şekilde görülmene yol açmış olmalı.
O sıralarda dedikodu sütunlarında adımız geçmeye başlamıştı. Simon böyle şeylere aldırmazdı. Sanırım, kendisinden söz edilmesi biraz da hoşuna gidiyordu. Ben de onunla birlikte görünüyordum. Çevresindeki insanlarla birlikte olmaktan hiç hoşlanmadığımı özellikle bilmem isterim. Ben sadece Simon’la birlikte olmak istiyordum. Ama her defasında dehşet verici bir kalabalığın ortasında buluyorduk kendimizi. Sonunda dayanamadım ve kulüplere gitmekten vazgeçtim. Fakat bu basının dikkatini çekmedi. Beni hala, diskolardan çıkmayan bir sosyete kızı olarak göstermeye devam ediyorlardı. Ben biraz uzaklaşınca Simon’m çevresini bir dalkavuklar çetesi sardı.
Bu adam hiçbir işe girip çalışmayı denemedi mi?
Babası onu şirketlerinden birinin başına geçirmeye çalışıyordu. Fakat Simon bu tür şeyleri asla ciddiye almazdı. Çalışma konusunda ne hır-sı ne de isteği vardı.
Uyuşturucu bağımlılığı o sırada başlamış olmalı.
Evet, dedi Neille, başını sallayarak. Önce kokainle başladı. Daha sonra eroin kullandı ve sonra bulabildiği her şeyi denedi. Fark ettiğimde deliye döndüm. Çok korkmuştum. Onu vazgeçirmek için elimden gelen her şeyi yaptım. Bunun üzerine benden gizli olarak kullanmaya başladı. Ve tam bir yıl boyunca... Gözleri dolu dolu olmuştu. Bir gün kolu dikkatimi çekti, diye

devam etti. İğneler kolunu delik deşik etmişti, her tarafı mosmordu. Bir kliniğe yatması için onu ikna etmeye çalıştım. Birkaç kez tedavi gördü, ama... yararı olmadı. Her defasında yeniden başlıyordu. O sırada hep boş umutlara kapılıyordum ve bu umutların kısa sürede yok olup gidişi beni mahvediyordu. Bu gidiş gelişler onu da hırpalıyordu. Yüzü gülmeyen, arada bir şiddetle sinir krizleri geçiren aksi bir insan olup çıkmıştı.

Gates ailesi seninle ilişki kurmadı mı?

Hayır. Beni görmek istemediler, nedense. Oğullarıyla ilgili haberleri başkalarından almayı tercih ediyorlardı. Bazı yayın organlarında Si-mon'm bu hale düşmesinin sorumlusu olarak beni gösteriyorlardı. Güya Simon benim yüzümden uyuşturucuya başlamış. Bu tür haberlerin etkisi altında kaldıkları için beni aramadıklarım sanıyorum.

Kusura bakma ama, sormak zorundayım. Si-mon'la ilişkini tamamen kesmeyi hiç düşünmedin mi?

Kolaydı sanıyorsun galiba. Ona yüzlerce defa ilişkimizin bittiğini söyledim. Dinlemiyordu ki. Gündüz ve gece, aklına gelen her saatte bana telefon ediyordu. Çenesine doğru süzülen gözyaşlarını eliyle sildi.

Anlıyorum, diye mırıldandı Simon. Senden başka kimsesi yoktu ve seni çok seviyordu.

Sesinde çok yumuşak, anlayış dolu bir şeyler vardı. Neille başım kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. Ona karşı derin bir sempati duyduğunu hissetti. Bu- konuyu babasıyla bile bu kadar açık konuşamamıştı. Lewis ise bu konunun açılmasını istemezdi. Onun için Simon diye biri yaşamamıştı sanki.

Sonuna doğru aramızda aşk diye bir şey kalmamıştı, dedi. Aşk bir çeşit acıma duygusuna dönüşmüştü. Çok zordu. İnanılmayacak kadar zor.

El çantasından bir mendil çıkarıp burnunu sildi. Dosyanda beni havuzda çıplak yüzerken gösteren bir fotoğraf olacak, diye devam etti. O gece kendimi Simon'm rezil olmasım önlemek için o şekilde havuza atmıştım.

O olayı anlatır mısın?

Tatil için İtalya'ya gitmiştik. Onu bir iki hafta Londra'dan ve uyuşturuculardan uzaklaştırmak istiyordum. Bir gece oda kapımın hızlı hızlı çalınmasıyla uyandım. Karşımda bir görevli duruyordu, ama adamın ne söylediğini anlayamıyor-dum. Sonunda Simon'm bir sorun çıkardığım anladım. Hemen üzerime bir rob geçirip adamla birlikte aşağı indim. Bahçeye, havuzun bulunduğu yere indik. Simon oradaydı. Giyinikti ve beline kadar gelen suyun içinde duruyor ve avazı çıktığı kadar bağırarak şarkı söylüyordu. Önce ne yapacağımı bilemedim. İnsanlar çevreye toplanmışlardı. Ona yalvarmaya başladım. Havuzdan çıkmasını, odasına gitmesini söylüyordum. Beni dinlemiyor, gülüp duruyordu, hatta beni yamna çağırıyordu. Neille elini almna götürerek gülmeye başladı. Çok komik bir manzaraydı. Çevremizdeki kalabalık gittikçe büyüyordu. Düşünebiliyor musun, tam bir rezalet! Umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım. Onu zorla

çıkarmaktan başka çare yoktu. Fakat otel görevlisi bu işe yanaş- ' mıyordu, çünkü üniformasının ıslanmasını iste- , miyordu. Bunun üzerine havuza girdim. Simon l iyice coşmuştu. Üzerindekileri çıkarmaya başladı. Benim de soyunmamı istiyordu. Havuzun çevresindekiler şamataya başlamışlardı. Kahkahalarla çığlıklar yükseliyordu. Sonunda Simon üzerim-dekini çıkardı. Ve öylece kalakaldım.

Jack güldü. Ve tam o sırada kalabalığın içinden biri fotoğrafım çekti.

Evet, tam da öyle oldu. Basında bu büyük bir skandal olarak yer aldı. Kafayı bulup havuza girdiğimiz öne sürüldü. Neyse, komik ya da değil, tek kelimeyle çılgın bir geceydi. Daha sonraki aylar gibi... Simon'm ölümü gibi...

Ve bu arada basın sizi sürekli izliyordu.

Neille derin bir iç çekti. Yazdıkları her satırı okumuş olmalısın, dedi kederli bir tavırla. Hakkımızda neler dediklerini biliyorsun.

Yerinden kalktı. Bu sorguya artık bir son vermek gerekiyordu. Yorgundu. Geçmişin bütün yükünü üzerinde taşıyordu sanki. Bir an önce git-meliydi.

Tam odadan çıkmak üzereyken durdu.

Simon'm babasımn bütün bu olanlara nasıl tepki gösterdiğini tahmin etmek senin için zor olmasa gerek. Oğlunun kamuoyu önünde bir uyuşturucu müptelası olarak damgalanması onu dehşete düşürmüştü. Bu durumun içinde yaşadığı sosyal hayatı önemli ölçüde etkileyeceğini biliyordu. Bir süre basma tekzipler yolladı, daha sonra tam bir kayıtsızlığa gömüldü. Aslında insanlar Simon'm bir uyuşturucu müptelası olup olmadığım tam olarak anlayamadılar. Babasımn koruyucu eli, kimseye sezdirmeden daima üzerinde oldu. Herkesin bildiği bir sırdı bu. Evet, artık her şeyi biliyorsun. Umarım bu kadarı yeterli-dir. Gözyaşlarından ötürü çevresini iyi gör emiyordu.

Neille çıkış kapısına doğru yürürken hıçkırık, lara boğuldu. Jack Rea artık her şeyi biliyordu ve bu bilgiyi istediği gibi kullanabilirdi. Dış kapıdan çıkarken, bütün yüzü gözyaşlarıyla ıslanmıştı. Tam iki yıl boyunca baskı altında tuttuğu bütün duygulan, bir saat içinde açığa vurmuştu. O anda istediği tek şey yalnız kalmaktı. Evet ağlıyordu. Simon için, kendisi için ağlıyordu.

Bir dakika canım, lütfen bekle beni.

Jack'in sesiydi bu. Neille adımlanm sıklaştırdı, sonra arabaya doğru koşmaya başladı.

Bölüm Dokuz

Pazartesi günüyle birlikte hayat Neille için normale döndü. Ya da en azından o böyle olduğunu düşünüyordu. Stüdyoya giderek haftalık çalışma programım gözden geçirdi. Oldukça yoğun bir programdı bu. Jack'i veya Lewis'i düşünmek için zaman kalmayacaktı ve bu çok iyi bir durumdu. Deliler gibi çalışmak ve hiçbir şey düşünmemek istiyordu. Cuma gününe kadar yakın dost Le-wis'i uzak tutmak niyetindeydi. Her şeyi, bütün ilişkileri inceden inceye planlamalıydı.

O akşam hazırdı. Evinde oturup telefonun çalmasını bekledi. Tam saat dokuz buçukta telefon çaldı. Lewis Mitchell eve dönmüştü ve Neille onunla görüşmeye hazırdı.

Umarım seyahatin iyi geçmiştir, dedi Neille.

Pena değildi, ama çok yoruldum. Ardından uzun uzadıya seyahatini anlattı. Sesi bir rapor veriyormuş gibi monotondu. Anlattıkları bitince, Hayat nasıl gidiyor? diye sordu.

Bu sorunun ardından genellikle uzun bir konferans gelirdi.

Pena değil, her zamanki gibi, diye karşılık verdi Neille.

Artık Jack Rea aracılığıyla ilişki kurmayacağımız için seviniyorum. Bana düzenli olarak rapor verdi. Bu arada bir manyak tarafından baltayla doğranmadığımız için çok sevinçliyim.

Meraklanma her şey yolunda.

Çok güzel. Şimdi gündemdeki mesele bir araya gelişimiz. Ne zaman görüşüyoruz?

Korkarım, yarın akşama kadar doluyum. Yeni bir parfüm çıktı piyasaya. Onun tanıtımını yapmam gerekiyor. Bu sırada işler çok sıkı.

Üzülme, dedi Lewis. Yarın akşama kadar ben de doluyum. Daha doğrusu perşembe akşamına kadar kent dışmda olacağım. Seninle cumaya buluşalım. Bizim için özel bir gün olmasını istiyorum.

Neille bir an düşündü. Özel bir günün ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Bu adamla evlenmeyi düşünmediğine göre onunla birlikte olmayı da reddetmeliydi. Ama bunun için öncelikle bir anlaşmazlık konusu bulmalıydı. Ahizeyi öyle sıkıyordu ki, el mafsalları bembeyaz olmuştu. İpleri koparan taraf olamazdı. Bu durumda babasını bir hedef haline getirmiş olurdu.

Akşamları sana telefon ederim, dedi Lewis. Ayrıntıları cuma günü konuşuruz.

Neille telefonu kapadıktan sonra ellerini yanaklarına bastırarak bir süre kımıldamadan durdu. Çok iyi düşünmeliydi. Cumaya daha çok zaman vardı. Bu süre içinde oturup uzun uzun düşünebilirdi.

Tam on dakika sonra telefon tekrar çaldı. 'Herhalde bir şey unuttu,' diye içinden geçirdi Neille. Genel olarak böyle yapardı.

Ahizeyi kaldırıp, Evet, dedi.

Merhaba, ben Jack. Yarın akşam boş musun, diye soracaktım.

Jack! Çok şaşırmıştı. Kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Heyecanlanıyor muydu yoksa? Nedendi peki?

İlk anda sesinin çıkmayacağından korktu. Hafifçe öksürdü. Yarın mı? diye sordu.

Evet, yarın. Konuşmamızdan sonra hakkında daha çok şey öğrenmeye karar verdim...

Daha çok şey öğrenmek! Bu daha fazla sorguya çekilmek anlamına geliyordu. Bu adam nasıl bu kadar soğukkanlı ve acımasız olabiliyordu?

Gözlerini sıkıca yumdu. Ne söylemesi gerektiğini düşünüyor, içinde gittikçe büyüyen.öfkeyi bastırmaya çalışıyordu. O büroda geçirdiği korkunç saatleri yeniden yaşar gibi oldu. Geçmiş olanca canlılığıyla o ana kadar saklı kaldığı yerden fırlayıp üzerine çullanmıştı sanki. Lewis'in kayıtsızlığı çok daha farklıydı ama en azından acı vermiyordu.

Bunu yapamayacaksın, diye söylendi dişlerinin arasından. Yarın beni göremeyeceksin. Yarın çok önemli bir randevum var. Ertelemem kesinlikle imkansız.-İyi geceler Jack Rea. Bunları söyledikten sonra telefonu sert bir hareketle kapadı.

Bitkindi. Hiçbir şey düşünmeden gidip yattı ve sabaha kadar deliksiz bir uyku çekti.

Parfüm şirketi çok lüks bir otel olan Park La-ne'de geniş bir suit ayarlamıştı. Çekimler orada yapılacaktı. Neille otele gittiğinde, ışıklar, dekor, müzik, kısaca her şey ayarlanmıştı. Sabahın sekiz buçuğunda çalışma başlarken herkesin yüzü gülüyordu.

Çekim gün boyu devam etti. Neille otelin kapısından çıktığında saat akşamm sekiziydi. Hızlı hızlı otelin dış merdivenlerinden inerken birden adımlarını yavaşlattı. Jack tek ayağını en alt basamağa dayamış ona bakarak gülümsüyordu.

Sağlığın yerinde mi diye sormaya geldim, dedi gülerek.

Çok şıktı. Üzerinde deve tüyü renginde spor bir ceket, içinde siyah bir gömlek vardı. Oldukça çekici görünüyordu, ama Neille'nin o anda buna dikkat edecek hali yoktu.

Beni izlemekten vazgeçsen iyi olur, dedi ters bir tavırla. Çok meşgulüm. Ayrıca, yanlış hatırlamıyorsam, bu akşam çok önemli bir randevum olduğunu sana söylemiştim.

Yalan söyledin.

Öyle mi? Nereden biliyorsun. Bak, sana bir şey söyleyeyim mi? Artık bu işlerden bıktım. İstediğim tek şey...

Çekim sırasında inamlmayacak kadar güzeldin. Özellikle o kürklü sahne tek kelimeyle muh-teşemdi.

Bu tür iltifatlara gerek yok. O budala arkadaşın Dee, sana bu akşam boş olduğumu söylemiş olabilir. Ama yine de buraya kadar gelmekle vakit kaybettin. Ayrıca o saçma sapan sorularına muhatap olmak istemiyorum.

Jack ona iyice yaklaşıp hafifçe kolunu tuttu. Soru yok, dedi. Sadece kafandaki bazı sorulara yanıtlar vermeye çalışacağım.

Hangi konuda?

Kuşkuya kapılmıştı. Bu arada Jack onu dirseğinden hafifçe tutmuş arabasına doğru götürüyordu. Otelin önünde görevliler vardı. Neille'nin içinden birden onun dizine bir tekme atmak ve avazı çıktığı kadar bağırmak geçti. Bu durumda kapıdaki adamlar onun sarkıntılığa uğradığım sanacaklar ve hemen koşup geleceklerdi. Çıkan karışıklıktan yararlamp kaçabilecekti. Birden

kendinden korktu. Basının daha sonra yazacaklarını bilmese böyle bir şeyi rahatlıkla yapabileceğini hissediyordu.
Andrew Rice ve tehditleri hakkında.
Onunla görüştün mü yoksa?
Jack başım salladı. Pazar günü yaptığın yorumlar üzerine onu yoklamaya karar verdim. Arabanın kapısmı açtı. Girsene.
Ama demiştin ki...
Çaresiz içeri girdi. Jack direksiyon başına geçip motoru çalıştırdı. Ne dediğimi biliyorum, diye karşılık verdi. Bak Neille, bir an önce aklını başına toplamalısın ve bu meseleyi benimle tartışmaya razı olmalısın.
Yoksa Ricelarm evine mi gidiyoruz?
Hayır, seni eve götüreceğim. Bu akşam genç Mr. Rice'ı ziyaret etmek için randevu almıştım. Fakat bir saat kadar önce bana telefon etti. Anladığım kadarıyla görüşmek istemiyor. Çünkü benim taraflardan biriyle, yani seninle çok yakın ilişki içinde olduğumu hissetti. Özür dileyip kurtulabileceğini sanıyor.
Yani bu tehdit işine bulaştığını mı söylemek istiyorsun.
Tehditi yapan o.
Neille kaşlarını çatarak bir an düşündü. Bu adam hakkında beslediği kuşkular çok zayıftı aslında. Ama bunların temelsiz oldukları kesindi.
Lewis'le ne gibi bir sorunu olabilir?
Hiçbir sorunu yok. Tehdit mektubu bir zarfın içindeydi. Oysa Andre w Rice o zarfın içinde bir tehdit mektubu değil, Lewis'in baş rakibini öven bir yazının bulunduğunu sanıyordu. Babası ona zarfı diğer gelen evrakların arasına koymasını söylemişti. Walter Rice, aynı zamanda, oğluna Lewis'in sekreterinin saat birle iki arasında büroda olmayacağını da bildirmişti. O saatte kız yemeğe çıkıyordu. Böylece kimse onu görmeyecekti. Babasının ısrarı üzerine genç Lewis aracılık rolü oynamayı kabul etti. Bunu Lewis'i kızdırmak için babasının düzenlediği bir çeşit şaka olarak kabul ediyordu. Lewis mektubu okuyunca çok kızacak ve bir öfke nöbetine tutulacaktı.
Zarfın içinde bir tehdit mektubu olduğunu öğrendiği zaman bizzat Andrew öfke nöbetine tutuldu herhalde. Ne soğuk bir şaka!
Öğrenemedi ki. Lewis'le ilişkisi çok zayıf. Ayrıca biliyorsun, o bürodan dışarıya haber sızmaz. Nihayet geçen hafta babasının kurşun kalemle yazdığı notu bulmuş ve böylece nasıl bir işe alet edildiğini anlamış.
Ve hemen gidip babasından hesap sormuş.
Bunu yapamazdı. Çünkü Walter Rice bu olaydan, yani Andrew'm notu bulmasından on gün önce ölmüştü.
Babamın bunu duymaması çok garip.
Baban bilmiyordu ki. Bugün öğleden sonra benden öğrendi. Çok uzun ve ilginç bir konuşma yaptık. Senin nerede olduğunu da Dee'den değil babandan öğrendim.

Şu anda nereye gitmekte olduğumuzu sorabilir miyim? Benim evin yolu değil bu. Başka yere gidiyoruz.
Jack küçük bir kahkaha attı. .Ben de ne zaman fark edeceğini merak ediyordum. Evet, canım, senin eve değil benim eve gidiyoruz endişelenmene gerek yok. Babana geceyi benimle geçireceğini ve güvende olacağını söyledim.
Neille omuzlarını silkti. Güvende olup olmamak umurunda bile değildi.
Demek Andrew neler olduğunu seninle görüştüğünde anladı.
Doğru. Babasıyla Lewis'in kanlı bıçaklı olduğunu bildiği için kurşun kalemle yazılmış o notu görünce nasıl bir oyuna alet olduğunu anlamış. Öykünün tamamını benden öğrendi, tabii. Yol açtığı sorunun ne kadar büyük olduğunu anlayınca çok sarsıldı. Sonra babasıyla Lewis arasında geçen sorunları anlattı bana. Lewis işi ele alır almaz Walter Rice'ı emekliye sevk etmiş. ihtiyar, anladığım kadarıyla, şirketin eski değerlerine çok bağlı biriymiş. Yapılan yeniliklere başlangıçta şiddetle karşı çıkmış. Emekliye ayrıldıktan sonra da intikam almaya karar vermiş.
Doğrusu çok garip bir intikam şekli.
Haklısın. Bu da Lewis'e duyduğu öfkenin ne kadar şiddetli olduğunu gösteriyor. Bu sabah Brian'la konuştum. Soruşturmaya başladığında Walter da sorguya çektikleri arasmdaymış. İhtiyarın çok öfkeli olduğunu görmüş, hatta bunu raporunda bile belirtmiş. Ama yine de çok yaşlı olduğu için onu şüpheliler listesine almamış.
Neille içini çekti. Bu durumda yanıtlanmamış bir tek soru kalıyor. İhtiyar Walter o fotoğrafı tehdit mektubuna neden ekledi?
Onu da biliyoruz, dedi Jack, üçüncü caddeye saparken. Andrew'in fotoğraftan haberi yoktu. Gösterince çok şaşırdı. Önce anlayamadı, sonra yüzü kıpkırmızı oldu. Bunun kendi hatası olduğunu itiraf etti. İki yıl kadar önce birkaç kez birlikte olmuşsunuz galiba. İşte o sırada...
Ama onunla sadece iki kez çıktım. Birbirimiz, den pek hoşlanmadık.
Yanılıyorsun. Senden çok hoşlandığını söyledi bana. Onu büyülemişsin. Jack hafifçe burnunu çekti. Zavallı çocuğun ne demek istediğini çok iyi anladığımı itiraf etmeliyim. Bununla birlikte senden korktuğunu söyledi. Kendi halinde ve toplumda saygın bir kızcağız bulunca onunla evlenmeyi tercih etmiş. Fakat Walter'a gerçeği söyleyeceğine, senin onu terk ettiğini söylemiş. İhtiyar Walter, Lewis uğruna biricik oğlunu terk ettiğini öğrenince sana da düşman olmuş.
Ve böylece tehdit mektubuna benim fotoğrafımı eklemiş ha! İnanılır gibi değil.
Ama öyle görünüyor.
Arabayı küçük bir villanın önünde durdurdu. Çok sevimli bir binaydı. Neille'in ilk gözüne çarpan, balkonlardaki çiçek saksıları oldu. Evin önünde yine çiçeklerle süslü küçük bir bahçe vardı.

Andrew çok üzgündü, dedi Jack.
Umarım bu iş uzamaz.
Sanmıyorum. Genç adam yerinden çıkıp Neille'in oturduğu taraftaki kapıyı açtı. Brian Lewis'i sakinleştirmek için çok uğraştı. Dosya şimdilik kapanmış durumda.
Neille arabadan çıkarken, Buna sevindim, diye mırıldandı. Kendi kendine gülümseyip Andrew hala o garip erkek deodorantım kullanıyor mu? diye sordu.
Jack küçük bir kahkaha attı. Hem de nasıl, dedi. Konuştuktan sonra beni kapıya kadar geçirdi. Bir ara elini omzuna koyarak tekrar özür diledi. İşte o anda fark ettim. Doğrusu inanılır gibi değildi. Koku üzerime bulaşacak diye korktum. Bütün bu olanlardan ötürü çok üzgün olduğunu tekrar tekrar söyledi. Ben de bunun beni fazla ilgilendirmediğini anlatmaya çalıştım.
Benim de senden özür dilemem gerekiyor mu acaba?
Neden gereksin? Elini pantolon cebine sokarak evin anahtarını çıkardı. Olanlar beni fazla üzmedi.
Demek üzülmedin!
Neille kulaklarına inanamıyormuş gibi baktı ona. Oysa Paris'te ikide bir kaçarak seni üzdüğümü sanıyordum. Ayrıca, bir ara, gerçekten tehlikede olduğumu düşündüm. Çünkü buna inanmam için elinden gelen her şeyi yapıyordun.
Kapının önünde yüz yüze duruyorlardı. Neille onun ceketinin yakasım hafifçe tutmuştu.
Demek bütün bunlar seni üzmedi. Şimdi de seni üzen bir şey yok, öyle mi? Seni kaygılandır-mak için ne yapmak gerekir bilemiyorum. İçinde en ufak bir olumlu duygu bile taşımıyorsun. Düşündüğün tek bir şey var, parayı alıp kaçmak!
Yanlış, dedi genç adam. İşaret parmağının ucuyla Neille'nin burnuna hafifçe dokundu. Benim de duygularım var, diye ekledi ciddi görünmeye çalışarak. Mesela, seninle birlikte olmak benim için çok önemli. Bütün bu olanların beni neden üzmediğine gelince... Walter Rice ve o tehdit mektubu olmasaydı seninle tamşamayacaktım ve bomboş bir hayat sürmeye devam edecektim.
Neille'in yüzünü yavaşça avuçlarının içine aldı. Yüzünü iyice yaklaştırarak, Bu itiraflardan sonra bana bir öpücük verirsin sanıyorum, diye fısıldadı.
Dudakları yavaşça birleşti. O sıcak dudakların temasıyla birlikte Neille'in içi ürpermişti. iyice sokuldu ona. Kapının önünde uzun uzun öpüştüler. ilk anda Jack, kaçmasını önlemek ister gibi onu sıkı sıkı tuttu. Sonra elleri yavaşça gevşedi, önce saçlarını hafifçe okşayıp sonra ensesine ve nihayet beline doğru kaydılar. ilk öpücüğü İkincisi, sonra üçüncüsü izledi. Gittikçe birbirlerine daha sıkı sarılıyorlardı. Bir ara Jack yüzünü genç kadının bo'vmuna bastırdı. Neille gözlerini yummuştu. Burnuna çiçek kokuları geliyor, genç adamın gittikçe sıklaşan soluklarını dinliyordu.

Durma, diye fısıldadı. Sakın durma.
Jack hafifçe güldü. Komşuların gözü önünde olmaz, diye fısıldadı. Böyle devam edersek semtte büyük bir karışıklık yaratabiliriz.
Göze alıyorum, dedi Neille gülümseyerek.
Anahtar hala kilitte asılı duruyordu. Jack,onu bırakmadan kapıyı açtı. içeri girip birer içki içe-lim mi, ne dersin? diye sordu.
Fena fikir değil.
Oturma odasına geçtiler. Tıpkı bürosundaki gibi açık kahverengi ve beyaz renkler hakimdi buraya. Üzeri yastıklarla dolu geniş bir divan ve çok rahat koltuklar vardı. Hepsi beyazdı. Duvarlar ahşap kaplamaydı.
Küçük bir macera yaşamak için yanlış adam mı seçtim acaba?
Jack hatırlamıştı. Küçük bir kahkaha attı. Mutfağa girerken, Bence doğru bir seçim, diye seslendi. Aslında bu meseleyi Paris'te tartışmaya başlamıştık, ama beni büyük bir düşkırıklığma uğrattın. Lewis'le arandaki ilişkiyi karanlıkta bı-rakarak yaptın bunu. O gece ona isyan etmekten başka bir şey gelmezdi elimden. Sevgili arkadaşını terk etmek istemiyormuşsun gibi geldi bana.
Lewis'in gölgesi o gece aralarına girmişti.
Bu konuda hala sorun çıkabilir, diye mırıldandı Neille.
Cuma akşamı her şey değişebilir ama.
Neille gözlerini iri iri açarak hayretle ona baktı.
Onunla buluşacağımı nereden biliyorsun?
Tesadüfen öğrendim. Jack bardakları çıkarmış, ama içki koymayı unutmuştu. Kafasının çok meşgul olduğu anlaşılıyordu. Lewis'le arandaki ilişkiyi biraz anlamaya başladım. Ayrıca, unutma ki, babanla da konuştum.
Ama babam cuma günü onunla buluşacağımı bilmiyordu ki. Ayrıca bilse de söylemez. Ayrıca onunla benim hakkımda konuşmaya hakkın yok.
Her şeye hakkım var benim. Çünkü seni seviyorum ve bu bana gerekli bütün hakları veriyor. Gözlerini kısarak Neille'e baktı. Onu uzun süre koruyamazsın, diye mırıldandı.
Koruduğum biri mi varmış?
Derin bir sessizlik oldu. Kalbi hızlı hızlı çarpıyordu, çünkü Jack onu sevdiğini açık açık söylemişti. Heyecan verici bir şeydi bu, ama...
Babam sana ne söyledi? diye sordu bir solukta.
Uzun süredir Lewis'le başa çıkmaya çalıştığını söyledi.
Başa çıkmak mı? Gerçekten böyle mi dedi. Ama ben, sanıyordum ki...
Babanın çok iyi arkadaş olduğunuza inandığı-m sanıyordun, değil mi? Aksini gösteren binlerce belirtiye rağmen.
Jack yüzünde acı bir tebessümle başını iki yana salladı. Bana sizin ilişkinizle ilgili olarak çok korkakça davrandığını söyledi. Gerçekle yüz yüze gelmektense, işler yolundaymış gibi rol yapmayı tercih etmiş. Ama bu sadece onun hatası değil. Öyle sanıyorum ki sen de aynı şekilde davranıyorsun.

Neille başını öne eğerek, Haklısın, diye fısıldadı. Babam çok yumuşak başlı bir insandır. Bu tür konular onu çok tedirgin eder. Bu yüzden teknenin kayalara çarpmasım sağlayacak bir şey söylemedim ona.
Ve Lewis'le birlikte sürüklenmeye devam ettin.
Kurtulmayı denedim. Kıyıya doğru yüzmeye çalıştım. Onun kişiliğini ilk kez iş yerinde değişiklik yapmaya başladığı sırada anladığımı sana daha önce söylemiştim. O sırada ilişkiyi kesmeye çalıştım. Birkaç randevuya gitmedim. Bunun üzerine telefon etti ve bir mazeret uydurdum. Birkaç kez bu şekilde atlatıldıktan sonra büroda babamla konuştu.
Ve babamn sağlığı bozuldu.
Neille başını salladı. Hemen eve geldi ve neler olup bittiğini sordu bana. Ona Lewis'ten artık hoşlanmadığımı ve bu ilişkinin bitmesini istediğimi söyledim. Ona kalırsa bu mükemmel ve mutlaka mutlu bir evlilikle sonuçlanması gereken bir flörttü. Benim söylediklerimi dinlemedi bile. Flörtmüş! Öfkeyle yumruklarını sıktı. Le-wis'in lafıdır bu. O sırada Lewis beni daha az aramaya başladı. Aklı sıra düşünmem için fırsat veriyordu ve sonuçtan emindi. Babama onunla flört etmek istemediğimi, ona karşı güçlü duygular beslemediğimi söyledim. Bunun üzerine... Birden sustu. Devam edebilecek miydi? Bir an panik içinde düşündü.
Jack onu seviyordu. Bundan emindi artık. Üstelik babasıyla her şeyi konuşmuştu. Ve böylece durumu en azından yarı yarıya anlamıştı. Geri kalanım da kendisi açıklasa olmaz mıydı? Bunu istiyordu. Hem de çok istiyordu, ama...
Jack, sakin bir sesle, Baban senin bu konuyu tekrar düşünmeni istedi, dedi. Çünkü Lewis'i kızdırırsan onun misillemede bulunabileceğinden n korkuyordu. Onunla konuşurken fazla ayrıntıya girmedi. Çok uzun süre önce bir suç işlediğinden söz etti. Lewis'in, aranız bozulursa bunu kendisine karşı kullanabileceğinden korkuyor. Bu olayı bana açıklayabileceğini söyledi. Bu yüzden, çekinmene gerek yok, Neille.
Demek babam izin verdi.
Bu sır yıllarca babasının belleğinde, karanlık bir köşede kalmıştı. Neille bunu yaklaşık bir yıl önce öğrenmişti.
Evet canım, baban bu konudan söz etmene izin verdi. Ama bunu daha sonraya da erteleyebiliriz. Hemen konuşmamız gerekmiyor. Elini yavaşça onun beline koydu. Yukarı çıkma vakti geldi.
Ama konuşmamız gerektiğini söyleyen şendin. İçki içecektik ve sonra...
Bu kadar kuralcı olma. Programda ufak tefek bazı değişiklikler yapabiliriz. Uzanıp Neille'in kulak memesine küçük ve sıcak bir öpücük kondurdu. Sıralamayı değiştirdim sadece, diye fısıldadı. Önce uzun bir öpücük istiyorum. Sonra yukarı çıkarız.

Bölüm On

Jack şampanya Kadehini kaldırıp gülümsedi. Seninle evlenme fikrine alışmaya başladım, dedi.

Neille mavi gözlerinde parıltılarla baktı ona.

Kim söylüyor?

Jack telaşlanmış gibi yaparak ellerini iki yana açtı. Yoksa benimle evlenmek istemiyor musun?

Olabilir, dedi Neille, bakışlarım şampanya kabarcıklarına çevirip gülümseyerek. Kibarca teklif edersen, neden olmasın?

Neille Trenchard, seni seviyorum. Lütfen evlen benimle.

Neille şampanyadan büyükçe bir yudum aldı. Pekala, dedi. Bu nazik teklifinizi kabul ediyorum.

Balayınızı nerede geçirmek isterdiniz acaba?

Bütün dünyada.

Bir dünya turu istiyorsunuz demek. Neden olmasın?

Bardağı yatağın yamndaki sehpanın üzerine bıraktı. Genç kadımn beline yavaşça sarılıp başını yastığın üzerine bıraktı. Bütün bu olanları babana nasıl açıklayacağımı düşünüyorum, dedi. Nasıl bir tepki göstereceğini de bilemiyorum. ‘ Mükemmel biri değilim.

Bu konuda yanılıyorsun. Bence mükemmelsin. Bir an düşündü. Mükemmel olmadığın bazı şeyler de var, diye mırıldandı. Örneğin Simon hakkında beni sorguya çekerken çok acımasızdın.

Başka çarem yoktu. O gün eve gidip ağladın, değil mi?

Evet, tam iki saat boyunca.

Beni bağışladın mı? Neille'i saran kollan gerilmişti. Neden Lewis'le birlikte olduğunu çok merak ediyordum. Simon'la ilişkin, bir çocukluk aşkı olarak çok önemli değildi. En azından o ilişkiyi anlamak daha kolaydı. Gazetelerin bu konuda yazdıklarma hiç inanmadığımı bilmeni isterim. Geçmişte Simon gibi insanlar tanımıştım. Bir roket gibi fırlarlar ve duramazlar. Bu çılgın koşu ölümlerine kadar sürer gider. Oysa Lewis gibi adamlar zırhlı bir tanka benzerler. Bence baban bu durumun tamamen farkında.

Neille başım salladı. Şampanyasından bir yudum aldı. Annemin ölmeden önce yaşadığı uzun hastalık döneminden sana daha önce söz etmiştim. Evde bakılıyordu. Özel bir hemşirenin sürekli başında beklemesi gerekiyordu. O sıralarda babam mesleki kariyerinin başlarındaydı ve yeterince para kazanamıyordu. Özel bakım ise çok pahalıydı. Annem hastanede yatmak istemiyordu. Pek çok hastanın kapıldığı o garip korku onu da sarmıştı. Bir kez hastaneye yatarsa bir daha çıkamayacağını, evini göremeden ölüp gideceğini düşünüyordu. O sırada babam ona moral bakımından destek oluyor, elinden geleni yapıyordu. Annemin hastaneye yatmasını o da istemiyordu.

Jack genç kadının çıplak omzuna küçük bir öpücük kondurarak, Onun neler hissettiğini çok iyi anlıyorum, canım, diye fısıldadı.

Çok tatlısın, diye karşılık verdi Neille. Annem uzun süre yaşayamayacağını çok iyi biliyordu. Masraflar gittikçe artıyor, sürekli olarak yeni ilaçlar almak gerekiyordu. Babam artık para yetiştirememeye başlamıştı. Hastalık hep aynı düzeyde seyrediyordu. Babam artık daha fazla borç alamayacağını anlamıştı. Evdeki bazı değerli eşyaları anneme fark ettirmeden satmaya başladı. Ama yine de yetmiyordu. Daha sonra Mooie Teyze ve ailenin diğer fertleri katkıda bulunmaya başladılar. Fakat bu katkı da aylar gittikçe doğal olarak azalıyordu. Babam paniğe kapılmaya başladı. Sonunda daha fazla ödünç para bulmak için Mr. Mitchell'e yanaşmak zorunda kaldı. O sırada Mr. Mitchell yani Lewis'in babası büyük bir mali kuruluşun başındaydı ve elinde büyük kaynaklar toplanmıştı. Neille derin derin iç çekti. Lewis'in babası çok enteresan bir adamdı. Hayata sadece para açısından bakan bir adam. Babamın aldığı borçların ardı arkası kesilmiyordu. Tam bir açmazdaydı, diye devam etti.,

Bankadan ödünç alabilirdi.

Neden almadı bilemiyorum. Belki izlediği yol ona daha kolay geliyordu.

İnsanın karısını ölüm döşeğinde yaşatmaya çalışması korkunç bir durum.

Evet, kendini büyük bir baskı altmda hissediyordu. Lewis ve babasımn tavrı öylesine soğuktu ki, sonunda gizlice şirketten para çekmeye karar verdi.

Yani, kimseye haber vermeden mi?

Evet. Ama aldığı paraları günün birinde ödeyeceğine inanmasa böyle bir işe kalkışmazdı. Böy-lece annemin ölümüne kadar düzenli aralıklarla iki bin pound kadar para çekti. Bu arada, Lewis-ler'le iş yapan bir tekstil şirketiyle sürekli ilişkisi vardı. Bu şirketten aldığı paraları Lewisler'in hesabına geçiriyordu. Bu paradan küçük miktarları alıkoymaya başladı. Bu arada elinden geçen miktarların çok sıkı biçimde kaydım tutuyordu.
Biliyorsun bu hesaplar mali polisin denetiminden geçer.

Ama bu çok riskli bir davranış!

O kadar değil. Mr. Mitchell başında bulunduğu şirket çok fazla dal budak salmış, karmaşık bir yapıya sahipti. Ve babam rakamlarla oynama konusunda çok başarılıydı. Kağıt üzerinde sahte bir şirket kurmanın bile çok kolay olacağını söylerdi.

Nerede hata yaptı?

Annemin durumu gittikçe kötüleşiyordu. Onun ölümünden sonra babam aldığı paraları hızla ödemeye başladı. Tabii bunu da hesaplar üzerinde gösteriyordu. Parayı bir hamlede ödemek imkansızdı. Maaşının önemli bir kısmını bu işe yatırmaya başlamıştı. Ve sonra...

Evet, sonra?

Walter Rice tekstil firmasının başına getirildi.

Ve her şey açığa çıktı.

Hem de nasıl! Adam intikamcı bir tavırla yaklaşıyordu olaya. Babam hemen gidip Mr. Mitc-hell'la görüştü. Adam bu olayı büyük bir dolandırıcılık olarak

görüyor ve polise başvurmaktan söz ediyordu. Babam bütün olup bitenleri, ne kadar zor durumda olduğunu, karısı için bütün bunları yapmak zorunda kaldığım ona açıklamaya çalıştı. Sonunda Mr. Mitchell biraz yumuşadı. Ama yine de kesin bir şey söylemiyordu. Babamla konuşurken, durumu yeniden gözden geçirmek istediğini söylemişti sadece. Böylece sorun askıya almdı. Bu durum tam bir ay kadar sürdü.

Baban için çok endişeli bir bekleyiş olmalı.

Hayatının en zor ayım geçiriyordu. Bunu bana söylerken yüzünde beliren ifadeyi asla unutamam. O sıralarda sürekli kilo kaybediyordu, yüzü bembeyazdı. Mr. Mitchell ise bu konuda ne bir şey söylüyor ne de bir davranışta bulunuyordu.

Yine de bütün bu anlattıklarının Lewis'le ilişkisini kuramadım. Bütün bunlar yıllar önce olmuş. O sıralarda Lewis, yanılmıyorsam öğrenciydi. Bu işe karışmış olamaz.

Bu konuda her şeyi biliyordu. Babam da onun bildiğini biliyordu. Ailenin gelecekle ilgili planları arasında o tekstil şirketinin Lewis'e bırakılması da yer alıyordu. Bu yüzden şirketle ilgili bütün gelişmeler ona anında haber veriliyordu. İşte beni uzun süre rahatsız eden sorun esas olarak buradan çıktı. Onunla iyi geçinmek zorundaydım, aksi halde babamm hesaplarda yaptığı oynamaları kanıtlarıyla birlikte açığa vurabilirdi. Bunu arada bir ima ediyordu.

Yine de bunun pek önemi yok. O kadar zaman geçtikten sonra dava açılması mümkün değil. Biliyorsun bu tür suçlarda belli bir zaman aşımı var.

Hiç önemli değil. Lewis babamı yolsuzluk yaptığı için işten atabilir. Ve iş çevresinde ona bir daha kimse güvenmez.

Babanın Lewis'ten neden ayrılmadığını anlayamıyorum.

Neille içini çekti. Babam içinde bulunduğu statükoyu bozmaktan her zaman çekinmiştir. Ayrıca başka iş şansı da olmadı. Bugün bile Lewis'e yönelik davranışları iki yanlıdır. Onun kendisine yapabileceklerinden korkar. Ama öte yandan Mitchell şirketlerinde Lewis'in gerçekleştirdi' modernleşmeye hayrandır. İşten ayrılmayı belki de düşündü. Fakat böyle olsa bile Lewis'in öfkesini üzerine çekmekten korktu. Lewis onu kolayca sefalete sürükleyebilir.

Ve onu korumak için Lewis'le birlikte olmaya başladın.

Neille başını salladı. Uzun bir sessizlik oldu. Jack yavaşça doğruldu, sehpanın üzerindeki şampanya kadehini alıp bir dikişte içti.

Bu adam delinin biri, diye söylendi dişlerinin arasından.

Pek öyle sayılmaz, diye karşılık verdi Neille. Aslında çok temkinli biridir. Örneğin, çıplak fotoğraf çektirdiğim için onun gözünde asla geleceğin Mrs. Mitchell'i değildim.

Elbette olamazdın. Çünkü sen geleceğin Mrs. Rea'sı olmak için yaratılmışsın. Neyse, konumuz bu değil.

Aslında beni kurtaran da Penthouse'da yayımlanan o fotoğraflar oldu. Çekime gittiğimi bilmiyordu. Daha sonra da bir şey söylemedi. Ama o olaydan sonra uzun süre kendisiyle mücadele ettiğini hissettim. Benimle evlenemeyeceğini anlamıştı. Penthouse'da çıplak resimleri çıkan bir kadının Mitchell ailesine girmesi mümkün değildi. Buna rağmen benden ayrılmak istemedi. Uzaktan da olsa beni kontrol altında tutmak gibi garip bir saplantısı vardır. Babama bir zarar gelmemesi için belirli bir mesafede de olsa onunla ilişkiyi sürdürdüm.

O Penthouse fotoğraflarım ben de gördüm. Ama gösterdiğim tepki Lewis'inkinin tam tersi oldu. Müthiş etkilendiğimi itiraf etmeliyim. Jack neşeli bir tavırla güldü. Elini Neille'nin çıplak sırtında dolaştırdı. Bundan sonra, dedi. Çıplak pozlar sadece benim için verilecek.

Neden olmasın, diye karşılık verdi Neille. Ama mesleğimi sürdüreceğim.

Peki, Lewis babamn bu konuda hala endişeli olduğunu biliyor mu?

Hiç kuşkun olmasın. Kafasının sürekli bu konuyla meşgul olduğunu söyleyemem, tabn. Ama babamın kendisine bağımlı olduğunu ima ettiği pek çok örnek verebilirim. Aslında babamın şirketteki görevi oldukça önemli. Bu durumda olan birinin karar alma süreçlerine katılması lazım. Fakat Lewis onu karar merkezinden sürekli uzak tutmuştur.' Babamın da bu durumda itiraz etmesi mümkün değil.

Cuma günü öğleden sonra onunla buluşacağım. Güya güvenlik meselesini son bir kere konuşacağız. Ona son raporumu vereceğim. Bana soracak, lan çok önemli.

Dikkatli olmalısın. Lewis'in derisi inanılmayacak kadar kalındır. Sorularım daima dolaylı bir üslupla sorar ve yaptığı yorumlar belirsizdir. Kısaca akimdan geçenleri kolay kolay anlayamazsın.

Kendini basit ayak oyunlarına kaptıran insanların tipik davranışlarını tanımlıyorsun.

Cuma akşamı da benimle buluşacak. Aramızdaki ilişkinin benim için önem taşımadığını ona açık açık söylemeyi düşünüyorum. Buna bir son vermek gerekiyor ve ayrıca...

Hayır, bunu yapmamalısın. Henüz erken. Nikah yüzüğünü parmağına takmcaya kadar sabırlı olmalı ve beklemelisin, sevgili Neille.

Neüle, uysal bir tavırla, Peki, dedi ve uzanıp onu dudaklarından öptü. Bu adamdan kurtulmayı nasıl istiyorum, bilemezsin. Özgürlüğüme yeniden kavuşmuş olacağım. Benim için asla önemli biri olmadı. Ama bu geçen yıllar boyunca dünya sanki onun çevresinde dönüyordu. Kendimi ona uydurmak zorundaydım.

Senin gerçek düşüncelerini hissetmiş 'olamaz rm?

Neille içini çekti. Olabilir, dedi. Gerçi ona karşı hep kayıtsız, hatta kaba davrandım. Ama itiraf etmeliyim ki, aklımdan geçenleri ona hissettirmek için, daha ileri gitmeye cesaret edemedim.

Onun gururunu kırmaktan korktun, değil mi? Böylelikle onu yanıltmış olabilirsin. Belki hala ondan hoşlandığını düşünüyordur.
Belki. Ne düşünürse düşünsün, cuma günü sabah gezetelerini açtığı zaman fikrini değiştirecek. Yüzünde endişeli bir ifadeyle Jack'e baktı. Eğer Tanrı bana yardım ederse. ,
Cuma günü 1 gazetelerin moda sayfaları Neille' nin Paris'te çektirdiği resimlerle doluydu. Ayrıca üç ayrı kadın dergisinin kapağında görünüyordu. Nötre Dame Meydanı'ndaki güvercinli sahne bir mode sayfasını boydan boya kaplıyordu. Resimde Neille, Jack'in kollarında görünüyordu. İkisinin de yüzünde mutluluk ve aşk dolu bir ifade vardı.
Neille hayatında ilk kez basma minnettarlık duyuyordu. Bu fotoğrafı hep hayalinde canlandırmıştı. Ama bu kadar başarılı olabileceğini tahmin etmemişti doğrusu. Resme bakan biri bunun bir poz olmadığım, gerçeğin ta kendisini yansıttığım anlardı. O anda Lewis gözlerini kısmış bu resmi inceliyor olmalıydı. Dehşete kapılacağı kesindi.
O gün Neille saat dokuzdan öğleye kadar stüdyoda çalıştı. Sonra hemen eve dönüp beklemeye başladı. Lewis mutlaka telefon edecekti. Gözü ikide bir telefona takılıyordu. Uzun bir yolun sonuna geldiğini hissediyordu. O gece ne pahasına olursa olsun bu ilişkiye bir son verecekti. Kendisine bir kahve hazırladı, ama içmeyi unuttu. Sonra hatırladı ve fincanda soğumuş kahveyi yudumlamaya başladı. Bir yandan da gazete ve dergilerdeki fotoğrafları inceliyordu. Bazıları gerçekten çok seksi çıkmıştı. Hele birinde, beyaz dantelin gerisinde göğüs uçları bile belli oluyordu.
Montmartre'da çekilmişti bu resim. Fakat telefon hala sessizdi.
Saat tam altıda kapı çalındı. Evin içini ansızın dolduran zil sesiyle birlikte Neille'nin sinirleri kopacak gibi gerildi.
Büyük bir endişeyle gidip kapıyı açtı. Onu karşısında görünce, Oh, Jack, diye bağırdı. Ben de sanmıştım ki... Onun yüzünü öpücüklere boğdu. Bir şey yemek ister misin? Sana hemen bir şeyler hazırlayabilirim. Mesela bir salata... Lewis henüz aramadı. Bu saate kadar telefon etmesi gerekirdi. Gazeteleri görmedi mi acaba? Belki de anlayamadı durumu. Onu kolundan tutup oturma odasına çekti. Bugün öğleden sonra görüştün mü onunla? Sana bir şey söyledi mi?
Jack onu bu kadar telaşlı gördüğü için şaşırmış gibiydi.
Bir şey söylemedi, dedi. Uzun süren bir iş toplantısından sonra görüştük.
Nasıldı? Öfkeli miydi?
Jack başını salladı. Tam aksine, dedi. Soğuk ve sakin bir hali vardı.
Güvercinli fotoğraf hakkında sana bir şey söylemedi mi? Beni arasaydı bu işi telefonla halledecektim. Çünkü bir daha onunla karşılaşmak istemiyorum. Resimleri gördüğü an beni arayacağını ve bir takım sorular soracağını samyordum ve bunu fırsat bilip...
Bu kadar telaşlanmana gerek yok, Neille.

Bu akşam benimle çıkma konusunda ısrar ederse ne yapmalıyım?

Yüksek sesle, hayır, dersin olur biter. Ayrıca o fotoğrafların fazla önemi yok.

Ama...

Dinle beni. Jack divana oturdu. Neille'yi çekerek kucağına'aldı. Onunla uzun bir iş konuşması yaptım. Önce Walter Rice'ın yol açtığı karışıklığı uzun uzun anlattım. Ayrıca bu olayın en fazla babanı üzdüğünü söyledim. Mümkün olduğu kadar onu konuşturmaya çalıştım. Konuşma sırasında bizim açımızdan önemli olan iki şey söyledi. İşaret parmağını kaldırarak, Birincisi, dedi. Çok çalışmasına ve kendini işine adamış olmasına rağmen babanı şirketin karar mekanizmasına bilinçli olarak sokmadığını açıkça ifade etti. Tabii ben hiç renk vermedim ve nedenini sormadım. İkincisi, babanın uzun süredir şirkette çalıştığım ve güvenilir biri olduğunu söyledi. Bu arada cebimdeki teyp sürekli çalışıyordu.

Neille heyecanlanmıştı. Çok zekice bir buluş, dedi ona sıkıca sarılarak.

Konuyu bu iki nokta üzerinde biraz derinleştirdikten sonra ona sezdirmeden teybi kapadım ve raporumu vermeye başladım. Şirkette bağlı binaların güvenlikleri hakkında uzun uzun konuştum. En önemli tehlike yangındı. Lewis'in düşmanı çok olduğu için, aklına esen herhangi biri kolayca yangın çıkarabilirdi. Kazayla yangın çıkabileceğini özellikle vurguladım. Yangına karşı bu kadar korunmasız bir işyeri görmediğimi söyledim. Özellikle merkez büronun durumu çok tehlikeliydi. Bir kere dosyalar açıkta duruyordu. Herhangi biri kazara sigarasını yere düşürse, dosyaların ve o kağıt yığınlarının bir iki dakika içinde alev alacağı kesindi. Havalandırma sistemi yangının kısa sürede bütün binayı sarmasını sağlayabilirdi.

Tepkisi ne oldu?

Bu kadar etkileneceğini beklemiyordum, doğrusu. Dosyaların çok eski olduğunu hemen hemen hiç kullanılmadığını söyledi. İçlerindeki evrakların tarihleri geçmişti. Sekiz ile yirmi beş yıl önceki mali hesapların bugün bir işe yarayacağım sanmıyordu. Onun hızlı karar veren modern bir işadamı olduğuna gerçekten inandım. Çünkü konuşmanın bir yerinde durdu ve masamn üzerindeki düğmeye basarak görevlilerden birini çağırdı.

Aman Tanrım, yoksa?

Evet tahmin ettiğin gibi. İçeri giren adama yan odadaki bütün evrakları derhal imha etmesini emretti. Bu emirle birlikte işim bitmişti.

Oh Jack, bütün sorunları bir hamlede çözdün. Babamla ilgili bütün belgeler yok oldu. Bunu duysa zavallı ihtiyar sevincinden çıldırabilir. Yıllarca süren bir kabus sona erdi. Ona sıkıca sarılıp öpmeye başladı. Hemen yatmak istiyorum seninle, dedi. Şimdi. Buz kovasmda bir şişe şampanya var.

Aman Tanrım, bu feminizm de ne kadar yayıldı, dedi Jack. Bu teklifi benim yapmam, daha önce seni baştan çıkarmam gerekmiyor mu?

Ama sen bunu daha önce yapmıştın. Bu kez sıra bende. Bunun feminizmle ne ilgisi var. Cinsel ilişkimizin ne kadar sağlıklı olduğunu gösteriyor sadece. Jack'in saçlarını okşadı.

Sana inanıyorum, dedi genç adam. Seninle yatağa girmek için sabırsızlanıyorum. Ama az önce salatadan söz etmiştin.

Salata mı, ne salatası? Salatanın şimdi sırası mı?

Ansızın çalan telefon ikisinin de kanını dondurdu sanki. Neille hiç acele etmeden genç adamın kucağından kalkıp telefona uzandı.

Ben, Lewis, dedi, karşı taraftaki ses.

Kısa bir sessizlik oldu. Özür dilemek için telefon açtım. Bu akşam ne yazık ki buluşamaya-cağız. Avustralya'dan bir arkadaşım geldi. Bir bayan arkadaş. Pazartesi günü sana telefonda söylemem gerekiyordu, ama unutmuşum. Umarım bu durum seni üzmez. Sen çok tatlı bir kızsın, Neille. Ayrıca biliyorsun, denizde balık çoktur. Nasıl olsa birini bulursun. Üzülmüyorsun ya.

Üzülmüyorum, dedi Neille.

Bu sabah gazetelerdeki resimleri uzun uzun inceledim, diye devam etti Lewis. Sen o resimleri çektirirken ben dünyamn ta öteki ucunda, Avustralya'daydım. Bir aileye sahip olmak istiyorum artık. Çok uzun süre bekleyemeyeceğimi hissetmeye başladım. Biliyorsun, gün geçtikçe yaşlamyorum. Ayrıca benim gibi bir adamın mutlaka çocukları olmalı. Şirketteki koltuğumun ilerde boş kalmasını istemem. Biliyorsun, benim hayatımda iş daima önce gelir. Bu özelliğimden hoşlanmadığım biliyorum, ama ne yazık ki böyle.

Neille, bu arada Jack'in elini sıkı sıkı tutuyordu. Birbirlerinin gözlerinin içine bakarak gülümsüyorlardı .

Kendini üzme olur mu? Bugüne kadar hep şansm açıktı. Eminim bundan sonra da öyle olacak. Günün birinde özlediğin beyaz atlı prensi bulacaksın, eminim.

Mümkündür, diye mırıldandı Neille. Kahkahalarla gülmemek için zor tutuyordu kendini. Beyaz atlı prens yam başındaydı.

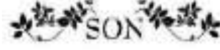
O halde, sana iyi şanslar diliyorum, Neille.

Hoşçakal, Lewis.

Neille telefonu yavaşça kapadı ve Jack'in boynuna atıldı.

Genç adam onu yavaşça kucağına aldı. Salatadan vazgeçiyorum, diye fısıldadı kulağına. Yukarda bir şişe şampanya olduğundan eminsin değil mi? Neille onun gözlerinin içine bakarak gülümsedi.

5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşıması Zorunlu Değildir.

Beyaz Dizi

Neille'in bir koruyucuya ihtiyacı yoktu.

Ama Lewis Mitchell hiç öyle düşünmüyordu. Genç adamı ve yakınlarını hedef alan tehdit mektubuna Neille'nin bir resmi de iliştirilmişti. Ünlü fotomodel bu ayrıntıdan haberdar olmadığı için, kendisini korumak üzere tutulan Jack Rea ile tanıştırılınca çok şaşırmış ve öfkelenmişti. Ancak geçen günler bu öfkeyi korkuya dönüştürecekti. Çünkü yakışıklı koruyucusu onun için tehlikeli olmaya başlamıştı!

Gelişim Yayınları **1000 TL.-** (KDV dahil)